

Almanach

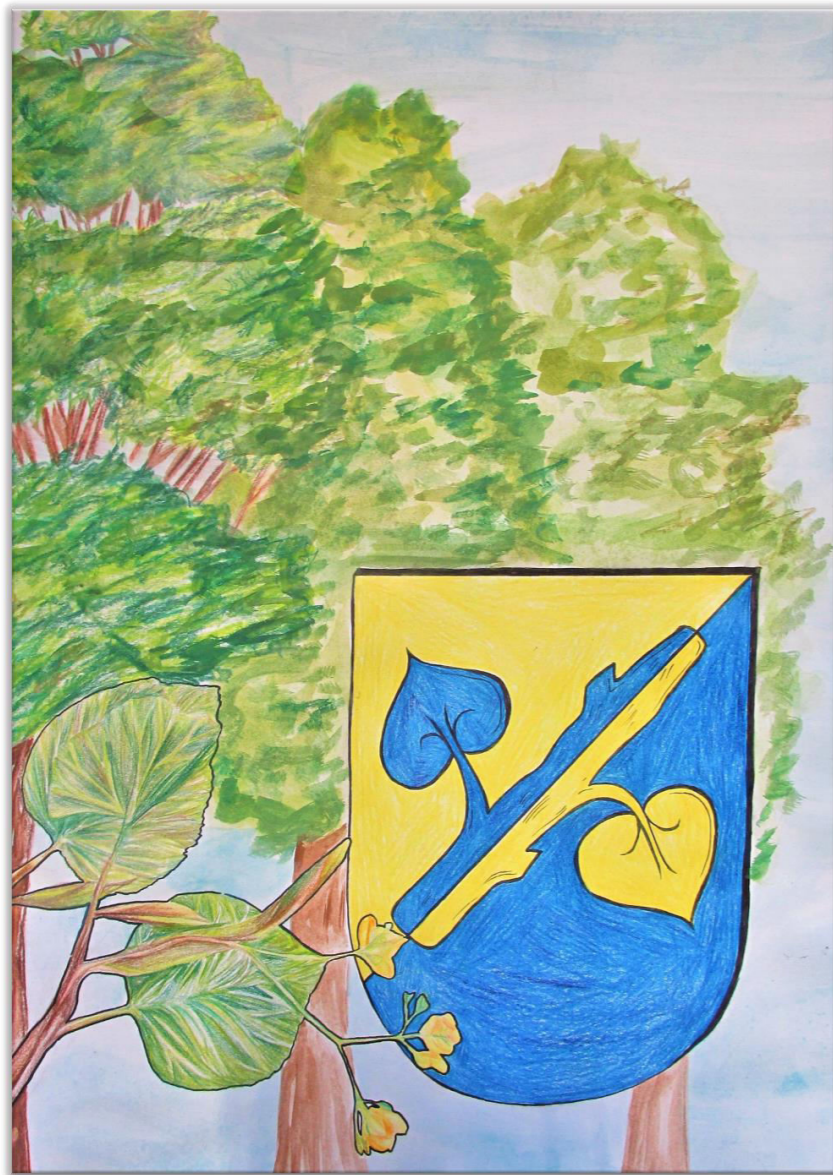
Masarykova ZŠ a MŠ

Hnojník

90 let

Masarykova
ZŠ a MŠ
Hnojník

Almanach
90 let

Zdravice

Dnes je ten správný den, píše se 28. červen 1931, probíhá slavnostní otevření MASARYKOVY MĚŠŤANSKÉ ŠKOLY v Hnojníku. Stavba, kolaudovaná v prosinci 1930, začala sloužit svému účelu.

Hodně vody uplyne v řece Stonávce a mnoho událostí začíná formovat historii této školy. Mnoho lidských příběhů proběhne za zdi zdejší školy.

Po celých 90 let škola rostla, až získala své dominantní postavení v mikroregionu Stonávky.

Nezbývá než popřát naší škole hodně zdravých a suchých stěn, pevné základy a dobrou střechu. K tomu všemu poctivé hospodáře a spokojené uživatele.

A jaká by to byla škola bez dětí? Nudná a smutná. Dětský smích ať naplní školní prostory a zdravé myšlení ať rozvíjí soutěživost ve vzdělávání.

Hodně úspěchů a mnoho spokojených žáků do dalšího desetiletí přeje zřizovatel školy Obec Hnojník.

Miroslav Molin, starosta obce

Slovo úvodem

„Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykročoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“ Jan Amos Komenský

Vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou almanach vydaný k 90. výročí založení Masarykovy ZŠ a MŠ Hnojník. Devadesát let je v životě člověka úctyhodný věk. V životě školy tomu není jinak. Avšak zatímco lidé stárnou a v tak vysokém věku jim ubývá sil, v životě školy je tomu právě naopak. Škola zůstává díky svým žákům stále mladá a svou vitalitu si udržuje nepřetržitým úsilím pedagogů o položení základů jejich vzdělání. Za dobu své dlouhé existence se musela naše škola potýkat s mnoha různými překážkami, vždy se je však podařilo překonat. Prožila doby bouřlivé i klidné, časy chmurné, ale i ty, které byly naplněné činností a radostí z výsledků společné práce. Vždy vysoká úroveň práce učitelů a žáků utvářela trvale dobré jméno školy a její významné postavení v českotěšínském regionu i v mikroregionu Stonávka. Dnes je na místě vzpomenout na stěžejní období v životě školy a připomenout si některé události, které vedly k dnešku.

Vnější okolnosti spojené s celosvětovou pandemií nám zatím neumožnily uspořádat takovou oslavu významného devadesátiletého výročí školy, na které by se sešli všichni ti, kteří chtějí společně zavzpomínat na chvíle, které ať už jako žáci, učitelé, zaměstnanci, rodiče či veřejní činitelé se školou a ve škole strávili. Nemůžeme školu otevřít všem těm, kteří si chtějí prohlédnout jak dílo předků, tak výsledek novodobé a současné péče o něj. Proto jsme se rozhodli vydat obsáhlý almanach, jenž zájemcům umožní nejen slovem, ale i obrazem nahlédnout do dob minulých, a provedeme je i školou současnou.

Uvědomujeme si, jak důležité místo zaujímá naše škola v obci, že od doby svého vzniku je nejen vzdělávací institucí, ale také střediskem kulturně společenského života s přesahem do širokého okolí Hnojníka. Jako takovou ji založil a po celých čtrnáct let vedl její první ředitel František Lupek. Mnoho se toho od doby založení školy změnilo, étos, který jí její zakladatel vtiskl, však přetrval dodnes.

Můžeme být hrdi na to, že celé plejády absolventů školy díky

kvalitě základního vzdělání, jež jim poskytli a poskytují naši učitelé, nacházely a nachází své místo ve společnosti a uplatnění v profesním i osobním životě. Mnozí z nich pak svou sounáležitost se školou, obcí a regionem vtiskují do své veřejné činnosti ve prospěch jejich dalšího rozkvětu.

Škola tak má řadu příznivců, bez jejichž spolupráce by nebylo myslitelné dosáhnout úspěchů jak v oblasti vzdělávací a výchovné, tak v oblasti materiálně technického zajištění podmínek k poskytování vysoké kvality základního vzdělávání. Jen díky podpoře a vzájemnému spojení sil zřizovatele a vedení školy bylo možné vytvořit impozantní dílo, jímž objekty naší školy bezesporu jsou.

Všestranná péče, které se škole dostává, jí vtiskla podobu moderního výchovně vzdělávacího, společensko-kulturního zařízení, které ctí tradiční hodnoty a s úctou rozvíjí odkaz zakladatelů školy.

Děkuji všem, především však učitelům a dalším zaměstnancům, kteří se zasloužili o dobré jméno školy a pečují o něj i dnes. Děkuji důležitým partnerům školy, jimiž jsou rodiče našich žáků a sponzoři, za jejich aktivní spolupráci se školou. Zvláštní poděkování pak patří obci, neboť ona jako zřizovatel školy nese největší tíhu péče o to, aby vzdělávání mělo vůbec kde probíhat. V neposlední řadě děkuji Mons. Rudolfu Sikorovi, děkanu frýdeckého děkanátu římskokatolické církve a farářů v Hnojníku, za péči a podporu, které naší škole věnuje.

Je mi ctí, že společně se svými kolegy mohu pokračovat v odkazu našich předků, že mi byla dána možnost tuto tradici kvalitního vzdělávání na Masarykově škole rozvíjet a nadále udržet.

A co popřát naší škole do dalších let? Především zdravé a pozitivní klima, stálou vitalitu a úspěšnou budoucnost, nadšené a kvalitní pedagogy, množství spokojených a vzdělání chtivých žáků, spolupracujících rodičů a trvalou podporu zřizovatele.

Dagmar Tobolová, ředitelka školy

Měšt'anská škola v proměnách času

1931

2021

1936

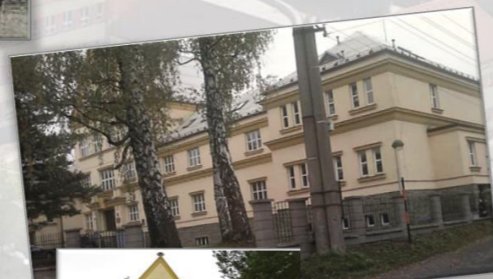
50. léta

2020

Před přístavbou 1997-1998

2012

Škola v proměnách času

Co bylo na začátku

Budova obecné školy v Hnojníku

V Kronice měšt'anské školy uvádí první ředitel Měšt'anské školy v Hnojníku František Lupek, že byla školou menšinovou. Hned na první straně čteme: „V rozsáhlé části Těšínska mezi Frýdkem a Těšínem nebylo školy měšt'anské. Bylo tedy pomýšleno na zřízení její, aby dovršila organizaci národního školství v tomto obvodu a snad aby byla jednou z opor českého života.“

V regionu byly zakládány české školy povětšinou až po vzniku Československé republiky. Byly to však jen školy obecné (dnes bychom řekli 1. stupeň). V Hnojníku k tomu

došlo v roce 1920. Záhy se však ukázala potřeba vzdělávání navazujícího, tedy školy měšt'anské (dnes bychom řekli 2. stupeň).

Na základě iniciativy Inspektorátu pro státní menšinové školy ve Slezsku zřídilo Ministerstvo školství a národní osvěty v Hnojníku menšinovou měšt'anskou školu. Stalo se tak 31. července 1924.

Do prvního ročníku měšt'anské školy bylo zapsáno 50 dětí z 11 obcí.

Prvním učitelem školy byl ustanoven Václav Jiroušek, ten 8. září 1924 zahájil výuku 1. ročníku. Poté byl jmenován ředitelem měšt'anské školy František Lupek, jenž stál v jejím čele až do ukončení její existence v roce 1938. Výuka v prvních letech probíhala v budově obecné školy.

F. Lupek v kanceláři obecné školy

Začátky byly velmi těžké. Chybělo vybavení třídy i pomůcky nutné k výuce. Bez podpory a přátelské spolupráce ze strany řídicího učitele české obecné školy Jiřího Stadtherra by výuka probíhala jen stěží. Od počátku se proto veškeré úsilí ředitele Lupka soustředilo na vytvoření podmínek odpovídajících významu měšt'anské školy pro obec i region – výstavbu nové školy.

Historicky první třída měšt'anské školy

Budova obecné školy s kostelem v pozadí

Škola v proměnách času Cesta k Masarykově měšťanské škole

Cesta ke stavbě vlastní budovy měšťanské školy v Hnojníku byla, dalo by se bez nadsázky říci, trnitá.

O její výstavbu usiloval ředitel F. Lupek spolu s řídícím učitelem obecné školy a starostou Hnojníka J. Stadtherrem již od roku 1924.

Byly tady také úvahy a snahy o prosazení jiných návrhů, realizace žádného z nich by však neřešila situaci z dlouhodobého hlediska. Jen stavba nové budovy mohla zajistit důstojné místo české měšťanské školy ve vícejazyčném regionu.

Proto se ředitel F. Lupek již v roce 1925 obrátil o pomoc ke Slezské Matici osvěty lidové ve Slezské Ostravě. Ke své žádosti přiložil souhrn důvodů pro stavbu nové budovy školy.

*Hnojník je důležitou částkou povolí,
míst škola mái bohatý příliv nástiva,
dovazadní umístění je nedovostatiční,
umístění pro příští rok, memoránie;
míst škola bude kulturním střediskem celého
kraj.*

O tom, že měšťanská škola může naplnit ambice stát se kulturním střediskem regionu, nebylo hned od počátku jejího působení pochyb. Již v závěru prvního školního roku uskutečnili její žáci divadelní představení, obě české školy zorganizovaly Dětský den se cvičením žáků a dalším kulturním programem, žáci se zúčastnili první školní exkurze na průmyslovou výstavu v Kroměříži, navštívili ústav pro hluchoněmé ve Valašském Meziříčí.

To vše mělo velký ohlas nejen mezi žáky samotnými, ale především v celém regionu.

Žáci 3. ročníku měšťanské školy v jedné ze zámeckých místností propůjčených k výuce

3. třída 1926, uprostřed ředitel F. Lupek

Učitelké sbory obecné a měšťanské školy - 1926

3. třída 1927-1928 s učitelským sborem

Stále více obyvatel si uvědomovalo význam hnojnické měšťanské školy jako společensko-kulturní a výchovně vzdělávací instituce. Projevilo se to již při zápise do dalšího školního roku, kdy do 1. ročníku se přihlásilo 57 žáků a do 2. ročníku 61 žáků. Počet žáků školy tak v roce 1925/26 vzrostl již na 118. Do školy docházely děti nejen z Hnojníka, ale z dalších 15 okolních obcí.

Ukazovalo se, jak je nezbytné vytvořit pro vzdělávání českých dětí vhodné podmínky. Do úsilí o stavbu měšťanské školy se zapojili rodiče žáků a starostové okolních obcí a do prosazení stavby opakovaně vstupovala Slezská Matice osvěty lidové. Situace však zůstávala nadále komplikovaná, a to nejen vzhledem k soužití Poláků a Čechů, ale také kvůli průtahům ze strany zainteresovaných úřadů, které snad dokonce uvažovaly o tom školu nestavět, ale umístit ji v hnojnickém zámku.

Situace se stala téměř patovou. **Hrozilo, že ve školním roce 1926/27 bude muset být vzdělávání na úrovni měšťanské školy přerušeno**, což by hrubě poškodilo pozici české menšiny v kraji. Deník Národní osvobození uveřejnil článek pod titulem „Připustí ministerstvo školství zavření školy se 160 žáky?“.

Když se ředitel Lupek s delegací vydal koncem února 1926 do Prahy, aby tady jednal jak s poslanci, tak i zástupci ministerstev, dočkal se ze všech stran jediného: finance nejsou a nebudou, musíte si pomoci sami.

Za vše hovoří zápis v kronice školy:

přijal deputaci p. min. Spidínko. Resultát jednání byl: majetku-li podminkatela, který by stavbu počal na vlastní písko, ptaťe!

Od pana ministra to byla rada nad zlato, není-liž pravda!?

A opět se objevily snahy o umístění školy do „delšího provizoria“ v budově zámku. Majitel zámku a statku však s prodejem nespěchal, snad jen váhal. **V květnu 1926 už byla situace vysoce kritická**, neboť se blížil zápis dětí do dalšího školního roku a nejasnosti kolem umístění školy hrozily odlivem žáků. Ředitel k tomuto, jistě i v souvislosti s „...polskými hlasy proti měšťanské škole v „Gazetě kresové“...“ v kronice poznamenal: „...zmocnila se nás trpká resignace...“.

Před začátkem nového školního roku 1926/27 vypadala situace

beznadějněji než kdykoli předtím. Děti docházející do české obecné i měšťanské školy se měly vyučovat na několika místech v obci, jedním z nich byla také místnost v místní hospodě. Přecházení z jedné budovy do druhé v průběhu vyučování bylo za této situace pravidlem. Na zámku, kde mělo probíhat vyučování části žáků měšťanky, byla vyvolána atmosféra českým dětem i učitelům nepřátelská. To byla situace, v níž se mělo vzdělávat asi 180 zapsaných dětí.

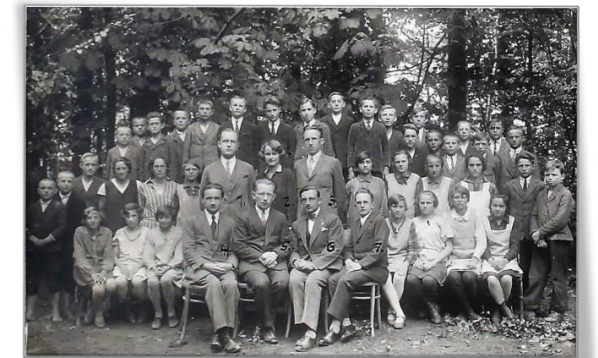
Pro 5 tříd bylo jen 3 a půl učebny.

Kolo žádostí, intervencí a jednání o stavbě budovy školy se rozjelo nanovo. **Zápis v kronice z roku 1927 začíná slovy: „Skončí v něm naše putování za školou!“** Vše se opět vrátilo ke koupi zámku a jeho adaptaci, kromě jiného také pro potřeby školy. Vyřešení se zdálo být v nedohlednu. F. Lupek v kronice uvádí:

Opírávněná nespokojenost učitelstva, s poměry, způsobenými nevhodným umístěním školy, a ničivými zřehami učitelstva, byla podnětem k žádostem téměř všech členů sboru o změnu místa.

Až tak daleko dospěly peripetie kolem snahy vytvořit základní podmínky pro vzdělávání dětí.

Je div, že ředitel František Lupek nakonec i tuto situaci ustál a nejenže pokračoval ve své řídicí a pedagogické práci, ale nepolevil ani ve svém úsilí postavit pro české děti jejich školu.

3. třída měšťanské školy a její učitelé v roce 1929

Ve školním roce 1928/29 se tedy žáci měšťanské školy vyučovali nejen v budově zámku, ale také ve dvou místnostech místní hospody. Ačkoli i dobu letních prázdnin využil ředitel Lupek k jednáním na ministerstvu školství v Praze, veškeré intervence a další snahy k vyřešení tísnivé situace byly marné.

V této době také definitivně padla možnost koupě zámku obcí. Tím s konečnou platností skončily úvahy o jeho adaptaci pro potřeby měšťanské školy.

Přetrvávající nejistá situace měla své důsledky. S určitostí se podepsala na snižujícím se počtu žáků a také měla vliv na rozhodnutích některých učitelů podat žádosti o přeložení na jiné školy. Bez nadsázky se dá říci, že **školní rok 1928/29 byl rokem, v němž se rozhodovalo o další existenci měšťanské školy v Hnojníku.**

Na ministerstvo školství byly v květnu 1928 podány nové žádosti o řešení situace, jejichž součástí byl požadavek, aby ministerstvo školství samo dalo návrh na řešení situace – a tedy se snad konečně hnuly. Hned v květnu došla zatím ještě neověřená zpráva o jednání mezi odpovědnými ministerstvy o stavbě školy v Hnojníku.

Přesto na konci zápisu, popisujícího v kronice průběh roku 1928, můžeme číst:

... umístění školy náleží již neodkladně
 svého řešení a nerozhodnou-li o něm úřady
 shlední do konce prázdnin, učiní znovu
 školu do nejistoty a zmatku, jež tíže pro
 školu vývoj školní a zrušení školní
 mi práci.
 (Bohužel píseň byla předána pod tajně, že
 spíše dojde k tomu, než k výstavbě školy, pro-
 to snad jsou již poslední strany hraných míst,
 navržených, a to na místě, jež má být
 klouzal, škola je to léta více.)

Co se v srpnu 1928 jevílo jako pravděpodobné, bylo na počátku roku 1929 skutečností. Opět, přes poslance a ministerské sliby dané v říjnu 1928, nebylo o rozhodnutí ke stavbě budovy školy ani vidu ani slechu. To už docházela trpělivost i rodičům žáků, kteří

Škola v proměnách času

zaslali na všechna úřední místa oprávněná k řešení situace roztrpčenou rezolucí. A **přetahovaná s přísliby stavby pokračovala v lednu 1929 dál.** Osobní jednání zástupců školy, školské rady a obce na úřadech, intervence a podrobné rozklady o stavu zasílané na ministerstva však vždy vedly jen k příslibům pomoci, nikoli však k rozhodnutím o stavbě.

Teprve v létě roku 1929 začaly docházet určitější zprávy o stavbě školy a konečně v září téhož roku byl vypsán konkurz k výběru firmy, jež by stavbu školy provedla. V listopadu pak **zadání stavby získala firma Ing. Františka Felkla,** stavitele v Novém Bohumíně. Konečně se mohlo po více než pěti letech začít stavět.

Ing. F. Felkl, ministerský rada Žilka,
 Ing. R. Kohout a vedoucí stavby J. Fizek
 při předávání staveniště školy.

Ing. Fizek vyměřuje stavbu.

V místech, kam se chodily děti sáňkovat,
 bylo vyměřeno staveniště.

Položení základního kamene

V průběhu jara 1930 probíhaly práce na stavbě základů budovy školy. V den pokládání základního kamene již byly hotovy, takže na jejich venkovní ploše se **8. června 1930** mohla odehrát **slavnost poklepání základního kamene,** při níž byl do schrány v základním kameni uložen pamětní list.

O tom, nakolik významná byla tato událost, svědčí nejen velké množství účastníků se pozvaných hostů a obyvatel Hnojníka a přilehlých obcí, ale také program slavnosti:

- Program slavnosti:*
1. Modlitba, chorál od E. Khehula (I a II tr. míst. školy).
 2. Zahájení slavnosti a uvítání hostů ředitelem školy.
 3. Proslav starosty obce.
 4. Proslav okres hejtmána.
 5. Proslav inspektora měštní školy.
 6. Řeč tajemníka Smt. Šolínka.
 7. Proslav zástupce sokol. družiny těšinské.
 8. Čtení Pamětního listu a vložení do základního kamene.
 9. Poklepání na základní kámen.
 10. Uctivění stát. vlajky a státní hymny.

Stavění základů

Cvičení zákyň školy na obecním hřišti

Pamětní list

Průvod Sokola od nádraží

Slavnost poklepání základního kamene

Projev ředitele F. Lupka

Udělení názvu Masarykova měšťanská škola Škola v proměnách času

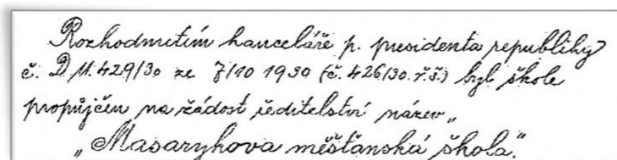
Stavba pokračovala v celkem rychlém tempu. Koncem srpna 1930 byly zednické práce v podstatě hotovy a zbývalo budovy zvenčí omítnout. Do konce listopadu pak byly provedeny dokončovací práce a úpravy uvnitř budovy školy i v přilehlé stavbě, ve které měly být zřízeny dva učitelé byty.

2. prosince 1930 byla provedena kolaudace stavby, 2. a 3. prosince proběhlo stěhování veškerého inventáře školy. **5. prosince 1930 už v novostavbě probíhalo vyučování všech tříd.** Před Vánoci byla dokončena tělocvična.

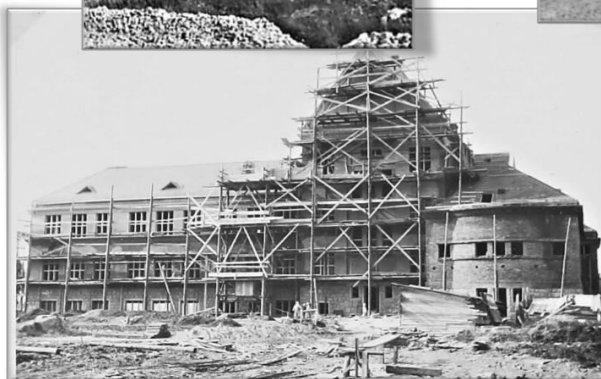
7. března 1930, v den oslav 80. narozenin T. G. Masaryka, obecní

zastupitelstvo na svém zasedání rozhodlo podat k prezidentské kanceláři žádost, aby škola, jejíž stavba byla zahájena, nesla prezidentovo jméno. Této žádosti bylo vyhověno.

Dekretem ze 7. října 1930 byl škole udělen název Masarykova měšťanská škola.

*Rozhodnutím kanceláře p. prezidenta republiky
č. D. M. 429/30 ze 7/10 1930 (č. 426/30. ř. ú.) byla škole
propůjčena na žádost představení název
„Masarykova měšťanská škola.“*

Stavba předního a zadního traktu školy v roce 1930

Přední a zadní trakt budovy školy v roce 1931

Škola v proměnách času

Za plného provozu dále probíhaly dokončovací a opravné práce na topném systému a vodovodu, na zařízení šaten a v prosinci byla také dokončena obytná budova se dvěma učitelými byty.

V interiéru školy bylo nutné provést ještě mnoho prací, jako například výmalby chodeb i učeben, dokončit parketovou podlahu v tělocvičně, vybavit učebny a kabinety školním nábytkem, instalovat signální zařízení atp. To vše však čekalo až na následný školní rok.

Slavnost otevření školy

Když se však v červnu 1931 podařilo vydláždít okolí školy a v průběhu jarních měsíců upravit pozemek školy, který byl dosud jedním velkým stavenišťem, konečně se škola dočkala **slavnosti otevření, na níž měl být řediteli školy slavnostně předán klíč od nové budovy školy. K tomu došlo 28. června 1931.** Na slavnost byla pozvána řada významných osobností, z nichž mnohé se podílely na tom, že k realizaci stavby měšťanské školy v Hnojníku došlo. Zazněly proslovy starosty Hnojníka Jiřího Stadtherra, zástupce okresního úřadu JUDr. Stafiniaka, inspektorů menšinových škol Adolfa Poláčka a Valentina Valečka, prezidenta krajského soudu v Moravské Ostravě JUDr. Šimečka, starosty těšínské sokolské župy Otakara Micky, šéfredaktora Moravskoslezského deníku Jaroslava Zahradníka a redaktora Josefa Vahaly.

Slavnost otevření školy 28. 6. 1931

Poté byl stavitelem J. Fízkiem a dozorcím inženýrem R. Kohoutem řediteli Františku Lupkovi slavnostně předán ke škole klíč.

F. Lupek (vpravo) přebírá klíče od budovy z rukou Ing. Kohouta

Slavnost měla velký ohlas u veřejnosti širokého okolí. Ředitel Lupek k jejímu průběhu ve školní kronice poznamenal: „**Slavnost měla ráz hřejivý, místy při prosloveh až dojemné radosti nad zdařile dokončeným dílem tak dlouho čekaným.**“

Program slavnosti byl bohatý. Vlastně začínal již slavnostním průvodem od nádraží směrem ke škole a zahrnoval nejen slavnostní proslovy, ale také vystoupení Skalického smíšeného pěveckého sboru. Při prohlídce interiéru budovy školy vzbuzovala velkou pozornost výstava žakovských prací, mezi nimiž byl například přesný model pluhu v 1/3 skutečné velikosti nebo dětská nábytková souprava.

Na slavnosti zazpíval Skalický smíšený pěvecký sbor

Význam měšťanské školy pro obec, region a českou menšinu

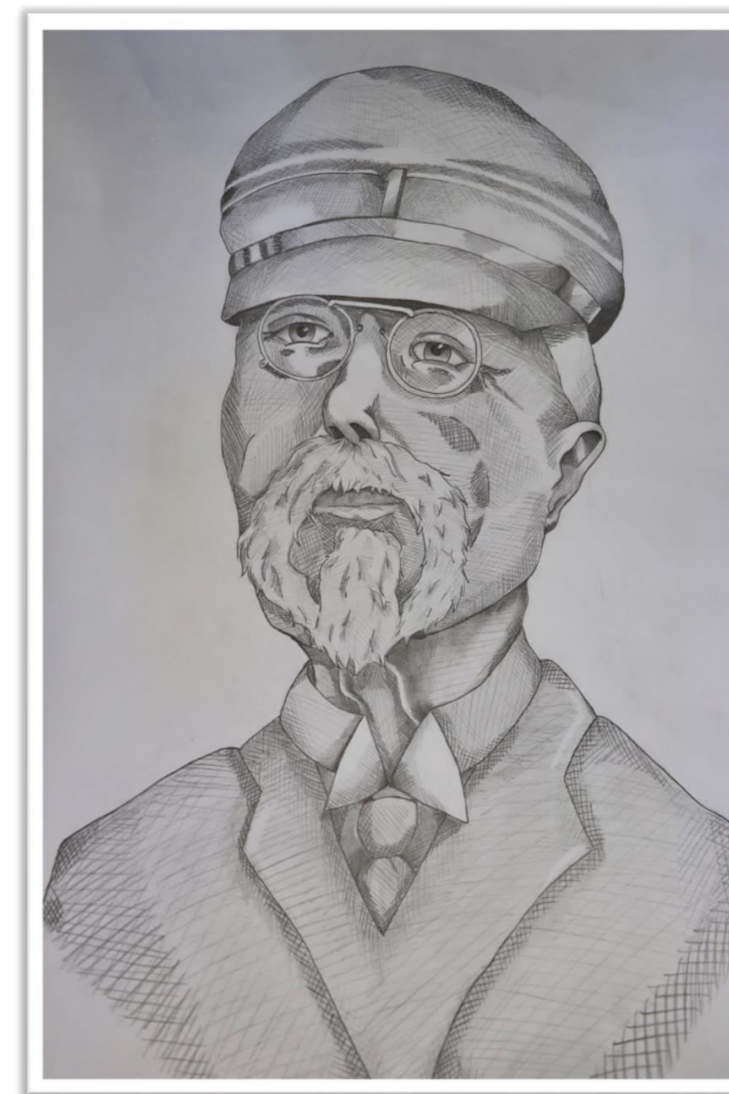
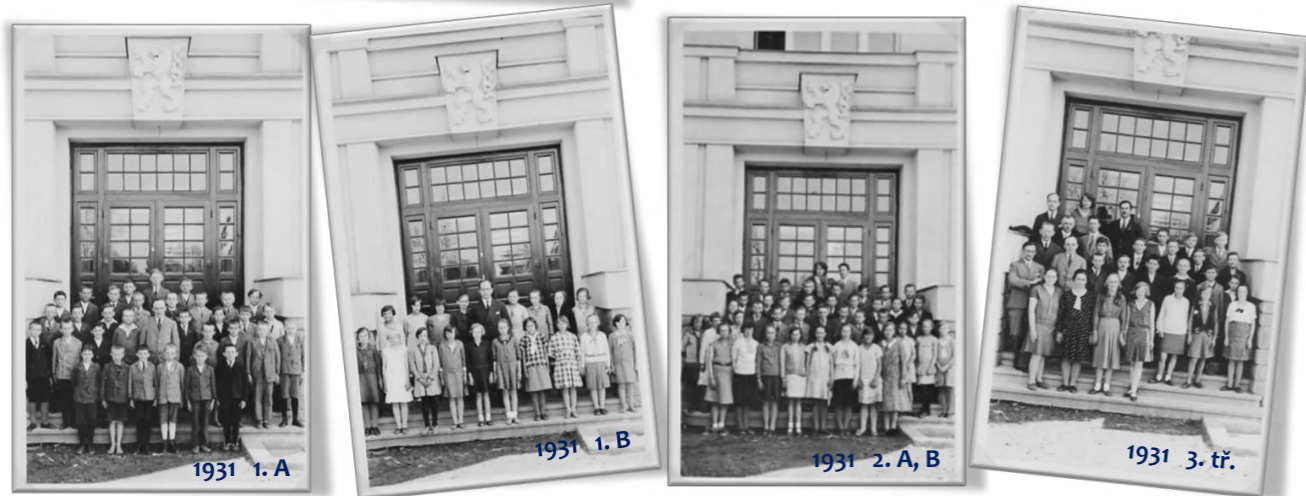
Školní rok 1930-1931 byl v životě školy, obce i regionu po mnoha stránkách přelomový. Měšťanská škola se po mnoha letech dočkala budovy, v níž se mohl učitelský sbor trvale věnovat soustavné výchovně vzdělávací práci v podmínkách odpovídajících potřebám a trendům své doby. Nebezpečí krize, dokonce možného zániku, které nad menšinovou českou školou ve vícejazyčném a vícenárodnostním regionu stále viselo, bylo pro tuto dobu zažehnáno. Není se tedy co divit, když v kronice Františka Lupka čteme:

Zakončení škol. roku 1930/31 u položení se žáků vybudování bylo uspořádáno ve školní halle ještě pod dohledem starostů dně 30. června a přiro. 1. bylo neobyčejně silně na nás všechno - snad novým svatebním prostředím, za měšičky stavělo žákům. opouštějícím školu, před oči, co se školou stárací. A my učitelé jsme se loučili se žáky, kteří snámi prošli ještě všechno neznáme, provozního umístění a vešle pak přeje do země raslibení. ~ Nežlo oha, do měhoi by se měly vedrahy slary

Obec Hnojník se zřízením důstojné stavby měšťanské školy stala kulturně vzdělávacím centrem pro široké okolí, neboť nejbližší položená česká měšťanská škola byla v Českém Těšíně a další pak ve Frýdku.

Hnojnickou Masarykovu měšťanskou školu navštěvovali žáci z více než 20 obcí regionu. Jestliže v roce 1924, tedy v době vzniku měšťanské školy bylo do ní zapsáno 50 dětí z 11 okolních obcí, pak ve školním roce 1930-1931 to bylo již 123 žáků ze 17 obcí. Poté každým dalším rokem počet přihlášených dětí rostl, takže například v roce 1932-1933 školu navštěvovalo 260 žáků, v roce 1933-1934 316 žáků, v roce 1934-1935 390 žáků z 22 obcí, v roce 1935-1936 překročil počet žáků školy 400, když ji navštěvovalo 410 žáků z 23 obcí. **V roce 1936-1937** počet žáků kulminoval, **počet žáků dosáhl 429**, počet obcí, z nichž žáci docházeli či dojížděli, byl 26 (několik dětí dojíždělo až z Morávky).

Dá se usuzovat, že tak vysoký zájem o návštěvu školy vyplýval z dobrého jména, které si Masarykova měšťanská škola v širokém okolí mezi obyvateli vydobyla. Za tímto úspěchem stála vysoce kvalitní práce učitelského sboru, který dětem ve výchově a vzdělávání odevzdával veškerý svůj pedagogický um a ještě mnoho navíc.

Tomáš Garrigue Masaryk, Ivana Vávrová, 9. třída, 2018-2019

Sepětí školy s Tomášem Garrigue Masarykem

Uvítání prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka starostou Hnojníka a řídícím učitelem obecné školy Jiřím Stadtherrem

Prezident Tomáš Garrigue Masaryk navštívil obec Hnojník v roce 1930, kdy při své cestě do Českého Těšína z 5. na 6. červen přenocoval na zámku Jiří Beese. O tom, že pro občany nejen naší, ale i přilehlých obcí, a to bez rozdílu národnosti, to byla velká sláva a čest, svědčí uvítací ceremoniály, které prezidentu připravila zastupitelstva a spolky. V Hnojníku jej také vítaly děti obou škol, české i polské. Děvčátka Markéta Bydlošková z české školy a Kateřina Machandrová z polské školy předaly prezidentu republiky kytice.

Markéta Bydlošková s kyticí bílých lilíí pro T. G. Masaryka

Masarykova škola a osudy busty prezidenta Masaryka

Od roku 1930 nesla měšťanská škola v Hnojníku čestný název Masarykova měšťanská škola, ten jí byl propůjčen na paměť pobytu T.G.M. v Hnojníku roku 1930. Tento název pak byl umístěn na průčelí budovy školy.

Jednou z tradic, které ředitel Lupek ve škole založil, byly oslavy narozenin prezidenta republiky. Každým rokem vždy v době kolem 7. března se ve škole konala slavnost, jejíž součástí byl bohatý kulturně výchovný program., jehož se účastnili všichni žáci školy. Jeho součástí byl sborový i sólový zpěv českých písní, přednes básní českých básníků, divadelní představení, které učitelé nacvičili se žáky školy, a v neposlední řadě tělocvičná vystoupení žáků a členů sokolské jednoty.

V roce 1935 zesílily v obci snahy o postavení pomníku na paměť návštěvy

prezidenta Masaryka v Hnojníku. K těmto snahám se připojil místní odbor Slezské matice osvěty lidové, sokolská jednota a také obě školy, obecná i měšťanská. Jednota sokolská pak vyjednala postavení bronzového poprsí na podstavci z godulského pískovce.

Tvůrcem pomníku byl akademický sochař Jan Tříška z Prostějova.

Jako důstojné místo pro umístění pomníku byla zvolena zahrada před průčelím Masarykovy měšťanské školy.

11. června 1936 se uskutečnilo slavnostní odhalení pomníku. Zúčastnily se ho asi 3 000 lidí z širokého okolí. Do Hnojníka se sjela řada osobností veřejného života a zástupců orgánů a institucí státu. Bez nadsázky lze říci, že pro celý region to byla událost velkého významu.

Slavnost odhalení pomníku T.G.M.

Odhalení pomníku prvnímu československému prezidentu byl přítomen senátor Macek z Frýdku, slavnostně nastoupila čestná rota pěšího pluku č. 8 v Místku, v krojích nastoupili členové sokolské jednoty a hasičského sboru. Zazněly projevy okresního náčelníka vrchního rady Jaroslava Gely, okresního školního inspektora Adolfa Poláčka, starosty sokolské župy Otakara Nicky, za Slezskou matici osvěty lidové promluvil odborný učitel Václav Jiroušek.

Slavnost poté pokračovala na hřišti za školou vystoupeními žáků české obecné i měšťanské školy a cvičeními na náradích, jež předvedli členové sokolské jednoty. Velkou pozornost vzbudilo vystoupení čestné čtyři pěšího pluku z Místku.

Vojenská četa z Frýdku-Místku

Taneční vystoupení dívek na hřišti za školou

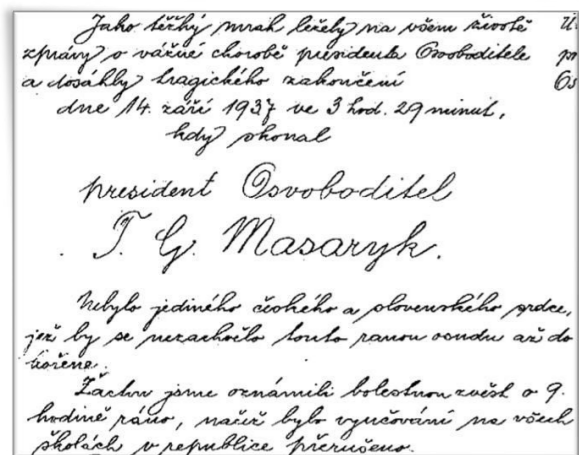
Dobový pohled na Hnojník S dominantou školy v pozadí

Podpisy hostů slavnosti odhalení pomníku T.G.M. 11. 6. 1936 v Kronice měšťanské školy v Hnojníku

Slavnost byla zahájena průvodem, jenž se vydal od nádraží k budově měšťanské školy. Cestou se průvodu otevřel pohled na Masarykovu měšťanskou školu, jejíž mohutná a majestátní budova ční nad veškerým svým okolím. Ne každé obci je přáno mít takovou dominantu, a ne každé škole je dáno takové místo zaujmout. Již tento vzdálený pohled na toto ztělesnění kulturně vzdělávacího úsilí české menšiny jistě v účastnících slavnosti vzbuzoval pocity hrdosti a vlastenectví.

Pietní místo

Slova F. Lupka, kterými v Kronice zahájil popis událostí ve škole a v obci v době úmrtí T. G. Masaryka.

Když Tomáš Garrigue Masaryk zemřel, konal se u pomníku pietní akt. Věnce a velké množství květin k němu pokládali zástupci obce, všech škol v obci, českých spolků i občané. Lidé k němu přicházeli po celý den. Večer byl pomník osvětlen reflektory, což bylo v obci, která byla teprve nedávno elektrifikována, vyjádřením nejvyšší úcty. Před pomníkem stojí

v předvečer trizny, jež se konala 19. září, stáli členové místních spolků, Sokola a obou hasičských sborů, čestnou stráž.

Když pak byla v září roku 1938 škola evakuována, byla busta T. G. Masaryka odvezena do Dobré. V kronice obecné školy o tom Jiří Stadtherr-Moráň píše, že poprsí bylo odvezeno do Dobré, kde bylo zakopáno na zahradě školy a v květnu 1945 opět přivezeno do Hnojníka.

Ještě nějakou dobu před měšťanskou školou busta stála. V kronikářských záznamech můžeme číst, že v letech 1946 a 1947 se u ní konaly vzpomínkové akce k výročí úmrtí prvního prezidenta. Při vzpomínce na 100. výročí Masarykova narození zde ještě byla. V červnu 1953 však z podstavce zmizela a o jejích osudech již více nevíme.

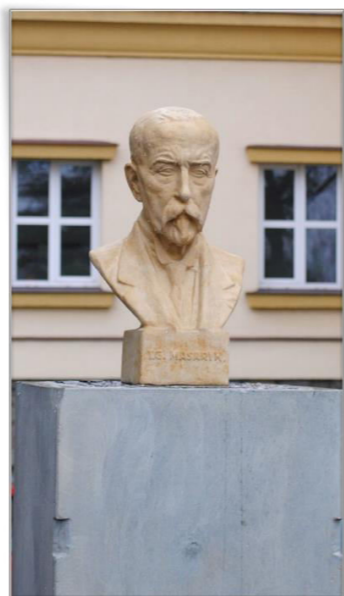
V roce 1964 byla na místě Masarykova pomníku odhalena busta J. A. Komenského. Teprve roku 2012 byla opět Masarykova busta umístěna na podstavec před školou. Stalo se tak v rámci oslav 28. října a zřejmě i jako připomínka navrácení jména prvního Československého prezidenta do názvu školy v roce 1992.

Deník.cz o této události přinesl 29. 10. 2012 zprávu. Informace v ní však nebyly zcela přesné.

Napsal: „V areálu školy slavnostně odhalili ... kopii původní busty T. G. Masaryka, která zde byla instalována roku 1936 ...“.

Zjevně nejde o kopii busty z roku 1936. Přesto je i dnes místo, kde pomník T. G. Masaryka stojí, důstojnou připomínkou na prezidenta, jenž byl nejen svými současníky nazýván Osvoboditel a jehož jméno nese naše škola.

◀ 1937 2012 ▶

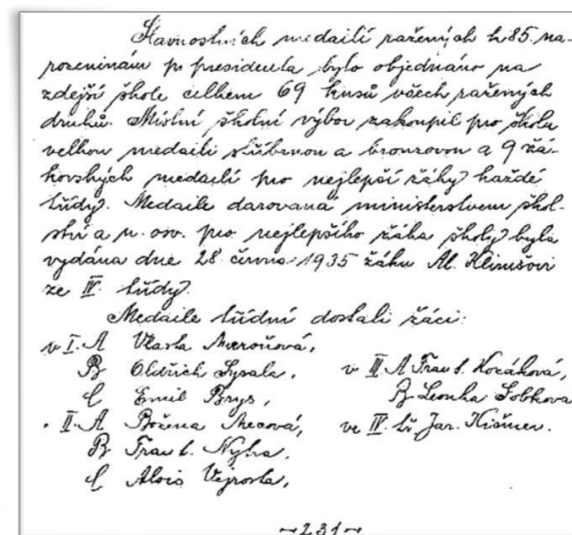

Tomáš Garrigue Masaryk v životě měšťanské školy

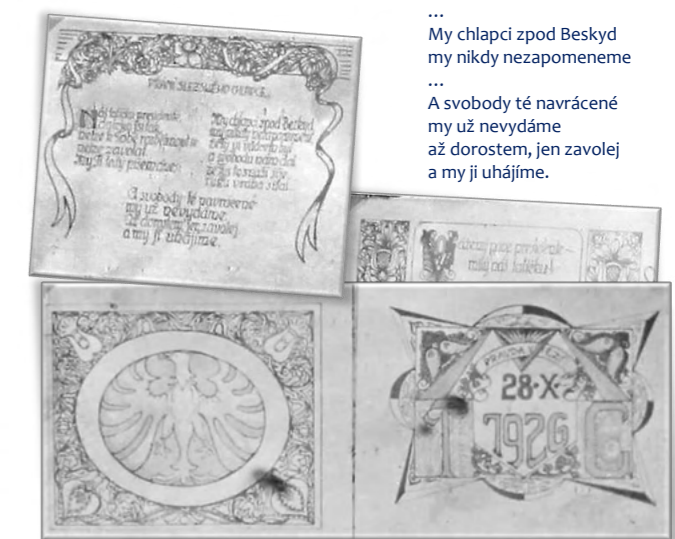
Každým rokem si žáci školy v době kolem data narození T. G. Masaryka připomínali význam osobnosti prezidenta Osvoboditele, jak jej v kronice školy ředitel Lupek vždy nazýval. Na každoročních školních slavnostech pravidelně zaznívaly oblíbené prezidentovy písně a básně a děti zpravidla nastudovaly krátkou scénku, v níž si připomněly některou z epizod z jeho života.

Obě české školy, obecná a měšťanská, se pravidelně účastnily přípravy a realizace programu oslav, jež byly v obci pořádány k významným výročím narození prezidenta Masaryka (80 a 85 let). Žáci předvedli recitační, dramatická, hudební a tělovýchovná vystoupení. Velkým zážitkem pro děti jistě byly lampionové průvody, které vycházely od obecné školy a zase se k ní vracely, stejně jako zapálení slavnostní vatry před obecnou školou.

Učitelé nejenže s dětmi nacvičovali jejich vystoupení, ale sami se také zapojovali do činnosti ochotnického divadelního spolku, který k oslavám připravoval představení. Oba vedoucí představitelé škol, František Lupek a Jiří Stadtherr, stejně jako někteří učitelé českých škol přednesli na slavnostech proslovy.

K 80. výročí narození žáci školy prezidentu Masarykovi složili básně a oslavnou řeč, které výtvarně vyzdobili a uložili do slavnostních pevných desek. Tyto listiny jsou součástí fotoalba měšťanské školy, škoda jen, že jsou dnes čitelné již jen s obtížemi. Přesto v básni „Přání slezského chlapce“ můžeme číst:

...
My chlapi zpod Beskyd
my nikdy nezapomeneme
...
A svobody té navrácené
my už nevydáme
až dorostem, jen zavolej
a my ji uhájíme.

V těchto souvislostech vidíme, nakolik velký byl význam školy v obci. Masarykova měšťanská škola vedená Františkem Lupkem byla vpravdě vzdělávacím a kulturním centrem Hnojníka a regionu zahrnujícího dvě desítky obcí. Měšťanská škola byla spolu s obecnou školou nejen nositelkou základního vzdělávání, ale sehrávala významnou úlohu kulturní a socializační, a to právě v duchu Masarykově, v duchu aktivního přístupu k životu, v duchu vytváření kladných postojů k životu jedince, kolektivu, společnosti, v duchu masarykovského vztahu k národu a jeho historii, úcty k národnímu jazyku, kultuře a ke vzdělávání.

Zde je odpověď na otázku, proč právě hnojnické měšťanské škole byl propůjčen čestný název Masarykova měšťanská škola, který nesla od roku 1930.

◀ Výňatek z Kroniky měšťanské školy

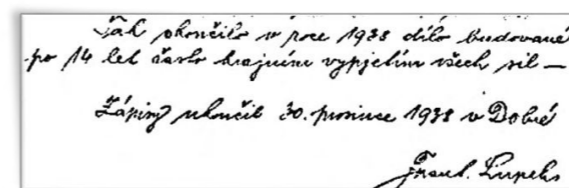
Hora Říp, Eliška Górecká, 9. třída, 2016-2017
1. místo ve výtvarné soutěži Klubu ekologické výchovy „Propagujeme turistiku v regionech Čech, Moravy a Slezska“

Škola v proměnách času

1938-1945 – šest a půl roku bez vzdělávání v češtině

Školní rok 1938-1939 byl řádně zahájen, jeho ukončení však následovalo vzápětí. 30. září 1938 byla totiž přijata Mnichovská dohoda, která přinesla do českotěšínského kraje dalekosáhlé změny.

V noci z 2. na 3. října 1938 dostal ředitel Lupek rozkaz k evakuaci školy. Nejcennější školní inventář a hlavní spisy byly odvezeny ještě 3. října do Frýdku, do Místku se pak další dva dny podařilo vystěhovat další. Nepodařilo se však odvézt vše potřebné, neboť železniční trať byla poškozená výbuchem, byly k dispozici jen dva autobusy a čas značně omezený. Evakuováni byli také učitelé. Do budovy měšťanské školy se nastěhovalo vojsko.

Vzdělávání všech dětí probíhalo krátce v polštině. V době, kdy bylo Těšínsko připojeno k Německé říši (březen 1939), byla jediným vzdělávacím jazykem němčina. Tehdy byla v Hnojníku zřízena jen obecná škola, děti tedy mohly navštěvovat jen čtyři ročníky základního vzdělávání. Žáci obecné školy se vyučovali ve vyhrazené části budovy měšťanské školy, a to jen asi dvě hodiny denně. Budova obecné školy sloužila jako Amtskomissariat, úřadovna vedená říšskými úředníky.

Obě budovy, jak měšťanská škola, tak obecná škola, utrpěly velké škody necitlivými stavebními úpravami a pobytem úředníků a vojáků. Měšťanská škola byla značně poškozena pobytem vojsk v době od ledna do května 1945.

Některé z těchto stavebních zásahů působí cynicky. To když v budově obecné školy, kde sídlila říšská úřadovna, byly zrušeny dívčí záchodky a na jejich místě byla zřízena místnost pro civilní oddávky.

Po osvobození musely obě školy veškeré škody odstranit, uvést vše opět do takového stavu, aby mohla zase probíhat výuka. Přestože panovala radost nad tím, že budovy neutrpěly škody přímými válečnými zásahy, vyžadovaly obě nákladné stavební úpravy. Ty byly provedeny v rekordním čase od května do září 1945. Aby však bylo možné vyučování zahájit, bylo nutné zajistit vnitřní vybavení a učební pomůcky.

V roce 1945 opět na začátku

Již koncem května 1945 provedly obě české školy, obecná i měšťanská, zápis a 1. června bylo službami Božími, s hudbou a za přítomnosti mnoha dospělých obyvatel obce slavnostně zahájeno vyučování.

Žáci byli rozděleni do ročníků podle data narození. Vyučování bylo ukončeno 19. července a žákům byl o jejich docházce vydán certifikát. Toto krátké vyučovací období sloužilo tomu, aby bylo možné pro nový školní rok žáky řádně zařadit do postupných ročníků. Ukázalo se totiž, nakolik neznalost cizího vyučovacího jazyka, v němž byly děti vzdělávány po dobu předchozích 6 a půl let, ovlivnila jejich vědomosti.

Zjištění, ke kterým učitelé dospěli, byla tristní. Jiří Moráň (Stadther), řídící učitel obecné školy, v Kronice obecné školy uvedl: „Žáci prvního a druhého školního roku vůbec nečetli, třetí školní rok zvládal pomalu prvopočátky čtení. Děti, které za okupace ze škol vycházely, těžko na své vzdělání doplatily.“

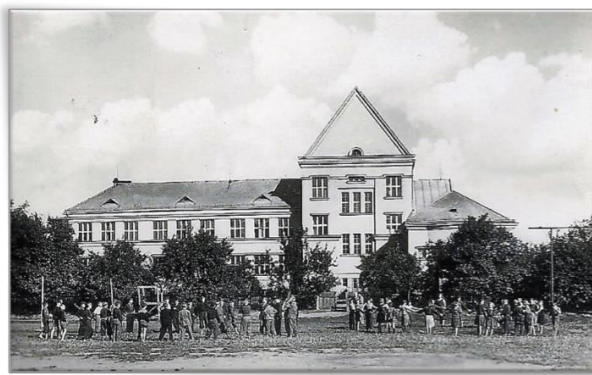
Nový školní rok 1945-1946 mohl být zahájen v polovině září 1945 poté, co byly ukončeny adaptační práce na budovách obou škol. Podle osnov se mohlo vyučovat jen v 1. ročníku obecné školy. V ostatních ročnících vycházeli učitelé při tvorbě učebních plánů ze zjištění učiněných v červnu a červenci.

Žáci i učitelé ve snaze napravit více než šestiletou ztrátu ve vzdělávání, procházeli nemalými těžkostmi. Například žáci 2. a 3. ročníku začínali s prvopočátky čtení a psaní, v matematice probral 3. ročník učivo 2. ročníku. 4. a 5. ročník se věnoval technice čtení a v mluvnici a slohu učivo 2. a 3. ročníku. Na měšťanské škole se potýkali s obdobnými obtížemi. Naštěstí se do škol vrátila řada učitelů, kteří zde učili před okupací a kteří již tehdy byli s prostředím a poměry v místě sžití.

Směr – jednotná škola

Od roku 1945 byl ředitelem měšťanské školy Dominik Mališ, který ji vedl dalších 18 let. Za dobu jeho vedení se podařilo budovu školy uvést do stavu odpovídajícího potřebám vzdělávání dětí, neboť byla značně poškozena v době okupace především pobytovou vojska.

Protože se počet žáků rozrůstal, vznikly v roce 1953 u vedlejší budovy dvě třídy. V suterénu hlavní budovy byla zřízena kuchyně a jídelna. Ve školním roce 1962-1963, v souladu s tehdejšími cíli základního vzdělávání, které mělo také rozvíjet manuální schopnosti žáků, byla v zahradě školy dokončena výstavba dílen. Ty přestaly sloužit svému účelu až v době prací na přístavbě školy koncem 90. let.

Zadní trakt budovy měšťanské školy v 50. letech. V popředí jsou žáci na školním hřišti, za nimi sad, resp. školní zahrada.

Od obecné a měšťanské školy, přes národní a střední školu k osmileté střední škole a k ZDŠ

V budově měšťanské školy se nadále vyučovali starší žáci tehdejší měšťanky, žáci obecné školy se dělili o budovu u kostela s místním národním výborem a mateřskou školou.

Ve školním roce 1948-1949 došlo ve školské soustavě k zásadním změnám. V dubnu 1948 byl přijat nový školský zákon, kterým vešla v platnost tzv. jednotná škola. Obecná škola byla přejmenována na národní školu. Ta měla pět ročníků, po jejich absolvování přecházely děti na tzv. střední školu, která měla čtyři ročníky.

Škola v proměnách času

Pro získání základního vzdělání byla stanovena povinná devítiletá školní docházka.

V roce 1953 odešel do důchodu ředitel Národní školy v Hnojníku Jiří Moráň. V témže roce byla spojením pod jednu správu zřízena osmiletá střední škola, která poskytovala základní vzdělání. V době sloučení obou škol v jednu „osmiletku“ se stal jejím ředitelem Dominik Mališ, jenž setrval v jejím čele do roku 1963. Zástupcem ředitele byl Bedřich Foltýn, dosud učitel národní školy.

V roce 1960 byly novým školským zákonem zřízeny základní devítileté školy. Základní devítiletá škola v Hnojníku se stala spádovou školou pro obec, v nichž se děti 1. stupně ZDŠ vyučovaly v malotřídních školách. Školní obvod tvořily Střítež, Smilovice, Řeka, Vělopolí, Komorní Lhotka, Třanovice, Horní Tošanovice, Dolní Tošanovice a část Dobratic. Tento obvod desíti obcí byl mnohem menší, než jaký škola zahrnovala ještě roky po válce, přesto do ní ve školním roce 1963-1964 dojíždělo 241 žáků. Celkem ji navštěvovalo 533 žáků.

Bylo jasné, že prostory, v nichž se toto velké množství dětí vyučovalo, nevyhovují potřebám modernizujícího se pojetí vzdělávání. Škole chyběly hlavně vhodné prostory pro zřízení odborných učeben. Nadále výuka probíhala ve dvou budovách, v budově bývalé měšťanské školy a ve vedlejší budově u kostela. Některé třídy 1. stupně stále měly střídavé vyučování. Navíc po letech nepřetržitého používání vyžadovaly budovy nutné generální opravy.

Oprava fasády budovy školy u kostela

Škola v proměnách času

Na počátku 60. let, kdy se školská soustava konsolidovala a další podstatné změny se neočekávaly, nastal čas pustit se do zajištění materiálních podmínek vzdělávání. Nový ředitel Jan Grygar, jenž se ujal řízení školy ve školním roce 1963-1964, se s vědomím odpovědnosti za svěřený majetek pustil do sčítání nezbytných oprav, úprav a potřeb. Získal od kompetentních úřadů finanční prostředky na řadu z nich.

Tak mohla být například provedena generální oprava elektrického vedení v budově u kostela, oplechování střechy, byla opravena její fasáda. U hlavní budovy byla opravena střecha nad tělocvičnou a pozemek školy byl nově oplocen. Také byly provedeny četné vnitřní úpravy v obou budovách s cílem získat prostory jak pro vzdělávání a pobyt žáků ve škole, tak pro zázemí učitelů. To vše však bylo stále málo. Škola potřebovala nové prostory.

Ředitel Grygar již ve školním roce 1964-1965 přišel s návrhem řešení problému s nedostatkem místa, s přístavbou. Jeho zápis v Kronice (s. 47) vypovídá o tom, jak daleko se v této záležitosti dospělo:

*Šk. komisi SRPŠ, s. Ing. Nováka ze
Stříteže, byl zpracován návrh na přístavbu
12 tříd u hlavní budovy v ceně asi 3.000.000 Kč.
Při stavbě doporučil dě. K. W. V. na základě
zpracování ho dokumentu (pozd. budovy,
Mališka za prota žáků do r. 1970 a kol.) byla
přístavba projata OŠK ONV měřičem M. H. K.
a pojata do plánu na 3. místě v kóci
Při stavbě 12 tříd by se získalo 18 místec
pod jednou střechou, mra. št. kuchyní,
dílny, kladby, jídelna a místnost pro
školní družinu.*

Tento jeho plán však nebyl uskutečněn. Jan Grygar již v dalším školním roce ředitelem školy nebyl, nastoupil jako inspektor při ONV Frýdek-Místek.

V době jeho působení na ZDŠ v Hnojníku zahájila v budově u kostela činnost školní družina (1964).

První snahy o přístavbu

Busta Jana Ámose Komenského

Iniciativou ředitele Grygara bylo umístění bronzové busty J. A. Komenského na podstavci, jenž již přes deset let stál před budovou školy osamocen. Busta Tomáše Garrigue Masaryka z něj byla, neznámým kým, odstraněna v červnu 1953. Snahou ředitele Grygara bylo tento nedůstojný stav ukončit nejdříve péčí o okolí místa a poté umístěním busty učitele národů Komenského z dílny sochaře Vladislava Gajdy z Ostravy-Třebovic.

Odhalení busty se konalo 17. listopadu 1964 na počest Mezinárodního dne studentstva. Zúčastnil se ho autor sochy V. Gajda, zástupci obce, společenských organizací, učitelů a žáků školy a několik občanů.

Nahoře: Žáci školy jako čestná stráž v době odhalení busty.

Dole: Projev ředitele J. Grygara, v pozadí učitel B. Foltýn.

Smutným faktem je, že i tato busta byla o několik desetiletí později neznámými pachateli odstraněna. Stejnou bustu z dílny V. Gajdy dnes najdeme v Komenského sadech v Ostravě, můžeme si tak udělat představu o jejím umístění v Hnojníku. O Masarykově bustě to však bohužel neplatí, tady jsou k dispozici pouze fotografie.

Přístavba školy

Škola v proměnách času

V polovině devadesátých let byly podmínky, v nichž se realizovalo základní školství v obci, natolik nevyhovující, že byly do řešení této situace vtaženy Okresní úřad ve F-M a Školský úřad ve F-M. Proběhla jednání zástupců těchto úřadů se starosty spádových obcí.

Výsledkem jednání bylo vypracování demografické studie do roku 2000, která potvrdila nezbytnost rozšíření prostor nutných ke vzdělávání žáků z Hnojníka a přilehlých obcí.

Obecní úřad v Hnojníku pak zadal vypracování projektu přístavby a rekonstrukce školy. Avšak podmínkou příslušných úřadů k uvolnění finančních prostředků na jeho realizaci bylo, že přístavba bude zahrnovat jak pavilon pro MZŠ, tak pavilon pro PZŠ. To se pro polskou menšinu ukázalo jako neschůdné řešení. Proto v letech 1996 a 1997 probíhala další jednání, která neutěšený stav prodlužovala, nakonec však přinesla

v projektu změny, které dobu nejistoty ukončily.

Na podzim 1997 bylo rozhodnuto, že přístavba a rekonstrukce české i polské školy bude probíhat odděleně a samostatně u stávajících budov obou škol. Vznikl zcela samostatný projekt pro kmenové třídy PZŠ. Technoprojekt a.s. Ostrava přepracoval dosavadní projekt na samostatný projekt jen pro českou školu a Beskydská stavební Třinec mohla spolu se Stavokompem stavební a.s. zahájit přístavbu Masarykovy základní školy.

1. etapa

Do konce školního roku 1997-1998 byla provedena skrývka půdy, demolice staré budovy školních dílen a začaly se budovat základy přístavby školy. V průběhu školního roku 1998-1999 pak byla vybudována hrubá stavba prvního objektu přístavby.

V pracích se však mělo dále pokračovat až v kalendářním roce 2000, protože finance uvolněné na výstavbu pro rok 1999 byly poukázány na přístavbu a rekonstrukci polské základní školy.

2. etapa

Školní rok 1999-2000 byl zahájen v podmínkách, které byly ještě o poznání horší než před zahájením prací. Škola, její žáci a učitelé nadále čelili vážným problémům. Výuka stále probíhala ve třech budovách, čímž se velmi komplikovala organizace vyučování. Žáci i učitelé museli přecházet rušnou hlavní silnici vedoucí na Třinec, a to i několikrát během vyučovacího dne.

Pro nedostatek prostor musela být využívána i třída, jejíž okna byla zazděna již existující přístavbou. Stravovací prostory také neodpovídaly potřebám. Hygienické a bezpečnostní podmínky překročily únosnou mez.

Kontrolních dnů se na stavbě účastnili starosta obce Jaromír Kafonek, místostarosta Václav Vojnar, stavbyvedoucí Ing. Milan Klus, za Technoprojekt Ing. František Král, za Beskydskou stavební Třinec Ing. Jiří Dohnal, za Stavokomp stavební Josef Kula, stavební dozor prováděl Zbygniew Niemiec.

Průtahy v řešení situace české školy nakonec vedly k tomu, že z podnětu rady školy byla v listopadu 1999 zahájena petiční akce na podporu dokončení přístavby. Petice byla předána petičnímu výboru Parlamentu ČR.

V závěru roku 1999 se po jednáních starosta obce Jaromír Kafonka podařilo pro přístavbu a rekonstrukci MZŠ získat další část financí. Tak mohla začít stavba objektů školní kuchyně a jídelny, tělocvičny a půlkruhového pavilonu s dalšími učebnami a místnostmi školní družiny.

Pak už vše směřovalo k urychlenému dokončení stavby. **V dalším školním roce 2000-2001 se již žáci 2. stupně mohli vyučovat v nových, vyhovujících podmínkách.**

Otevření přístavby

Časový harmonogram stavby stanovil dokončení objektů přístavby k 31. 8. 2000.

Slavnostní otevření přístavby se uskutečnilo 11. září 2000.

V životě obce i v životě školy šlo o událost nebyvalého významu. Slavnostního dne se zúčastnili zástupci Vlády ČR, Parlamentu ČR, Okresního úřadu ve Frýdku-Místku, Školského úřadu ve Frýdku-Místku, České školní inspekce, starosta Hnojníka a starostové okolních obcí, představitelé spřátelené obce Gnojnik z Polské republiky, ředitelka PZŠ v Hnojníku, zástupci projekčních a stavebních firem, představitelé římsko-katolické církve a církve evangelické a řada dalších hostů.

Ředitel školy
PaedDr. Zdeněk Knopp

Mons. Mgr. Rudolf Sikora, děkan
římskokatolické církve při projevu

Starosta obce Jaromír Kafonek

Rudolf Bydlošek, polyhistor obce

Nová tělocvična, v níž slavnost probíhala, byla zaplněna hosty. Projevy pronesli například starosta obce Hnojník Jaromír Kafonek, ředitel školy Zdeněk Knopp, hosté z polského Gnojnika, ředitelka PZŠ v Hnojníku Malgorzata Rakowska, děkan římskokatolické církve Mons. Rudolf Sikora, polyhistor obce Rudolf Bydlošek. Žáci školy přispěli krátkým kulturním programem, jímž poděkovali za vybudování moderního prostředí ke vzdělávání nejen své generace, ale i dalších generací dětí. V závěru slavnosti byla nová budova školy vysvěcena. Poté si hosté prohlédli nové prostory, jež byly zatím ještě bez žáků.

Škola v proměnách času

Od 12. září, kdy byl zahájen školní rok, sloužilo žákům nejen 11 kmenových tříd, ale také odborné učebny. Škola získala plně vybavenou učebnu informatiky, učebny fyziky, chemie, výtvarné výchovy a jazyková učebna. K výuce pracovních činností přibýly dílny a žákovská kuchyňka. Všechny nově zřízené učebny byly plně vybaveny nábytkem a učebními pomůckami. Na velkou tělocvičnu se zázeminím šaten navazoval venkovní kurt pro odbíjenou. Školní družina získala místnosti pro dvě oddělení. Kuchyň se školní jídelnou obsadila celý pavilon.

Škola v proměnách času Co přístavba přinesla – rok 2000-2001

- 11 kmenových učeben
- + odborné učebny:
 - . informatiky
 - . fyziky
 - . chemie
 - . cizích jazyků
 - . vaření a stolování

- . velká tělocvična
- . učebna dílen
- . školní jídelna a kuchyň
- . školní družina – 2 oddělení

Budoucí učebna výtvarné výchovy

Pavilon kuchyně a jídelny

Rekonstrukce staré budovy

Škola v proměnách času

Nový areál školy již mohl sloužit svému účelu, zato budova bývalé měšťanské školy ještě čekala na nezbytné opravy a úpravy. Celých sedmdesát let sloužila v plném provozu jen s dílčími úpravami a již nemohla stačit současným potřebám.

Žáci 2. stupně se mohli již ve školním roce 2000-2001 vyučovat v nových prostorách, plně vyhovujících modernímu pojetí výuky. Mladší děti se musely nadále učit v budově školy u kostela a v budově mateřské školy. Aby se žáci 1. stupně mohli vyučovat v budově bývalé měšťanské školy, musela projít generální rekonstrukcí.

Stav zadního traktu budovy měšťanské školy před přístavbou a před rekonstrukcí

Začátek nového školního roku 2001-2002 se však nesl opět ve slavnostním duchu. Nově zrekonstruovaná budova bývalé měšťanské školy mohla opět sloužit dětem a jejich výuce.

Jedním ze záměrů bylo propojení staré budovy s novou přístavbou tak, aby vznikl ucelený komplex, v jehož prostorách by se mohli vyučovat žáci jak 1. stupně, tak 2. stupně. Všichni žáci školy se nyní mohli učit pod jednou střechou.

Rekonstrukce zahrnovala nejen opravu vnějšího pláště budovy tak, aby byl sladěn se vzhledem nově přistavěných budov, ale zahrnovala především důkladné úpravy vnitřních prostor

s respektem vůči historii a původnímu charakteru budovy.

Vstup do budovy, stejně jako schodiště do vyšších pater si podržely svou původní prvorepublikovou podobu. Co bylo modernizováno, byl suterén a podkroví. V podkroví vznikly místnosti, s nimiž se počítalo pro odbornou výuku i pro relaxaci žáků. Rekonstrukcí prošla také malá tělocvična a k ní přilehlé pódium. Původní budova byla propojena s hlavní budovou přístavby schodištěm a také průchozím výtahem, jenž byl instalován v objektu věže. I do původní budovy a jejích pater je tak zajištěn bezbariérový přístup. V přilehlé budově byly zřízeny dva byty, když mohly být zrušeny prostory, které využívala škola.

Dárek k 70. výročí trvání

Když 20. října 2001 slavila škola 70. výročí trvání Masarykovy školy v Hnojníku, měli přítomní hosté jedinečnou možnost projít se školou, prohlédnout si celý komplex a obdivovat dílo, jež bylo vytvořeno.

Čelní část budovy bývalé měšťanské školy před rekonstrukcí

Ředitel Knopp ve školní kronice uvedl:

„Celkové náklady na dostavbu a rekonstrukci školy činily 117 978 422,-Kč. Škola byla vybavena novým školním nábytkem v hodnotě 5 017 951,-Kč a také novými učebními pomůckami za 2 899 999,-Kč.

Jediným nedostatkem je školní hřiště, které škola nemá.“ /s.320/
Plnohodnotné hřiště nemá škola doposud. Jeho zřízení je trvalým záměrem, o němž se stále jedná.

Zlatice, Kamila Pavlicová, 9. třída, 2019-2020
2. místo ve fotografické soutěži Českého zahrádkářského svazu „Krása květů“

Školní zahrada

Na začátku, tedy v letech 1930 až 1938, byl u školy rozlehlý pozemek, na který se vešlo hřiště i zahrada. Nacházely se v místech dnešních budov přístavby a přilehlého hřiště.

Její zřízením a oplocením celého pozemku byl dokončen uzavřený školní komplex. Hned zpočátku se do přípravy pozemku k výsadbě rostlin a osetí trávnikem zapojili žáci, kteří také o zahradu pečovali po celý školní rok. Na části zahrady si děvčata druhého a třetího ročníku zřídila své záhony.

V roce 1932 bylo dokončeno osázení sadu ovocnými stromy. Byly vysázeny ozdobné konifery a na jižní straně vznikl ze 150 růží růžový záhon. Nechyběly ani trvalky, které stejně jako růže škola získala s velkou slevou od zahradnických firem.

Později v zahradě přibyla vodní nádrž s lekníny kvetoucími od června do září a dalšími bohatě rostoucími vodními rostlinami.

Zahrada byla chloubou školy, obdivovanou daleko za hranicemi Hnojníka i českotěšínského regionu.

V současné době škola nemá tak rozlehlou zahradu, jako tomu bylo ve 30. letech. Poté, co byly postaveny budovy přístavby, se okolní pozemek zmenšil na minimum. Jeho část za zadním traktem školy se využívá jako sportoviště, zbylé plochy podél budovy s učebnami ležely dlouho, dalo by se říci, ladem. V průběhu posledních sedmi let se od úvah a plánů, jak by se mělo

s pozemkem naložit, přešlo k realizaci jeho úprav tak, aby odpovídaly environmentálnímu pojetí a výukovému využití školní zahrady. V rámci projektu, financovaného z prostředků Státního fondu životního prostředí ČR, byla vytvořena nová zahrada s expozicemi léčivých a aromatických bylin, pomologickou a geologickou expozicí, hmyzím hotelem, Kneippovým chodníkem a také relaxačními zákoutími.

Škola v proměnách času

Škola v proměnách času

Přední zahrada po dokončení přístavby školy

Přední zahrada před úpravami v roce 2017-2018

Pohledy do dnešní zahrady

Přední zahrada

Zadní zahrada
s výukovými prvky

Pampeliška, Kateřina Bilková 7. třída, 2015-2016
2. místo, festival kreslení „Krajina kolem nás“

Ředitelé školy 1924-2021

František Lupek
1924-1938

Dominik Mališ
1945-1963

Jan Grygar
1963-1965

Bohumil Kudláček
1965-1981

Miloš Ostrý
1981-1988

Adéla Kapitanová
1988-1990

Zdeněk Knopp
1991-2004

Tomáš Krpel
2004-2011

Jiří Tomiczek
2011-2013

Yveta Škutová
2013-2014

Dagmar Tobolová
od 2014

Pedagogický sbor 1930-2021

1930
Učitelský sbor při otevření školy
V. Jiroušek, J. Stadtherr, J. Neužil, J. Stříž, J. Pukl, F. Lupek,
E. Lupková, J. Dašková, J. Puklová, J. Nechvátal, V. Velčovský.

1930-1931
V. Jiroušek, K. Adamiec, A. Pindor, J. Skotnica, J. Dašková,
J. Horák, F. Lupek, J. Pukl, E. Lupková, H. Baudyšová.

1932-33
F. Pavelek, F. Neubauer, J. Pukl, R. Kalina, J. Jackwerh,
J. Neužilová-Dašková, F. Lupek, J. Puklová, V. Jiroušek.

1933-34
J. Stříž, F. Neubauer, J. Neužil, N. Pavelek, B. Bílek, R. Kalina,
J. Pukl, F. Lupek, J. Králová, J. Neužilová, V. Jiroušek.

1934-1935

O. Sudek, J. Pukl, F. Lupek, J. Neužil, J. Kopec, J. Horák, B. Eiglová, J. Puklová, J. Neužilová, A. Mlatečková, E. Purová, J. Štípková, J. Kopcová

1935-1936

J. Jackweth, J. Kunčický, J. Baštář, J. Neužil, O. Sudek, V. Velčovský, J. Kopec, J. Štípková, M. Valentová, M. Surdějová, F. Lupek, J. Kopcová-Králová, E. Purová, J. Neužilová

1936-1937

R. Forman, V. Velčovský, J. Kopec, P. Janeczek, B. Bílek, B. Laník, J. Neužil, L. Blažej, J. Neužilová, J. Kopcová, M. Surdějová, F. Lupek, Z. Zahálková, M. Hrabcová, A. Střítežský

1938-1945

Česká škola byla v Hnojníku zrušena.

Od roku 1924 do roku 1938 byla ředitelkou školy Františkou Lupkem vedena kronika a fotoalbum, z nichž jsme čerpali informace a fotografie. Mezi lety 1938 až 1945 nebyly vedeny žádné záznamy, protože česká škola byla v Hnojníku v roce 1938 zrušena. Části spisů a zařízení byly převezeny do Dobré. Učitelství sbor, stejně jako řada občanů české národnosti, musel opustit obec a region. Ředitel Lupek pak vedl pedagogický sbor na škole v Dobré. Do školy v Hnojníku se už nevrátil.

Učitelé Václav Jiroušek a Jaroslav Pukl, kteří působili na hnojnické škole v meziválečném období, zahynuli v době 2.světové války.

Václav Jiroušek zemřel v Osvětimi začátkem roku 1943.

Jaroslav Pukl byl umučen na pochodu smrti.

1945-1946

Horní řada: J. Válek (školník), Bohumil Kudláček, Antonín Dolina, Helmut Konečný, Arnošt Střítežský, Bohumil Smyček, A. Gibala
Dolní řada: evangelický farář Janošek, M. Harabišová, Štěpánka Olbrichová, ředitel Dominik Mališ, A. Střítežská, Berta Velčovská, katolický farář V. Turek
Od roku 1945 ve škole působil učitel Bedřich Foltýn.

1958-1959

B. Kudláček, A. Dolina, J. Konopka, ..., B. Adámek, B. Foltýn, ..., D. Mališ, Daničková, Samlíková, Mokryšková, Knýblová, J. Šokala, A. Návrat, Š. Olbrichová, O. Mikolášová

1948-1949

Horní řada: B. Kudláček, B. Smyček, V. Saks, ..., Santarius, A. Gibala, L. Chalupa
Dolní řada: Š. Olbrichová, A. Střítežský, B. Velčovská, D. Mališ, A. Střítežská, A. Dolina, V. Turek

1961

A. Dolina, D. Mališ, B. Adámek, B. Kudláček, H. Kajsturová, E. Špoková, E. Nědobová, J. Vrbíková, A. Návrat, E. Špetíková, J. Lindovská, Š. Olbrichová, Z. Baronová, Z. Samlíková, O. Mikolášová

1963-1964

Jan Grygar, ředitel,
 Vlasta Bijoková, Jan Šokala, Jindra Grygarová, Olga Mikolášová,
 Bedřich Foltýn,
 Anna Ševečková, Jaroslav Pešák, Eliška Špetíková, Jiří Poledník,
 Dagmar Dostálová, Jana Vrbíková, Bedřich Adámek,
 Antonín Dolina, Bohumil Kudláček, Petr Strakoš, Libuše Pohlová,
 Vlasta Mališová, Helena Kajsturová, Štěpánka Olbrichová,
 Jarmila Škrlová, Helena Kokotová, Miroslava Lichteubergová,
 Jar. Štěrbová.

1964-1965

Jan Grygar, ředitel,
 Vlasta Bijoková, Jan Šokala, Olga Mikolášová, Jindra Grygarová,
 Bedřich Foltýn, Zdenka Samlíková, S. Kosturová,
 Jaroslav Pešák, Dagmar Dostálová, Vlasta Mališová,
 Irena Bílková, Jar. Kozelská, Helena Kokotová, Jana Vrbíková,
 Libuše Pohlová, Jarmila Bernatíková, Štěpánka Olbrichová,
 Marie Krátká, Helena Kajsturová, Antonín Dolina, Petr Strakoš,
 Bedřich Adámek, Jiří Poledník, Vacková, Jana Fuksová,
 Josef Vrbík.

1965-1966

Jan Grygar, ředitel, Bohumil Kudláček, zástupce ředitele,
 Anna Ševečková, Vlasta Bijoková, Bedřich Foltýn, Jan Šokala,
 Olga Mikolášová, Zdenka Samlíková, Bedřich Adámek,
 Jarmila Bernatíková, Irena Bílková, Antonín Dolina, Jiří Neruda,
 Dagmar Dostálová, Lenka Fajkošová, Jindra Grygarová,
 Helena Kokotová, Helena Konečná, Jana Kopetská, Josef Vrbík,
 Vlasta Mališová, Štěpánka Olbrichová, Libuše Pohlová,
 Jaroslav Pešák, Petr Strakoš, Božena Tomčaková,
 Karla Sládečková, Ivo Petlach, Vlasta Nědobová, Emílie Plintová.

1966-1967

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Lumír Matula, Vlasta Bijoková, Olga Mikolášová, Jan Šokala,
 Zdenka Samlíková, Anna Ševečková, Bedřich Foltýn,
 Jiřina Bojková, Josef Bojko, Jindřiška Grygarová, Antonín Dolina,
 Helena Konečná, Helena Kokotová, Karla Klotzmanová,
 Petr Gibala, Jana Strakošová, Vlasta Mališová, Libuše Pohlová,
 Štěpánka Olbrichová, Petr Strakoš, Vlasta Niedobová,

1966-1967

Marie Pospíšilová, Milena Gaitová, Emílie Folvarčná,
 Milada Bužgová, Věra Lysková.

1967-1968

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Eva Kendjorová, Vlasta Bijoková, Zdena Samlíková, Josef Bojko,
 Bedřich Foltýn, Anna Ševečková, Jiřina Bojková, Antonín Dolina,
 Helena Konečná, Petr Gibala, Jana Strakošová, Petr Strakoš,
 Vlasta Mališová, Libuše Pohlová, Štěpánka Olbrichová,
 Vlasta Niedobová, Emílie Folvarčná, Milada Bužgová,
 Jana Žídková, Libuše Dárková, Helena Žáková, Marie Pospíšilová,
 Věra Kaňoková.

1968-1969

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Vlasta Bijoková, Olga Mikolášová, Helena Žáková, Jan Šokala, Anna
 Ševečková, Bedřich Foltýn, Olga Adámková, Jiřina Bojková, Josef
 Bojko, Libuše Drabinová, Milan Spusta, Emílie Folvarčná,
 Petr Strakoš, Jana Strakošová, Helena Konečná, Antonín Dolina,
 Vlasta Niedobová, Eva Kendziorová, Jana Žídková,
 Vlasta Mališová, Milada Zvierková, Marie Pospíšilová,
 Libuše Pohlová, Věra Rosmanitová, Věra Kaňoková.

1969-1970

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Vlasta Bijoková, Olga Mikolášová, Jiřina Bojková, Josef Štefek,
 Anna Ševečková, Bedřich Foltýn, Ludmila Zrzavá,
 Olga Adámková, Josef Bojko, Adéla Dědíková, Antonín Dolina,
 Libuše Drabinová, Milan Spusta, Emílie Folvarčná, Eva Jonasová,
 Helena Konečná, Vlasta Mališová, Vlasta Niedobová,
 Marie Pospíšilová, Květa Prokýšková, Petr Strakoš, Hana
 Svérkošová, Milada Zverková, Helena Žáková, Libuše Pohlová,
 Jana Žídková, Zdeňka Duží.

1970-1971

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Ludmila Adámková, Anna Ševečková, Vlasta Bijoková,
 Bedřich Foltýn, Olga Mikolášová, Josef Bojko, Adéla Dědíková,
 Libuše Drabinová, Emílie Folvarčná, Antonín Dolina,
 Danuše Habmalová, Eva Jonasová, Božena Kosošová,
 Zdeňka Máchová, Milada Pašková, Blažej Rajnoch, Milan Spusta,
 Květa Prokýšková, Libuše Pohlová, Hana Kendziorová,
 Vlasta Mališová, Marcela Obračajová, Helena Konečná.

1971-1972

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Vlasta Bijoková, Olga Mikolášová, Olga Adámková,
 Jiřina Bojková, Anna Ševečková, Josef Bojko, Antonín Dolina,
 Danuše Rozehnalová, Adéla Dědíková, Libuše Drabinová,
 Emílie Folvarčná, Danuše Mičková, Eva Jonasová,
 Helena Konečná, Božena Kolná, Milada Pašková, Blažej Rajnoch,
 Květa Prokýšková, Milan Spusta, Hana Kendziorová,
 Libuše Morávková, Jaroslava Zátopková, Vlasta Mališová.

1972-1973

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Vlasta Bijoková, Olga Mikolášová, Olga Adámková, Milena Duží,
 Jiřina Bojková, Anna Ševečková, Josef Bojko, Jiří Kostka,
 Danuše Rozehnalová, Adéla Dědíková, Libuše Drabinová,
 Emílie Folvarčná, Danuše Mičková, Helena Konečná, Vít Holuša,
 Božena Volná, Milada Pašková, Květa Prokýšková,
 Vlasta Mališová, Věra Szokrová, Alena Hlaváčová,
 Irma Dittlerová, Josef Chlebek, Jiřina Klotzmanová.

1973-1974

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Vlasta Bijoková, Olga Mikolášová, Jiřina Bojková,
 Olga Adámková, Anna Ševečková, Josef Bojko, Adéla Dědíková,
 Libuše Drabinová, Božena Volná, Emílie Folvarčná,
 Eliška Hliseniková, Eliška Korbašová, Helena Konečná,
 Jiřina Klotzmanová, Zdeněk Knopp, Danuše Mičková,
 Milada Pešová, Marie Píchová, Věra Szokeová, Alžběta Tvrďá,
 Pavel Chlebek.

1974-1975

Bohumil Kudláček, ředitel, Bedřich Adámek, zástupce ředitele,
 Vlasta Bijoková, Olga Adámková, Jiřina Bojková, Naděžda Cichá,
 Anna Ševečková, Josef Bojko, Adéla Dědíková, Jiří Kostka,
 Libuše Drabinová, Milena Duží, Emílie Folvarčná,
 Eliška Hliseniková, Pavel Chlebek, Drahomíra Jurtíková,
 Helena Konečná, Danuše Kynštová, Zdeněk Knopp, Danuše
 Mičková, Tatjana Petrová, Alžběta Tvrďá, Vlasta Mališová,
 p.uč. Krupková, Radmila Veverková.

1975-1976

Bohumil Kudláček, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Vlasta Bijoková, Naděžda Cichá, Jiřina Bojková, Josef Bojko, Zdenka Baronová, Ludmila Mlčochová, Adéla Dědíkova, Milena Duží, Magdalena Huječková, Libuše Drabinová, Emilie Folvarčnā, Helena Konečnā, Zdeněk Knopp, Alžběta Motyková, Karla Motyčková, Tatjana Chlebková, Pavel Chlebek, Božena Volnā, Jiřina Klotzmannovā, Milada Stuchlíková, Radmila Veverková.

1976-1977

Bohumil Kudláček, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Vlasta Bijoková, Naděžda Cichā, Jiřina Bojková, Josef Bojko, Zdeňka Baronovā, Ludmila Mlčochovā, Libuše Drabinovā, Pavel Chlebek, Tatjana Chlebkovā, Milena Duží,

1976-1977

Emilie Folvarčnā, Helena Konečnā, Jiřina Klotzmannovā, Zdeněk Knopp, Alžběta Motykovā, Karla Motyčkovā, Marie Kopákovā, Hana Amplerovā, Magdalena Němcovā, Radmila Veverkovā, Vlasta Mališovā, Milada Stuchlíková.

1977-78

Bohumil Kudláček, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Libuše Drabinovā, Helena Konečnā, Vlasta Bijokovā, Naděžda Cichā, Jiřina Bojkovā, Zdenka Baronovā, Ludmila Mlčochovā, Josef Bojko, Jiřina Klotzmannovā, Milena Duží, Emilie Folvarčnā, Zdeněk Knopp, Alžběta Motykovā, Pavel Chlebek, Hana Amplerovā, Vlasta Mališovā, Božena Volnā, Radmila Veverkovā, Alena Pěčkovā, Lydie Sczukovā, Milada Stuchlíková.

1978-1979

Bohumil Kudláček, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Libuše Drabinovā, Helena Konečnā, Marie Strakovā, Josef Bojko, Milena Duží, Emilie Folvarčnā, Pavel Chlebek, Dagmar Chovancovā, Jiřina Klotzmannovā, Zdeněk Knopp, Alžběta Motykovā, Vítězslava Babarovā, Lydie Sczukovā, Radmila Veverkovā, Božena Volnā, Tatjana Chlebkovā, Vlasta Bijokovā, Naděžda Cichā, Zdeňka Baronovā, Jiřina Bojkovā, Ludmila Mlčochovā, Vlasta Mališovā, Vít Kus.

1979-1980

Bohumil Kudláček, ředitel, Anna Ševečková, zástupce, Josef Bojko, Helena Konečnā, Marie Strakovā, Zdeňka Baronovā, Milena Duží, Vlasta Bijokovā, Jiřina Bojkovā, Naděžda Cichā, Josef Bojko, Ludmila Mlčochovā, Helena Molčanovā, Hana Amplerovā, Vítězslava Babarovā, Libuše Drabinovā, Emilie Folvarčnā, Jiřina Klotzmannovā, Pavel Chlebek, Tatjana Chlebkovā, Radmila Veverkovā, Zdeněk Knopp, Lydie Sczukovā, Božena Volnā, Alžběta Motykovā, Vlasta Mališovā, zastupující uč. J. Dlouhý.

1980-1981

Bohumil Kudláček, ředitel, Anna Ševečková, zástupce, Marie Strakovā, Helena Konečnā, Vlasta Bijokovā, Naděžda Cichā, Ludmila Mlčochovā, Zdeňka Baronovā, Jarmila Blahutovā, Josef Bojko, Jiřina Klotzmannovā, Libuše Drabinovā, Milena Duží, Emilie Folvarčnā, Pavel Chlebek, Tatjana Chlebkovā, Lenka Chlumskā, Zdeněk Knopp, Helena Molčanovā, Alžběta Motykovā, Jiří Pecháček, Lydie Sczukovā, Radmila Veverkovā, Dagmar Chovancovā, Vlasta Mališovā.

1981-1982

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Helena Konečnā, Lidmila Habrnalovā, Zdeňka Baronovā, Vlasta Bijokovā, Jiřina Bojkovā, Josef Bojko, Naděžda Cichā, Libuše Drabinovā, Pavel Chlebek, Lenka Chlumskā, Dagmar Chovancovā, Jiřina Klotzmannovā, Zdeněk Knopp, E. Kocichovā, Jaroslav Molin, Helena Molčanovā, Alžběta Motykovā, Dana Novotnā, Jiří Pecháček, Lydie Sczukovā, Alena Szkanderovā, Vlasta Mališovā.

1982-1983

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Eva Lančovā, Vlasta Bijokovā, Alena Szkanderovā, Naděžda Cichā, Jiřina Bojkovā, Zdeňka Baronovā, Jaroslav Molin, Libuše Drabinovā, Pavel Chlebek, Alena Kaválovā, Dana Novotnā, Jiřina Klotzmannovā, Zdeněk Knopp, Helena Konečnā, Bohumil Kudláček, Helena Molčanovā, Alžběta Motykovā, Marie Ovčářiovā, Lydie Sczukovā, Božena Volnā, Vlasta Mališovā.

1983-1984

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Lidmila Madejovā, Naděžda Cichā, Pavel Chlebek, Alena Szkanderovā, Jiřina Bojkovā, Libuše Drabinovā, Dagmar Chovancovā, Alena Kaválovā, Jiřina Klotzmannovā, Zdeněk Knopp, Helena Konečnā, Helena Molčanovā, Jaroslav Molin, Alžběta Motykovā, Dana Novotnā, Marie Ovčářiovā, Jiří Pecháček, Lydie Sczukovā, Božena Volnā, Lenka Chlumskā, Vlasta Mališovā.

1984-1985

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Lidmila Madejovā, Dana Procházkovā, Naděžda Cichā, Jiřina Bojkovā, Zdeňka Baronovā, Zdeněk Knopp, Helena Molčanovā, Lenka Chlumskā, Alena Kaválovā, Jaroslav Molin, Jiří Pecháček, Dagmar Chovancovā, Jiřina Klotzmannovā, Libuše Drabinovā, Lydie Sczukovā, Helena Konečnā, Alžběta Motykovā, Pavel Chlebek, Dana Novotnā, Božena Volnā.

1985-1986

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Lidmila Madejovā, Dana Procházkovā, Naděžda Cichā,

1985-1986

Zdeňka Baronová, Jiřina Bojková, Helena Konečná, Alžběta Motyková, Božena Volná, Zdeněk Knopp, Helena Molčanová, Dana Novotná, Alena Iskrická, Jaroslav Molin, Jiří Pecháček, Dagmar Chovancová, Jiřina Klotzmannová, Libuše Drabinová, Pavel Chlebek, Lydie Szczuková, Marie Ovčářivá, Karla Molinová, Vlasta Mališová.

1986-1987

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Karla Molinová, Dana Procházková, Božena Volná, Zdeňka Baronová, Jiřina Bojková, Jiřina Klotzmannová, Dagmar Chovancová, Marie Ovčářivá, Helena Konečná, Alžběta Motyková, Zdeněk Knopp, Helena Molčanová, Dana Novotná, Alena Iskrická, Jaroslav Molin, Jiří Pecháček, Libuše Drabinová, Pavel Chlebek, Lydie Szczuková, Alena Szkanderová, Vlasta Mališová, Lidmila Madejová.

1987-1988

Miloš Ostrý, ředitel, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Dana Procházková, Alena Szkanderová, Zdeňka Baronová, Jiřina Bojková, Libuše Drabinová, Jiří Pecháček, Lydie Szczuková, Jiřina Klotzmannová, Dagmar Chovancová, Marie Ovčářivá, Helena Konečná, Alžběta Motyková, Jaroslav Molin, Zdeněk Knopp, Dana Novotná, Pavel Chlebek, Alena Iskrická, Helena Molčanová, Táňa Strnadová, Božena Volná, Vlasta Mališová, Lidmila Madejová.

1988-1989

Adéla Kapitanová, ředitelka, Anna Ševečková, zástupce ředitele, Josef Bojko, Dana Procházková, Pavlína Budínská, Miroslava Ryšková, Jiřina Bojková, Alena Iskrická, Zdeněk Knopp, Dana Novotná, Táňa Strnadová, Jiří Pecháček, Lydie Szczuková, Jiřina Klotzmannová, Dagmar Novotná, Lenka Chlumská, Helena Konečná, Alžběta Motyková, Jaroslav Molin, Pavel Chlebek, Alena Szkanderová, Lidmila Madejová.

1989-1990

Adéla Kapitanová, ředitelka, Zdeněk Knopp, zástupce ředitele, Josef Bojko, Dana Procházková, Alena Blažková, Jiřina Bojková, Miroslava Ryšková, Helena Konečná, Alena Szkanderová, Alžběta Motyková, Alena Iskrická, Jaromír Adámek, Dana Novotná, Táňa Strnadová, Jiří Pecháček, Lydie Szczuková, Jiřina Klotzmannová, Dagmar Chovancová, Jaroslav Molin, Vlasta Mališová, Lidmila Madejová, Pavel Chlebek, Vladimíra Kacířová, Anna Ševečková, Karla Šebestová.

1990-1991

Adéla Kapitanová, ředitelka, Zdeněk Knopp, zástupce ředitele, Josef Bojko, Jiří Pecháček, Alena Blažková-Mlnaříková, Emilie Kochová, Dana Procházková, Miroslava Ryšková, Ludmila Mlčochová, Jiřina Bojková, Jiřina Klotzmannová, Karla Šebestová, Tomáš Svoboda, Helena Konečná, Alena Iskrická, Alena Szkanderová, Alžběta Motyková, Jaromír Adámek, Dana Novotná, Táňa Farná, Vladimíra Kacířová, Jaroslav Molin, Dagmar Chovancová, Lydie Szczuková, Anna Kajzarová, Pavel Chlebek.

1991-1992

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Pavlína Budínská, Alena Mlnaříková, Emilie Folvarčnā, Dana Procházková, Jiřina Bojková, Dagmar Chovancová, Jaroslav Molin, Jiřina Klotzmannová, Karla Šebestová, Tomáš Svoboda, Helena Konečná, Alena Szkanderová, Alžběta Motyková, Alena Iskrická, Jaromír Adámek, Dana Novotná, Pavel Chlebek, Anna Kajzarová, Helena Molčanová, Lydie Szczuková, Miroslav Vítkovič.

1992-1993

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Pavlína Budínská, Jana Kmíčeková, Jiřina Bojková, Marie Blahutová, Dana Prchálková, Naděžda Cichá, Pavel Chlebek, Jaromír Adámek, Emilie Folvarčnā, Anna Kajzarová, Dagmar Chovancová, Jaroslav Molin, Alena Iskrická, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Tomáš Svoboda, Helena Konečná, Alena Szkanderová, Alžběta Motyková, Miroslav Vítkovič, Elen Fijaková, Hana Velčovská.

1993-1994

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Jana Kmíčeková, Pavlína Budínská, Pavel Chlebek, Dana Procházková, Jiřina Bojková, Marie Blahutová, Táňa Farná, Helena Konečná, Emilie Folvarčnā, Jarmila Valášková, Jaromír Adámek, Anna Kajzarová, Dagmar Chovancová, Jaroslav Molin, Alena Iskrická, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Alena Szkanderová, Alžběta Motyková, Miroslav Vítkovič, Hana Velčovská.

1994-1995

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Pavlína Budínská, Jana Kmíčeková, Táňa Farná, Marie Blahutová, Dana Procházková, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Alžběta Motyková, Helena Konečná, Emilie Folvarčnā, Jarmila Valášková, Jaromír Adámek, Anna Kajzarová, Dagmar Chovancová, Jaroslav Molin, Alena Iskrická, Pavel Chlebek, Alena Szkanderová, Miroslav Vítkovič, Hana Velčovská.

1995-1996

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Jana Kmíčeková, Pavlína Budínská, Dana Procházková, Marie Blahutová, Táňa Farná, Alena Iskrická, Dagmar Chovancová, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Alžběta Motyková, Helena Konečná, Emilie Folvarčnā, Jarmila Valášková, Jaromír Adámek, Anna Kajzarová, Pavel Chlebek, Alena Szkanderová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Hana Velčovská.

1996-1997

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Karla Molinová, Jana Kmíčeková, Pavlína Budínská, Dana Procházková, Marie Blahutová, Táňa Farná, Alena Iskrická, Dagmar Chovancová, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Alžběta Motyková, Helena Konečná, Emilie Folvarčnā, Jarmila Valášková, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Pavel Chlebek, Alena Szkanderová, Dana Lipertová, Josef Bojko.

1997-1998

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Jana Kmíčeková, Karla Molinová, Marie Blahutová, Pavlína Budínská, Dana Procházková, Dana Lipertová-Bednářová, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Táňa Farná, Alena Iskrická, Dagmar Chovancová, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Alžběta Motyková, Helena Konečná, Jarmila Valášková, Emilie Folvarčnā, Pavel Chlebek, Tomáš Krpel, Alena Szkanderová.

1998-1999

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Karla Molinová, Jana Kmíčeková, Marie Blahutová, Dana Procházková, Pavlína Budínská, Yveta Škutová, Táňa Farná, Jarmila Valášková, Alena Szkanderová, Lenka Kaňoková, Helena Konečná, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Alena Iskrická, Dagmar Chovancová, Jiřina Klotzmannová, Marie Ovčářivá, Alžběta Motyková, Emilie Folvarčnā, Tomáš Krpel, Dušan Tanner, Josef Bojko, Michaela Bayerová, Marie Bijoková.

1999-2000

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Jana Kmiečíková, Karla Molinová, Pavlína Budínská, Dana Procházková, Marie Blahutová, Yvetta Škutová, Jiřina Klotzmannová, Alžběta Motyková, Marie Ovčářová, Jarmila Valášková, Alena Szkanderová, Lenka Kaňoková, Helena Konečná, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Táňa Farná, Alena Iskrická, Dagmar Chovancová, Dušan Tanner, Helena Molčanová, Božena Volná, Emílie Folvarčná, Marie Bijoková.

2000-2001

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Jana Kmiečíková, Karla Molinová, Pavlína Budínská, Dana Procházková, Marie Blahutová, Yvetta Škutová, Jiřina Klotzmannová, Alžběta Motyková, Marie Ovčářová, Jarmila Valášková, Alena Szkanderová, Lenka Kaňoková, Helena Konečná, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Táňa Farná, Alena Iskrická, Dagmar Chovancová, Dušan Tanner, Helena Molčanová, Božena Volná, Emílie Folvarčná, Marie Bijoková.

2001-2002

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Jana Kmiečíková, Karla Molinová, Táňa Farná, Dana Procházková, Marie Blahutová, Pavlína Budínská, Yvetta Škutová, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Alena Iskrická, Alena Szkanderová, Dagmar Chovancová, Jiřina Klotzmannová, Alžběta Motyková, Marie Ovčářová, Lenka Swidrová, Jarmila Valášková, Lenka Drabinová, Jarmila Kostková, Dušan Tanner, Iveta Vranayová, Marie Bijoková.

2002-2003

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Karla Molinová, Jana Kmiečíková, Dana Procházková, Pavlína Budínská, Marie Blahutová, Yvetta Škutová, Táňa Farná, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová, Lenka Swidrová-Plachtová, Jaromír Adámek, Jaroslav Molin, Alena Szkanderová, Dagmar Chovancová, Alena Iskrická, Jiřina Klotzmannová, Alžběta Motyková, Marie Ovčářová, Jarmila Kostková, Marie Bijoková.

2003-2004

Zdeněk Knopp, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Jiří Pecháček, Hana Stoszková, Karla Molinová, Marie Blahutová, Yvetta Škutová, Pavlína Budínská, Dana Procházková, Táňa Farná, Dana Bednářová, Marie Ovčářová, Alžběta Motyková, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová, Lenka Plachtová, Tomáš Krpel, Jaromír Adámek, Alena Szkanderová, Dagmar Chovancová, Alena Iskrická, Jiřina Klotzmannová, Jiří Tomiczek, Gabriela Tomiczková, Jarmila Kostková, Ivana Gryžbonová, Marie Bijoková.

2004-2005

Tomáš Krpel, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Karla Molinová, Dana Procházková, Pavlína Budínská,

2004-2005

Yvetta Škutová, Marie Blahutová, Gabriela Tomiczková, Ivana Gryžbonová, Michal Popieluch, Dana Bednářová, Marie Ovčářová, Alžběta Motyková, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová, Lenka Plachtová, Jaromír Adámek, Jiří Pecháček, Dagmar Chovancová, Alena Szkanderová, Marie Bijoková.

2005-2006

Tomáš Krpel, ředitel, Adéla Kapitanová, zástupce ředitele, Dana Bednářová, Marie Bijoková, Marie Blahutová, Pavlína Budínská, Táňa Farná, Ivana Gryžbonová, Dagmar Chovancová, Alena Iskrická, Milan Kohut, Ilona Krplová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Marie Ovčářová, Jiří Pecháček, Lenka Plachtová, Michal Popieluch, Dana Procházková, Alena Szkanderová, Yvetta Škutová, Jiří Tomiczek, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová.

2006-2007

Tomáš Krpel, ředitel, Yvetta Škutová, zástupce ředitele, Dana Bednářová, Marie Bijoková, Marie Blahutová, Pavlína Budínská, Táňa Farná, Ivana Gryžbonová, Dagmar Chovancová, Alena Iskrická, Milan Kohut, Ilona Krplová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Marie Ovčářová, Jiří Pecháček, Lenka Plachtová, Michal Popieluch, Magdaléna Dordová, Dana Procházková, Alena Szkanderová, Jiří Tomiczek, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová.

2007-2008

Tomáš Krpel, ředitel, Yvetta Škutová, zástupce ředitele, Dana Bednářová, Marie Bijoková, Marie Blahutová, Táňa Farná, Pavlína Budínská, Ivana Gryžbonová, Dagmar Chovancová, Alena Iskrická, Milan Kohut, Ilona Krplová, Helena Molčanová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Marie Ovčářová, Jarmila Pavlíčková, Jiří Pecháček, Magdaléna Dordová, Lenka Plachtová, Michal Popieluch, Dana Procházková, Ludmila Schlesingerová, Alena Szkanderová, Jiří Tomiczek, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová.

2008-2009

Tomáš Krpel, ředitel, Yvetta Škutová, zástupce ředitele, Dana Bednářová, Marie Bijoková, Marie Blahutová, Táňa Farná, Pavlína Budínská, Alma Cieslarová, Magdaléna Dordová, Ilona Krplová, Ivana Gryžbonová, Alena Iskrická, Milan Kohut, Helena Molčanová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Marie Ovčářová, Jarmila Pavlíčková, Jiří Pecháček, Jiří Tomiczek, Lenka Plachtová, Michal Popieluch, Dana Procházková, Ludmila Schlesingerová, Alena Szkanderová, Iveta Vranayová, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová.

2009-2010

Tomáš Krpel, ředitel, Yvetta Škutová, zástupce ředitele, Dana Bednářová, Marie Bijoková, Marie Blahutová, Táňa Farná, Pavlína Budínská, Alma Cieslarová, Magdaléna Dordová, Olga Fidzinská, Ivana Gryžbonová, Alena Iskrická, Jarmila Kičmerová, Milan Kohut, Ilona Krplová, Helena Molčanová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, R. Jakusová, Marie Ovčářová, Jarmila Pavlíčková, Jiří Pecháček, Jiří Tomiczek, Lenka Plachtová, Michal Popieluch, Vlastimil Sosna, Dana Procházková, Ludmila Schlesingerová, Alena Szkanderová.

2009-2010

Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová.

2010-2011

Tomáš Krpel, ředitel, Yvetta Škutová, Jiří Pecháček, zástupci ředitele, Dana Bednářová, Marie Bijoková, Marie Blahutová, Pavlína Budinská, Alma Cieslarová, Magdaléna Dordová, Táňa Farná, Olga Fidzinská, Alena Iskrická, Ivana Gryžbonová, Milan Kohut, Monika Konečná, Ilona Krplová, Jarmila Kičmerová, Helena Molčanová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Radka Jakusová, Marie Ovčařiová, Jarmila Pavlíčková, Lenka Plachtová, Jiří Tomiczek, Dana Procházková, Vlastimil Sosna, Ludmila Schlesingerová, Alena Szkanderová, Jana Štěpánková, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová.

2011-2012

Jiří Tomiczek, ředitel, Yvetta Škutová, Jiří Pecháček, zástupci ředitele, Dana Bednářová, Marie Blahutová, Táňa Farná, Pavlína Budinská, Alma Cieslarová, Olga Fidzinská, Alena Iskrická, Ivana Gryžbonová, Radka Jakusová, Milan Kohut, Lucie Labudová, Monika Konečná, Helena Molčanová, Jaroslav Molin, Robin Javorek, Karla Molinová, Tomáš Krpel, Marie Ovčařiová, Lenka Plachtová, Dana Procházková, Vlastimil Sosna, Ludmila Schlesingerová, Jiřina Stenclá, Alena Szkanderová, Jana Štěpánková, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová, Marie Bijoková, Jarmila Pavlíčková, Naděžda Rzymanová.

2012-2013

Jiří Tomiczek, ředitel, Yvetta Škutová, Jiří Pecháček zástupci ředitele, Dana Bednářová, Marie Blahutová, Táňa Farná, Pavlína Budinská, Alma Cieslarová, Olga Fidzinská, Alena Iskrická, Ivana Gryžbonová, Radka Jakusová, Robin Javorek, Milan Kohut, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Helena Molčanová, Hana Oborná, Marie Ovčařiová, Tomáš Krpel, Lenka Plachtová, Dana Procházková, Ludmila Schlesingerová, Jiřina Stenclá, Jana Štěpánková, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová, Marie Bijoková, Jarmila Kičmerová, Jarmila Pavlíčková, Naděžda Rzymanová.

2013-2014

Yvetta Škutová, ředitelka.

2014

Dagmar Tobolová, ředitelka.

2013-2014

Jiří Pecháček, Yvetta Škutová, zástupci ředitele, Dana Bednářová, Marie Blahutová, Táňa Farná, Pavlína Budinská, Alma Cieslarová, Olga Fidzinská, Alena Iskrická, Ivana Gryžbonová, Radka Jakusová, Milan Kohut, Svatava Kubezcková, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Helena Molčanová, Hana Oborná, Marie Ovčařiová, Lenka Plachtová, Dana Procházková, Ludmila Schlesingerová, Jiřina Stenclá, Jana Štěpánková, Gabriela Tomiczková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová, Tomáš Krpel, Marie Bijoková, Jarmila Pavlíčková, Naděžda Rzymanová.

2014-2015

Dagmar Tobolová, ředitelka, Kateřina Lisníková, zástupce ředitele, Marie Blahutová, Pavlína Budinská, Alma Cieslarová, Táňa Farná, Olga Fidzinská, Ivana Gryžbonová, Markéta Hlavničková, Alena Iskrická, Radka Jakusová, Milan Kohut, Bohdana Konečná, Lucie Labudová, Svatava Kubezcková, Dagmar Lokayová, Jaroslav Molin, Hana Oborná, Karla Molinová, Marie Ovčařiová, Zdeněk Pavlík, Lenka Plachtová, Jiřina Stenclá, Yvetta Škutová, Jana Štěpánková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová, Marie Bijoková, Jarmila Pavlíčková, Naděžda Rzymanová, Nikola Zarembová.

2015-2016

Dagmar Tobolová, ředitelka, Kateřina Lisníková, zástupce ředitele, Marie Blahutová, Pavlína Budinská, Pavel Carbal, Alma Cieslarová, Táňa Farná, Martin Fischer, Alena Iskrická, Ivana Gryžbonová, Martina Chromiaková, Milan Kohut, Svatava Kubezcková, Dagmar Lokayová, Magda Luzarová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Hana Oborná, Marie Ovčařiová, Lenka Plachtová, Lenka Skřekucká, Jiřina Stenclá, Yvetta Škutová, Jana Štěpánková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová, Marie Bijoková, Naděžda Rzymanová, Iveta Vranayová, Nikola Zarembová.

2016-2017

Dagmar Tobolová, ředitelka, Lenka Skřekucká, zástupce ředitele, Pavlína Budinská, Pavel Carbal, Alma Cieslarová, Alena Iskrická, Martina Chromiaková, Jan Khýr, Milan Kohut, Petra Kufová, Michaela Lehner, Dagmar Lokayová, Magda Luzarová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Lenka Plachtová, Ilona Rucká,

2016-2017

Jana Štěpánková, Jarmila Valášková, Kateřina Wiejová, Marcela Divínová, Marie Bijoková, Soňa Kellerová, Naděžda Rzymanová, Iveta Vranayová, Nikola Zarembová.

2017-2018

Dagmar Tobolová, ředitelka, Lenka Skřekucká, zástupce ředitele, Pavlína Budinská, Marcela Divínová, Alena Iskrická, Martina Chromiaková, Jan Khýr, Magdaléna Klímová (Rylková), Milan Kohut, Petra Kufová, Michaela Lehner, Magda Luzarová, Dagmar Lokayová, Jaroslav Molin, Karla Molinová, Jan Pavelka, Lenka Plachtová, Vít Pyško, Irina Romaněnko, Ilona Rucká, Jiří Siuda, Jana Štěpánková, Jarmila Valášková, Barbora Vaculínová, Zdeňka Věřbová, Helena Vidláková, Kateřina Wiejová, Marie Bijoková, Naděžda Rzymanová, Soňa Kellerová, Michaela Kiedroňová, Helena Korčová, Iveta Vranayová, Nikola Zarembová.

2018-2019

Dagmar Tobolová, ředitelka, Lenka Skřekucká, zástupce ředitele, Pavlína Budinská, Marcela Divínová, Alena Iskrická, Martina Chromiaková, Jan Khýr, Magdaléna Klímová (Rylková), Petra Kufová, Hana Kurillová, Michaela Lehner, Dagmar Lokayová, Magda Luzarová, Karla Molinová, Jan Pavelka, Lenka Plachtová, Vít Pyško, Tomáš Pyško, Irina Romaněnko, Ilona Rucká, Jiří Siuda, Marie Škvarová, Jana Štěpánková, Zdeňka Věřbová, Jarmila Valášková, Iveta Vranayová, Kateřina Wiejová, Nikola Zarembová, Marie Bijoková, →

2018-2019
Kristýna Burdíková, Michaela Kiedroňová, Helena Korčová,
Naděžda Rzymanová.

2019-2020
Dagmar Tobolová, ředitelka, Lenka Skřekucká, zástupce ředitele,
Pavlna Budinská, Marcela Divinová, Alena Iskičková, Ivo Fišer,
Barbora Horinová, Jitka Jurgová, Jan Khýr, Magdaléna Klímová,
Petra Kuřová, Hana Kurillová, Helena Korčová, Michaela Lehner,
Dagmar Lokayová, Magda Luzarová, Jaroslav Molin,
Karla Molinová, Karla Novobilská, Lenka Plachtová, Vít Pyško,

2019-2020
Zuzana Pyszková, Irina Romaněnko, Ilona Rucká, Klára Rylková,
Marie Škvarová, Jana Štěpánková, Zdeňka Věřbová,
Jarmila Valášková, Helena Vidláková, Iveta Vranayová,
Kateřina Wiejová, Nikola Zarembová, Marie Bijoková,
Ivana Blablová, Lucie Dárková, Kristýna Burdíková,
Lenka Folwarczná, Renáta Hanuščáková, Michaela Kiedroňová,
Naděžda Rzymanová, Nikola Tomisová.

2020-2021
Dagmar Tobolová, ředitelka, Lenka Skřekucká, zástupce ředitele,
Pavlna Budinská, Magdalena Brchaňová, Petra Buzková,
Lucie Dárková, Marcela Divinová, Renáta Dvořáčková-Studníková,
Ivo Fišer, Martin Gelnar, Barbora Horinová, Martina Imider,
Jitka Jurgová, Jan Khýr, Petra Kuřová, Magdaléna Klímová,
Hana Kurillová, Vít Pyško, Michaela Lehner, Dagmar Lokayová,
Magda Luzarová, Karla Molinová, Ilona Rucká, Karla Novobilská,
Lenka Plachtová, Zuzana Pyszková, Irina Romaněnko,
Klára Rylková, Marie Škvarová, Jana Štěpánková, Zdeňka Věřbová,
Helena Vidláková, Iveta Vranayová, Kateřina Wiejová,
Nikola Zarembová, Marie Bijoková, Ivana Blablová,
Kristýna Burdíková, Lenka Folwarczná, Ivana Guziurová,
Renáta Hanuščáková, Michaela Kiedroňová, Helena Korčová,
Naděžda Rzymanová.

2014-2015
Dagmar Martinková, vedoucí učitelka, Jiřina Ascherová,
Jana Chalupová, Michaela Karzelová, Jarmila Mecová,
Soňa Ottová, Eva Piekarová, Danuše Salayová.

2015-2016
Dagmar Martinková, vedoucí učitelka, Jana Chalupová,
Michaela Karzelová, Jarmila Mecová, Pavla Morcinková,
Soňa Ottová, Eva Piekarová, Janina Russ, Danuše Salayová.

2016-2017
Dagmar Martinková, vedoucí učitelka, Soňa Ottová,
Jana Chalupová, Michaela Karzelová, Jarmila Mecová,
Pavla Morcinková, Janina Russ, Danuše Salayová.

2017-2018
Dagmar Martinková, vedoucí učitelka, Pavlna Arifovičová,
Klára Bubláková, Michaela Karzelová, Jarmila Mecová,
Pavla Morcinková, Soňa Ottová, Janina Russ, Danuše Salayová.

2018-2019
Soňa Ottová, vedoucí učitelka, Pavlna Arifovičová, Janina Russ,
Klára Bubláková, Michaela Karzelová, Dagmar Martinková,
Jarmila Mecová, Pavla Morcinková, Kateřina Salajková.

2019-2020
Soňa Ottová, vedoucí učitelka, Pavlna Arifovičová,
Karina Brozdová, Klára Bubláková, Michaela Karzelová,
Dagmar Martinková, Jarmila Mecová, Pavla Morcinková,
Janina Russ, Kateřina Salajková.

2020-2021
Soňa Ottová, vedoucí učitelka, Karina Brozdová, Klára Bubláková,
Michaela Karzelová, Šárka Kurová, Janina Russ, Jarmila Mecová,
Pavla Morcinková, Kateřina Salajková.

Sbor učitelek mateřské školy

2003-2008
Eva Piekarová, vedoucí učitelka Jaroslava Drozdová,
Jana Matějová, Alena Struhalová.

2008-2010
Eva Piekarová, vedoucí učitelka, Jaroslava Drozdová,
Alena Kováčová, Jana Matějová.

2010-2011
Eva Piekarová, vedoucí učitelka, Jiřina Ascherová, Alena Kováčová,
Jana Matějová, Dagmar Martinková, Eva Piekarová,
Alena Struhalová, Naděžda Rzymanová.

2011-2012
Eva Piekarová, vedoucí učitelka, Jiřina Ascherová, Alena Kováčová,
Jana Matějová, Dagmar Martinková, Eva Piekarová,
Alena Struhalová, Naděžda Rzymanová,

2012-2014
Eva Piekarová, vedoucí učitelka, Jiřina Ascherová, Alena Kováčová,
Dagmar Martinková, Jana Matějová, Jarmila Mecová,
Alena Struhalová.

Provozní a správní zaměstnanci 2020–2021

- . Jolana Zalupská, ekonomka
- . Miroslava Šebáková, sekretářka
- . Eva Fojtková, školní knihovnice
- . Jaroslav Reich, školník
- . Karel Chour, údržbář
- . Štefánia Beláková, Gabriela Molinová, Marie Soviarová,
Alena Volná, Jana Ponížilová, provozní pracovnice ZŠ
- . Jana Kubová, školní asistentka MŠ
- . Lenka Plonková, školnice MŠ
- . Marie Tomanovičová, provozní pracovnice MŠ

Zaměstnanci školní jídelny 2020–2021

- ZŠ**
- . Eliška Krawiecová, Lenka Martynková, vedoucí školní jídelny
 - . Pavlna Kostrhúnová, hlavní kuchařka
 - . Milena Čiahotná, Kateřina Macháčková, Lenka Martynková,
Ilona Pospěchová, Anna Šticová, kuchařky
- MŠ**
- . Ilona Pospěchová, vedoucí školní jídelny
 - . Libuše Brázdová, kuchařka

Pedagogický sbor 2020–2021

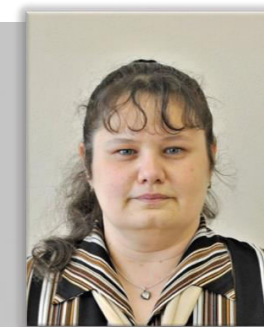
Pedagogický
sbor
2020–2021

Dagmar Tobolová

Lenka Skřekucká

Zdeňka Věřbová

Jan Khýr

Magda Luzarová

Renáta Hanuščáková

Soňa Ottová

Dagmar Lokayová

Karla Molinová

Pavlína Budinská

Jitka Jurgová

Marie Škvarová

Renáta Dvořáčková
Studníková

Hana Kurillová

Petra Kuřová

Karla Novobilská

Martin Gelnar

Helena Vidláková

Jana Štěpánková

Iřina Romaněnko

Barbora Horinová

Ilona Rucká

Martina Imider

Zuzana Pyszková

Ivo Fiřer

Kateřina Wiejová

Lenka Plachtová

Vít Pyřko

Klára Rylková

Magdaléna Klímová

Petra Buzková

Marie Bijoková

Lenka Folwarczná

Helena Korčová

Kristýna Burdíková

Naděžda Rzymanová

Michaela Kiedroňová

Iveta Vranayová

Iva Guziurová

Lucie Dárková

Magdalena Brchaňová

Jarmila Mecová

Karina Brozdová

Michaela Karzelová

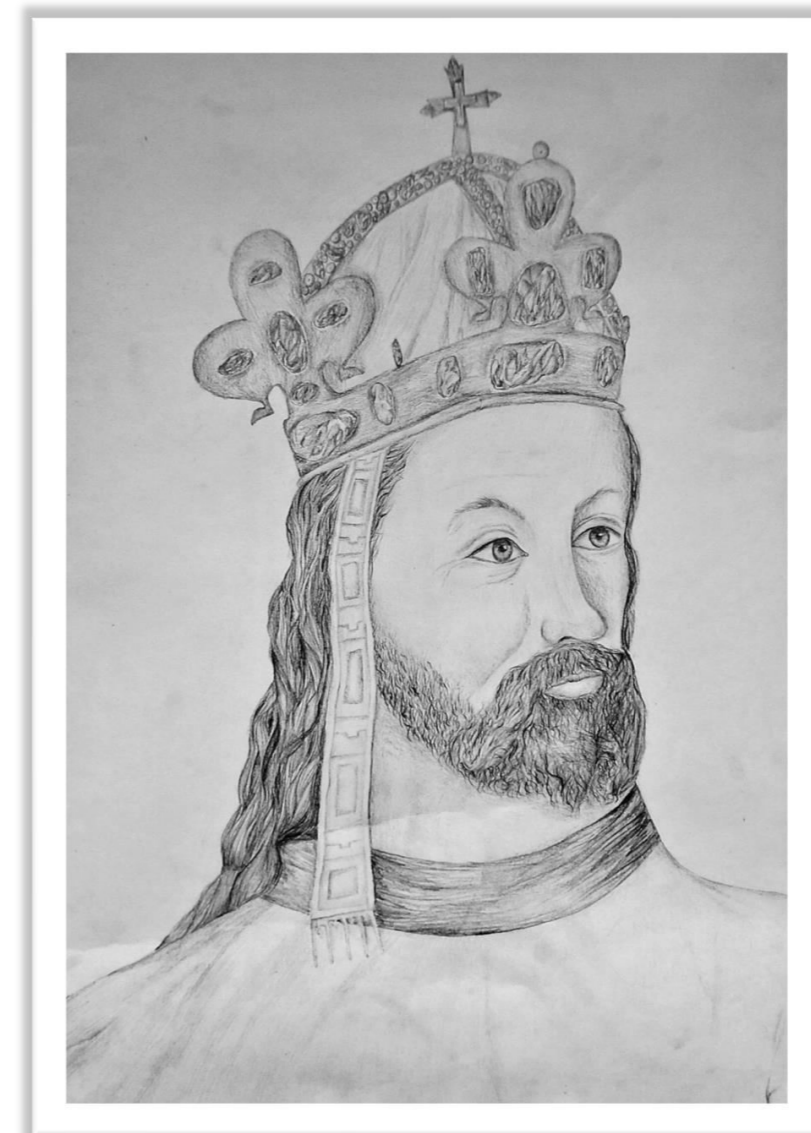
Kateřina Salajková

Šárka Kurová

Pavla Morcinková

Karel IV., Denisa Vrublová, 7. třída, 2015-2016

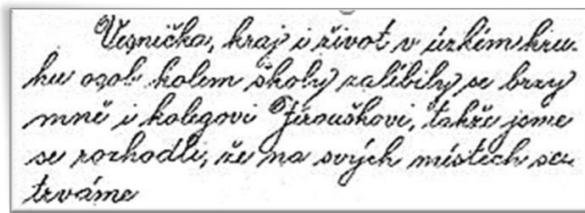
František Lupek – první ředitel školy Osobnosti spjaté se školou

František Lupek pocházel ze Zlaté Olešnice, z obce na opačném konci republiky vzdáleném od Hnojníka asi 400 kilometrů. V severních Čechách také zahájil svou učitelskou kariéru. Po úspěšných studiích, která dokončil na univerzitě v Praze, nastoupil v roce 1920 na Měšťanskou školu v Jablonci nad Jizerou. Dekretem Ministerstva školství a národní osvěty byl 6. září 1924 jmenován

zatímním ředitelem Měšťanské školy v Hnojníku a později byl ve funkci potvrzen.

Na hnojnickou měšťanskou školu nastoupil 16. září 1924 ještě jako devětadvacetiletý, za dva dny na to oslavil třicáté narozeniny. Byl tedy velmi mladým ředitelem.

Pokud snad byly vzhledem k jeho věku pochybnosti o tom, jak bude nově založená měšťanská škola prosperovat, byly velmi záhy rozptýleny. Již necelé tři měsíce po jeho nástupu běžela výuka 50 žáků prvního ročníku i všechny administrativně organizační záležitosti jako v dávno zavedeném školském zařízení. Ostatně, že volba Františka Lupka na místo ředitele školy v lokalitě Těšínského Slezska byla pro tehdejší českou menšinu skvělý tah, ukázalo všech 14 let jeho působení v jejím čele.

Od okamžiku svého nástupu do pozice ředitele až do doby nucené likvidace školy v roce 1938 velmi úzce spolupracoval s řídícím učitelem obecné školy a později také starostou obce

Jiřím Stadtherrem, jenž jej „zasvětil do místních poměrů“, jak sám Lupek uvedl, a s nímž „bojoval“ bitvu o stavbu budovy měšťanské školy. Nebyť jejich vzájemné důvěry, jejich společné vůle vytvořit pro děti české menšiny v regionu odpovídající podmínky ke vzdělávání, a hlavně nebyť Lupkovy energie, vytrvalosti a diplomatického umu, ke stavbě by nedošlo, v Hnojníku by Masarykova měšťanská škola nebyla. Neúnavně jednal se všemi odpovědnými úřady a osobami v Praze, Ostravě, Českém Těšíně, psal žádosti, podněty, rozbory a podklady, do tisku zasílal články, jimiž podporoval věc stavby školy pro děti české menšiny.

František Lupek usiloval o to, aby škola, její organizace, kvalita učitelského sboru a vzdělávání žáků vždy odpovídaly požadavkům doby, aby naplňovaly vysoké standardy i ve venkovském národnostně smíšeném a sociálně různorodém prostředí. Učitele podporoval v jejich dalším vzdělávání a dodával jim odvahy k zvyšování kvalifikace, pro vzdělávání žáků zajišťoval moderní materiální podmínky, organizoval výuku dle obtížných podmínek, jež s sebou neslo dojíždění a docházka dětí do školy ze širokého okolí, vycházel vstříc nelehkým sociálním podmínkám rodin dětí.

Dbal na to, aby škola byla součástí života obce a regionu, a nezbývá než potvrdit, že se mu to dařilo. Z jeho iniciativy vznikla v Hnojníku odbočka Sokola a česká pobočka hasičského sboru. Za dobu jeho působení vznikla tradice pořádání společensko-kulturních akcí, z nichž některé přetrvaly dodnes. Jednou z nich jsou červnové Dětské dny, dnešní Radovánky, které byly nejen pro děti, ale i pro širokou veřejnost vždy velkou událostí. Založil také tradici oslav a slavností, které měly výrazný výchovný charakter, vedly žáky k úctě k vlasti, národním dějinám a významným českým osobnostem. Takovými byly oslavy Dne svobody 28. října, jejichž vrcholem vždy byla žákovská akademie, nebo bohatý kulturní program ke každoročnímu připomenutí dne narození prezidenta republiky Tomáše Garrigue Masaryka a později Edvarda Beneše.

V roce 1938 musel Hnojník opustit a po roce 1945 už mu nebylo dopřáno vrátit se do něj a pokračovat ve škole v započatém díle. Avšak nebyl a není zapomenut.

Osobnosti spjaté se školou

Učitel, autor učebnice a metodiky k ní, okresní metodik pro 1. - 5. ročník, nositel řady vyznamenání za práci v oblasti vzdělávání; člen redakční rady časopisu Komenský, obecní knihovník, herec a režisér ochotnického divadla, výtvarník.

Bedřich Foltýn spojil podstatnou část svého profesního i osobního života s Hnojníkem. Přestože nebyl zdejší rodákem, byl z Frýdku-Místku, v Hnojníku učil a po celý svůj aktivní život se zapojoval do spolkového života, kreslil a maloval zdejší krajinu. Jeho působení v kraji pod Beskydami zde zanechalo trvalou stopu. Na hnojnické obecné škole působil už před válkou, ve školním roce 1937-1938, dobu okupace však musel strávit na Blanensku v Olomučanech. V roce 1945 se na školu v Hnojníku vrátil a setrval zde až do doby odchodu do důchodu v roce 1971. Jako učitel mladších žáků se zaměřil na utváření jejich vztahu k rodnému jazyku a na rozvíjení čtenářských dovedností a čtenářství dětí. Vlastně celou svoji učitelskou dráhu spojil především s tímto úsilím.

Vědom si toho, že dramatické aktivity mohou vést k výchově citlivého a poučeného čtenáře a že dramatizace vede mimo jiné k hlubšímu porozumění textu, založil ve škole dramatický kroužek. Ten začal působit v roce 1948 a stál na počátku mnoha desetiletí trvajících tradic zdejšího dětského divadla.

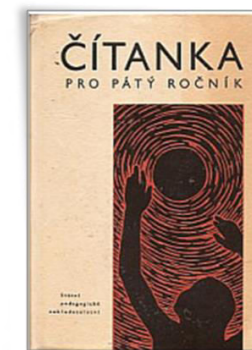
Dětské čtenářství podporoval také jako knihovník, vedl v obci místní knihovnu.

V první řadě se však věnoval metodické práci v jazyce českém, a hlavně ve čtení v pátém postupném ročníku. Své zkušenosti v této oblasti publikoval v odborných časopisech, stal se členem redakční rady časopisu pro učitele základních škol Komenský. Do jeho vyučovacích hodin čtení jezdili na náslechy a souvislé praxe studenti Pedagogického gymnázia v Orlové.

Bedřich Foltýn

Veškerou svou metodickou činnost v oblasti výuky čtení zúročil v učebnici Čítanka pro pátý ročník a v metodické příručce k ní.

Čítanka vyšla ve Státním pedagogickém nakladatelství (SPN vydávalo učebnice, podle nichž se učily děti ve všech školách) poprvé v roce 1963. Od té doby se dočkala celkem 16 vydání, to poslední vyšlo v roce 1979. Od roku 1967 vycházela nejen v češtině, ale také ve slovenštině, aby se podle ní mohly učit děti také na Slovensku.

Jednou z předností čítanky byl citlivý výběr ukázek a jejich členění do tematických celků, tak jak to známe u čítanek dnes. Další předností byl výběr autorů. V první řadě totiž šlo o autory české, nechybí ani ukázky autorů slovenských a polských ve vysoké překladatelské kvalitě a samozřejmě i z děl světových autorů dětské literatury. Bedřich Foltýn k této čítance zpracoval metodickou příručku obsahující náměty k práci s textem, dle níž se mohli řídit učitelé v celé republice.

Bedřich Foltýn se svou třídou 5. A v roce 1967

Bedřich Foltýn divadelník

Bedřich Foltýn zanechal v obci svou stopu nejen jako učitel, ale také jako divadelník. Byl stálým režisérem Divadelního souboru Bezruč a hercem tohoto ochotnického divadla. Se svým souborem nastudoval řadu her především českých dramatiků. Za nejdaňější jsou považovány Maryša bratří Mrštíků, Lucerna Aloise Jiráska, Vrchlického Noc na Karlštejně nebo Tylova Lesní panna.

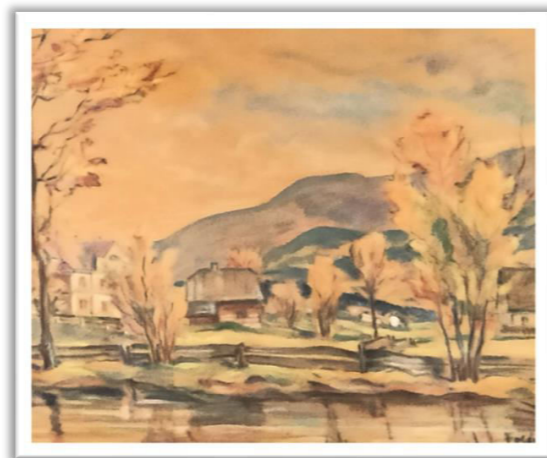
Největšího úspěchu se režisér Foltýn a jeho soubor dočkali, když byli v roce 1952 pozváni na Jiráskův Hronov, kde na přehlídce ochotnických divadel sehráli inscenaci veselohry Aloise Jiráska M. D. Rettigová. V roce 1953 si jeho soubor zahrál na prknech Realistického divadla, když se v Praze účastnil festivalu Lidové umělecké tvořivosti.

Posledním představením, které Bedřich Foltýn se souborem nastudoval, byly v roce 1961 Treperendy italského dramatika Carla Goldoniho.

Kulisy, v nichž soubor hrál svá představení, byly také dílem Bedřicha Foltýna. Sám je maloval. K propagaci představení rovněž kreslil plakáty a programy. Není divu, že i tuto činnost bral na sebe. Byl skvělým výtvarníkem.

Divadelní soubor Bezruč v posledním představení Treperendy režirovaném Bedřichem Foltýnem a uvedeném v roce 1961.

Bedřich Foltýn výtvarník

Jiří Kafka napsal ve svém úvodním slovu k výstavě výtvarné tvorby Bedřicha Foltýna, kterou uspořádala v roce 1984 Osvětová beseda v Hnojníku, následující:

„... výtvarné práce Bedřicha Foltýna ... jsou milými, s citem a láskou realizovanými uměleckými díly, plnými něhy a poezie ... jeho tvorba pramení z opravdové lásky k umění, rodné vlasti a člověku. ... Přímo z nich vyvěrá radost z tvůrčí práce, atmosféra pohody, klidu a míru. ...

Bedřich Foltýn sám o sobě říká: „To, co jsem dělal, bylo pro vlastní potěšení a snad i jiným pro radost. Byla to zajímavá činnost v pravém slova smyslu, a proto myslím, že jsem nežil zbytečně.“

Za jeho pedagogickou činnost a přínos v oblasti vzdělávání dětí mladšího školního věku, ale i za jeho veřejnou činnost bylo Bedřichu Foltýnovi uděleno několik ocenění.

V roce 1955 získal vyznamenání Vzorný učitel.

Roku 1965 mu bylo uděleno vyznamenání Za vynikající práci.

K 50. výročí založení Československa mu byla předána pamětní medaile.

V roce 1983 převzal u příležitosti svých 75. narozenin plaketu Jana Amose Komenského.

Osobnosti spjaté se školou

Bez nadsázky můžeme říct, že Jaromír Dulava, dnes divadelní a filmový herec, člen pražského divadla Činoherní klub, zahájil svou hereckou kariéru v divadelním kroužku paní Anny Ševečkové.

Po ukončení základní školní docházky na naší škole odešel do Brna na konzervatoř, aby tady „blíže poznal herectví“, které mu které mu již na prknech školního divadélka v Hnojníku učarovalo.

Zdroj: osobnosti.cz

V Brně, už jako herec-profesionál, hrál v Divadle na provázku. Nakonec ho herecký osud zavál do jednoho z nejvýznamnějších českých divadel, do Činoherního klubu.

V povědomí široké veřejnosti jsou především jeho filmové role, kterých ztvárnil několik desítek.

O jeho vynikajícím herectví se vyjádřila řada divadelních kritiků, z nichž jeden prohlásil, že Dulava se ctí zahraje jakoukoli roli. V roce 2008 získal za svůj herecký výkon ve hře Milana Kundery Ptákovina **Cenu Alfréda Radoka**.

Jaromír Dulava spolu s „loupežníky“ ze školního divadelního souboru ve hře Zahradá víl z roku 1973

O tom, že i po dlouhých letech života mimo obec a školu svého dětství nezapomíná na dobu, kdy v Hnojníku hrál své první herecké role, svědčí i dopis, který zaslal své první principálce paní Anně Ševečkové k oslavám 40. výročí trvání dětského divadelního souboru na naší škole.

Jaromír Dulava

Milá Aničko
a všichni z divadelního
kroužku,

slíbil jsem, že napíšu, ale čas utekl tak rychle, že jsem to nestihl. Aspoň touto cestou všechny zdravím, a věřte mi, že divadlo je nejlepší lék na všechno – od kocoviny přes citové bolesti k fyzickým až po hlad a nemoci.

Nikde jinde se člověk nenaučí o sobě a jiných tolik jako v divadle.

Tak i když i Vás pak život a osud zavede jinam, učinili jste poznání, které se Vám bude někdy hodit.

Ať Vás baví hra na prknech i v životě.

Jak říkal prodavač losů v Brně: „Hréééte, hráééte, vyhráte.“

Hodně štěstí a všeho dalšího a zlomte vaz.

Bývalý člen a příznivec

Jaromír Dulava

Lípa, národní strom, Johana Kozlová, 6. třída, 2017-2018

Tradice Dětské divadlo

50 let krásného bláznovství

Padesát let divadelní a dramatické výchovy dětí a mládeže je úctyhodná doba, po kterou se pod vedením paní učitelky Anny Ševečkové mohly desítky dětí z Hnojníka a dalších obcí našeho regionu onomu krásnému bláznovství, jak hraní principálka několika dětských divadelních souborů nazývá, věnovat.

Dětské soubory, které paní Ševečková založila a po celou dobu více než 50 let vedla, sehrály stovky představení. Nebyla to jen představení divadelní, která s dětmi připravovala, ale také akademie a vystoupení k různým výročím a oslavám. Děti hrály pro pestré, věkově i zájmově různorodé publikum. Vystupovaly nejen v Hnojníku, v okolních obcích a ve městech našeho regionu, ale byly zvány také za jeho hranice, dokonce za hranice České republiky.

Sklízely potlesk a uznání na Slovensku, kde vystupovaly hned několikrát, dokonce až v Košicích. Jeden ze souborů, Obláček, odjel v roce 2006 do Chorvatska, aby se tady ve městě Sisaku zúčastnil **Mezinárodní přehlídky dětských divadelních souborů „Maslačak“ („Pampeliška“)**. Jeho festivalové vystoupení, pohádka H. Ch. Andersena „Princezna na hrášku“, i přes jazykovou bariéru zaujalo publikum natolik, že se děti dočkaly potlesku na otevřené scéně.

Soubory paní Ševečkové se pravidelně účastnily postupových přehlídek dětských divadelních souborů. Dalo by se říci, že se železnou pravidelností vítězně procházely do krajských kol Dětské scény a hned několikrát byly nominovány do kola národního, tedy na přehlídku toho nejlepšího, co dětské divadelní a recitační soubory vytvořily.

1. Zdeněk Škuta v pohádce „Kašpárek, Honza a zakletá princezna“ (1968–1970).
2. P. Chmiel, J. Bulková, J. Kaleta a N. Rzymanová a „Zkoušky čerta Belínka“ (1976).
3. Sylva Vlčková a Miroslav Plinta jako král převlečený za babičku v divadelní hře „Medová pohádka“ (1972).
4. Dnešní člen Činoherního klubu Jaromír Dulava ve hře „Zahrada vil“ (1973).
5. Tomáš Svoboda a Boris Folvarčný v pohádce „Z pekla štěstí“ nastudované (1978).
6. Rostislav Grim (v popředí) ve hře „Hastman a detektivové“ (1985).
7. A. Hergovič, R. Cygonek, R. Grim, P. Maier, R. Havlík jako loupežníci ve hře „Byl jednou jeden drak“ (1982).
8. Dalibor Delong jako drak v pohádce „Byl jednou jeden drak“.
9. Petra Molinová a Pavlína Kubová v „Čarodějnické pohádce“ z roku (1995).
10. Jarmila Kičmerová v představení „Čarodějnická pohádka“.

Jak napsala paní učitelka Jarmila Valášková: „... nic se neudělá samo. Někdo musí získat děti pro činnost v zájmovém kroužku, což v dnešní době není vůbec lehké, protože „co není akční, je o ničem“. A přesto se paní učitelce Ševečkové dařilo získat děti, nadchnout je pro práci.“ Děti si hraní opravdu jaksepatří užívaly. Však záběry na fotografiích vypovídají o radosti a nadšení, s jakými malí herci na jevišti rozehrávali veselé i dramatické situace. Svědčí i o tom, s jakou vážností a odpovědností braly svůj podíl na úspěchu představení. O tom, nakolik byly děti hraním zaujaty, jak se do rolí vžívaly a s jakým nasazením představení vždy sehrály, svědčí řada ocenění, kterých se divadelním a recitačně dramatickým představením souborů paní Ševečkové dostalo. Bylo jich opravdu početně. Pětačtyřicetkrát reprezentovaly svou školu i obec na okresních soutěžích a přehlídkách divadelních souborů, přičemž devětadvacetkrát v nich zvítězily a postoupily do krajských kol, z nichž **tříkrát byly nominovány do národního kola „Dětské scény“**. Bylo to v letech 1995, 1999 a 2005. Jednou také reprezentovaly svůj kraj na **Národní přehlídce dramatických a divadelních souborů v Zábřehu na Moravě**.

1. Z představení „Aprílová škola“, rok 1992.
2. Roman Ponižil, Iva Honzáková a Markéta Buchalová ve hře „Rozum a štěstí“ z roku 2010.
3. K. Bulková aj. Kičmerová v pohádce „Zvířátka a loupežníci“ z roku 1995.
4. Přemysl Bartoš v představení „Cesta do pohádky a zpátky“ z let 2001-2002.
5. Martin Guziur a Kateřina Gajdošová ve hře „Drak pro princeznu“ z roku 1993.
6. Z divadelní hry „Jak kvůli vajíčku šel kohout na zámek“, rok 2007.
7. Jakub Santarius a Aleš Kozák ve hře „Z pekla štěstí“, 2015.

Tradice

Vánoční benefiční koncerty

Doba předvánoční je obdobím, ve kterém naše srdce a mysl patří více než kdy jindy našim bližním, jimž osud přinesl více trápení než radosti a štěstí. Je to doba, v níž jim více než kdy jindy chceme podat pomocnou ruku a dopřát jim alespoň nějakou úlevu od strastí, které prožívají. Proto byla ve školním roce 2014-2015 z popudu ředitelky školy Dagmar Tobolové a za podpory děkana Mons. Mgr. Rudolfa Sikory a starosty obce Miroslava Molina založena tradice pořádání benefičních koncertů. Koncert se vždy koná v římskokatolickém kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hnojníku a účinkují v něm žáci a učitelé Masarykovy Základní školy a mateřské školy, Základní a mateřské školy Jana Kubíše a také další hosté. Pestrý program složený především ze zpěvu, recitace a případně krátkých dramatických etud je lákadlem pro návštěvníky nejen z Hnojníka, ale i z okolních obcí, a proto je koncert vždy hojně navštěvován.

Pěvecký sbor naší školy se pod vedením paní učitelky Petry Kufové a ve spolupráci s učitelem a výkonným umělcem panem Jiřím Siudou vždy na svá vystoupení pečlivě připravuje. Předvánoční benefiční koncert je pro malé zpěváky nejen vyvrcholením jejich celoročních příprav, ale i výjimečnou slavnostní událostí.

Nejednalo by se o benefiči, kdyby nebyl výtěžek z této každoroční charitativní kulturně společenské události věnován dobročinným účelům. Hned první benefiční koncert přinesl výtěžek, jenž jistě pomohl ke zkvalitnění života nemocné malé Aničky. Tak byla založena další tradice spočívající v tom, že finanční částka, kterou akce přinese, je vždy věnována na pomoc dítěti s vážným zdravotním problémem, jenž je překážkou v tom, aby mohlo vést plnohodnotný život, jak ho znají ostatní děti. Benefiční koncerty našich škol jsou tak pojátkem mezi dětmi zdravými a dětmi se zdravotním handicapem a jejich světy, vedou k porozumění a důvěře v lidi. To je jejich poslání.

Jak křehká je důvěra v lidi a jak nezbytná je péče o ni se ukázalo v předvečer konání koncertu v roce 2019, kdy došlo ke střelbě ve Fakultní nemocnici Ostrava. Koncert byl věnován vzpomínce na oběti střelby a jeho výtěžek pozůstalým obětí.

Benefiční koncert 2019

Benefiční koncert 2018

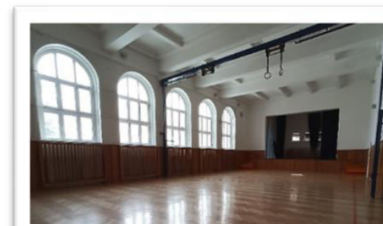
Z Benefičního koncertu pro Aničku, 2014

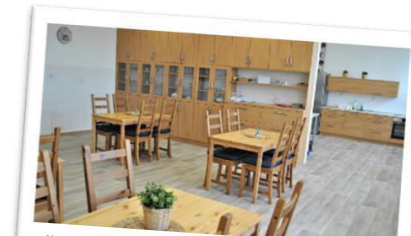
Foto Zdeněk Rusz, 2021

Pohledy dovnitř

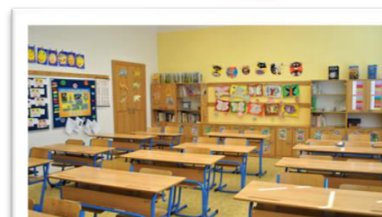
Malá tělocvična

Žákovská kuchyňka

Hudebna

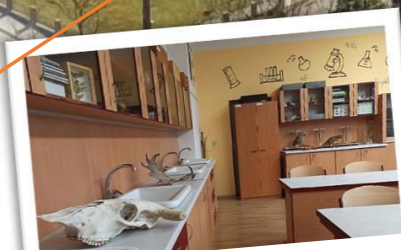
Učebny 1. stupně

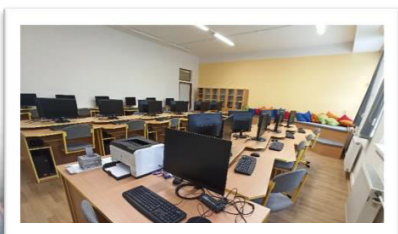
Školní klub

Učebna fyziky

Učebna přírodopisu a chemie

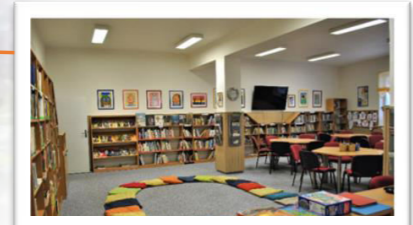
Počítačová a jazyková učebna

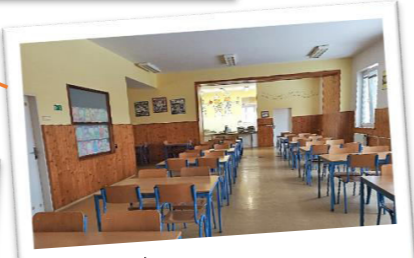
Velká tělocvična

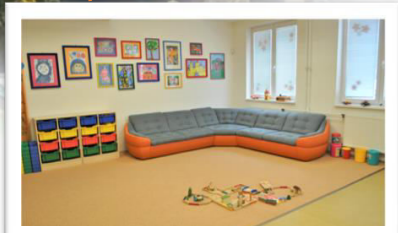
Učebna pracovních činností

Školní knihovna

Školní jídelna

Školní družina – 2. oddělení

Školní družina – 1. oddělení

Procházka školou

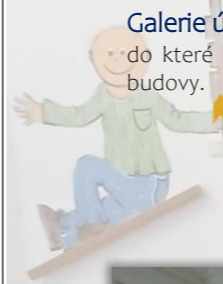
Historická budova

Začneme prohlídku vstupem do historické budovy měšťanské školy.

Galerie úspěchů žáků školy,

do které se vstupuje schodištěm z historické budovy.

Schodiště dolů vede nejen do suterénu, ale spojuje historickou část s budovou přístavby, s šatnami a hlavním vstupem do školy.

Malá tělocvična

Tady se konají například každoroční zahájení školního roku, předvánoční jarmark a díky pódiu i divadelní představení.

Schodištěm do druhého patra až k hudebně a ke školnímu klubu v podkroví.

Schodištěm vzhůru ke třídám 1. stupně v prvním patře.

Vstupní hala

Třídy 1. stupně

Historická budova – 1. stupeň

2. třída

3. třída

Procházka školou

4. třída

5. třída

1. třída

Procházka školou

Vzhůru do věže k hudebně

Nejrozlehlejší prostory mívají školy zpravidla v přízemí. Naše škola je výjimkou, neboť taková místnost se nachází v nejvyšším patře budovy bývalé měšťanské školy. Zabírá téměř polovinu půdorysu věže a vystoupáte k ní schodištěm, případně vyjedete výtahem.

Vzhledem ke svým vlastnostem má tato místnost vícero využití. Protože je zde dobrá akustika, probíhá v ní výuka hudební výchovy, a proto je také označena jako hudebna. Rozhodně však nevypadá jako kterákoli jiná odborná učebna. Nenajdete tady školní lavice a židle ani vestavěnou tabuli.

Když vstoupíte, máte spíš pocit, že jste se octli v koncertním sále, případně že jde o konferenční místnost. Obojím se čas od času stává. Konají se tady kupříkladu shromáždění rodičů s dětmi k zahájení školního roku či loučení žáků devátého ročníku se školou. Schází se zde účastníci školních akcí k jejich zahájení nebo ukončení, probíhají tady přednášky a besedy, jichž se účastní větší počet žáků atp.

Ale také se zde schází ke zkouškám divadelní a dramatický kroužek. Na svá vystoupení se tady mohou připravovat účastníci pěveckých soutěží a v hudebně secvičuje školní pěvecký sbor.

Školní klub pod střechou

Procházka školou

Školní klub je místem odpočinku i aktivit. Je to místo, jak by se řeklo, s atmosférou. Jde o řadu místností v podkroví budovy měšťanské školy, které vznikly při její rekonstrukci v roce 2001. Jejich netypický vzhled a členění dodávají prostředí klubu právě takovou náladu, jakou rádi vyhledávají teenageři. V zákoutích, která zde vznikla, si najde své místo k relaxaci nebo své aktivitě snad každý.

Starší žáci se zde schází ve volných chvílích po svém vyučování, aby si odpočinuli a strávili dobu před odjezdem či odchodem domů. Mají tady k dispozici stolní hry, prostor k dalším herním aktivitám a tvořivým činnostem, jsou zde koutky a koutky, kde je možné jen tak si sednout nebo si lehnout a povídat si.

Školní klub je také místem, kde se konají takové akce, jako jsou adaptační ročníková setkání nebo Noc s Andersenem. Schází se zde školní parlament, který je iniciátorem, realizátorem a pomocníkem při mnohých zajímavých událostech v životě školy, jako jsou celoroční soutěž o nejhezčí třídu, sběrové soutěže, Mikulášská nadílka, Valentýnská pošta, Adopce zvířete v ZOO Ostrava, Adopce na dálku, Dětský karneval, Radovánky apod.

Procházka školou

Historická budova

Labyrintem spojovacích chodeb

Výtah ve věži

Výtah vás vyveze ze suterénu, kde jsou šatny, až do věže k hudebně a školnímu klubu ve třetím patře a současně spojuje historickou budovu s přístavbou.

Budova přístavby

Patra obou budov jsou propojena spojovacími chodbami a schodišti v jeden celek tak, aby byl možný přístup ke všem prostorám školy bez potřeby vycházet v průběhu výuky ven.

Tudy ke kancelářům školy

Cesta do šaten a ze šaten je spojnici mezi novou a historickou budovou. V historické budově se nachází třídy 1. stupně, v přístavbě třídy 2. stupně a odborné učebny.

Přízemí přístavby – kanceláře školy

Procházka školou

Sborovna

Kancelář zástupců ředitele

Ředitelna

Sekretariát

Kancelář účetní

 Procházka školou

Učebna fyziky

Odborné učebny

„Fyzika neznamená vzít něco fascinujícího a udělat z toho nudnou záležitost.“ Max Tegmark

Fyzika je nejkrásnější přírodní věda, která je základem téměř všeho kolem nás. Bohužel jako vyučovací předmět není mezi žáky příliš oblíbená. Příčinou je zřejmě množství informací a poznatků, které musí žáci vstřebat a pochopit. Přesto je tak rozsáhlá a náročná právě proto, aby se děti učily objevovat svět. Nám jde o to, vzbudit u nich zájem, touhu objevovat, a proto soustavně pracujeme na tom, abychom jim k tomu vytvořili odpovídající podmínky.

V rámci projektu EU jsme vybudovali moderní učebnu fyziky, kterou jsme vybavili všemi dostupnými moderními učebními pomůckami, vizualizérem, interaktivní tabulí,

demonstračními pomůckami pro žáky v oblasti mechaniky, optiky, energie, elektřiny a magnetismu a mnohými dalšími. To vše slouží k tomu, aby se žáci učili prostřednictvím propojování teoretických poznatků s praktickými pokusy poznávat zákonitosti přírody a uvědomovat si její nenahraditelnost ve společenském i osobním životě. Tak mohou prostřednictvím aplikace poznatků v praktickém životě vnímat fyziku jako předmět, který jim pomáhá vnímat a chápat svět.

Učebna je využívána nejen pro výuku, ale probíhají zde aktivity v rámci olympiád, soutěží, kroužků, stává se praktickou laboratoří i místem pro zájmovou činnost.

V rámci Dne otevřených dveří je velmi oblíbeným místem, kde naši žáci předvádějí zájemcům a budoucím žákům různé zajímavé pokusy.

Počítačová a jazyková učebna

Snad nejvytíženější odbornou učebnou ve škole je počítačová a jazyková učebna, která je vybavena multimediální didaktickou technikou. Využívá se k výuce žáků jak prvního, tak druhého stupně.

Žáci sem docházejí nejen na výuku informatiky, ale v interaktivním prostředí digitální jazykové učebny mívají i hodiny cizích jazyků. K provádění jazykových úkolů jsou vybaveni sluchátky připojenými k pevným počítačům. Digitální výukové prostředí umožňuje nejen běžné jazykové aktivity, jako jsou čtení, psaní a poslech, ale také konverzace, obrazové prezentace, streamování videa, chat rozhovory žáka s učitelem a další. Učitel, který má k dispozici multimediální jazykový pult, má možnost individuální i skupinovou práci žáků monitorovat, zadávat ji, případně do ní diskretně vstupovat. Samozřejmostí je možnost využití interaktivní tabule.

V této učebně se také konají školení a odborné semináře pro učitele a zaměstnance školy.

Kromě této počítačové a jazykové učebny je na škole další, nově zrekonstruovaná jazyková učebna. Je také plně multimediální tak, aby vyhovovala nejnovějším potřebám výuky cizích jazyků.

Učebna přírodopisu a chemie

V přízemí nové budovy školy jsou umístěny odborné učebny, které slouží nejen výuce odborných předmětů, ale také zájmové mimoškolní činnosti žáků školy.

Mezi žáky je snad nejoblíbenější učebna přírodopisu a chemie. Nabízí mnoho zajímavého v příjemně útulném a podnětném prostředí, v němž si přijdou na své milovníci rostlinné i živočišné říše, živé i neživé přírody. Mnohé z exponátů, které jsou zde nejen ke zhlédnutí, ale také ke zkoumání, darovali či zapůjčili právě žáci-nadšenci.

V této učebně se scházejí v době mimo vyučování žáci, kteří chtějí svůj volný čas věnovat badatelské činnosti, jejíž výsledky pak s velkým úspěchem prezentují na badatelských konferencích a soutěžích. Tato učebna je také přirozenou základnou školního ekotýmu, jehož bohatá a různorodá činnost v oblasti ekologické výchovy umožňuje dětem zapojit se do celé řady zajímavých aktivit, především badatelských.

Členové ekotýmu se účastní soutěže Ekolympiáda, Ekoenergie – Chytrý region nebo Středoškolská a žakovské ekologické konference, kterou pořádá Klub ekologické výchovy (KEV), jenž patří mezi kluby UNESCO. Zapojení do bohaté environmentální činnosti přineslo žákům a škole řadu ocenění.

Ani chemie nezůstává v pozadí zájmů žáků. Jistě k tomu přispívá multimediální technika

a didaktické pomůcky, jimiž je učebna vybavena. Další pomůcky tvoří v rámci zájmové činnosti žáci sami. Tak kupříkladu vznikla žakovská tabulka chemických prvků, jež získala ocenění v soutěži vyhlášené MŠMT. Dnes zdobí čelní stranu učebny za katedrou.

Odborné učebny

Cvičná kuchyňka

Cvičná kuchyňka je vybavena zcela novým nábytkem a spotřebiči tak, aby byla zajištěna hygiena a bezpečnost.

K přípravě pokrmů slouží žákům čtyři nezávislá pracoviště, která umožňují jak individuální činnosti, tak týmovou práci.

Žáci zde získávají praktické dovednosti a návyky související nejen s možnou budoucí profesní orientací, ale také s uplatněním v osobním životě.

Učebna je rozdělena na dvě části, kdy jedna slouží k přípravě pokrmů a druhá k nácviu zásad správného stolování a pravidel společenského chování.

Kmenové učebny 2. stupně

Všechny třídy-kmenové učebny na škole jsou standardně vybaveny dataprojektory a připojením na internet, ve všech je audiovizuální technika.

Díky sponzorství rodičů může kmenová třída, jakou je zde 9. A, získat více studijní vzhled, než je běžné.

Procházka školou

Školní družina má dvě oddělení. Obě mají vlastní prostory v přízemí přístavby školy, k nimž vede samostatný vchod.

Oddělení Lvičata

Oddělení Lvičat navštěvují nejmladší žáci. Tráví tady svůj volný čas odpočinkem, spontánními hrami i řízenými volnočasovými aktivitami.

Mají k dispozici prostornou, zajímavě členěnou místnost. Různá zákoutí dětem umožňují jak klidové činnosti, tak kreativní aktivity, individuální i skupinové.

Oddělení Šikulové

Světlá rozlehlá místnost tohoto oddělení přímo vybízí k aktivnímu odpočinku. Její příjemné prostředí a vybavení podněcuje k zapojení se do činností různého charakteru. Jednotlivé zóny místnosti nabízejí dostatek prostoru ke hrám, k činnostem umožňujícím poznávání a rozvíjejícím dovednosti, ale i k odpočinku. Samy děti se svými výtvarnými a konstrukčními díly podílejí na dotváření esteticky zajímavého prostředí.

Obě oddělení mají pro své výhodné umístění v přízemí přístavby možnost využití bezprostředního vstupu na školní hřiště i na školní zahradu.

Kabinet vychovatelek družiny

Školní knihovna

„Lidem jsou knihy tím, čím jsou křídla ptákům.“ John Ruskin

Podpora čtenářství a čtenářské gramotnosti je samozřejmou součástí vzdělávání na naší škole, proto zde máme již šest let školní knihovnu, jež je primárně určena našim žákům a jejich učitelům.

Knihovna ve škole má řadu výhod. Každý žák i učitel ji má hned po ruce a přijít si knihu vypůjčit může po celou dobu vyučování, před ním i po něm. Děti si mohou vybrat z asi 2500 titulů, přičemž knižní fond je pravidelně každý měsíc rozšiřován o nové knihy. Pro všechny věkové skupiny žáků je připravena pestrá nabídka knih různých žánrů tak, aby si každý čtenář mohl vybrat dle svého zájmu.

Žáci mohou do knihovny přicházet o přestávkách i mimo vyučování, aby si tady četli, připravovali se do hodin nebo relaxovali. Prostory knihovny jsou upraveny tak, aby se zde mohly konat hodiny čtenářských dílen, jež jsou součástí vzdělávacího programu školy. V době mimo vyučování se zde konají setkání čtenářských klubů, přichází sem školní družina, aby zde prožila čtenářské odpoledne, pořádají se zde recitační přehlídky, Noc s Andersenem, konají se zde besedy se spisovateli a dalšími osobnostmi.

Čtenářská tradice založená před více než 90 lety

Zřízením školní knihovny, zavedením čtenářských dílen a čtenářských klubů jsme navázali **na tradici založenou Františkem Lupkem**. V Kronice měšťanské školy čteme, kolik knih ze školní knihovny bylo pořízeno do žákovské i učitelské knihovny, kolik knih bylo vypůjčeno a kolik vypůjčených a přečtených knih připadlo v daném školním roce na jednoho žáka. Dozvídáme se tak například, že v roce 1932 byl stav takovýto: „Knihovna žákovská měla koncem roku 268 knih, výpůjček 3 333, průměr při 174 čtenářích 19,2 na žáka. Knihovna chudinská má 1786 svazků. Knihovna učitelská čítá 255 svazků, výpůjček 117.“

Již v době počátků měšťanské školy byla „*k sebevzdělávání žactva zřízena ve všech třídách žákovská čítárna, a „J. Pukl zavedl ve III. třídě samostatné krátké žákovské přednášky, k nimž si žáci sami hledali themata i látku ze své četby. Po nich vždy zavedena debata, v níž žáci a pak učitel kritisovali výkon po stránce věcné i formální.*“ (s. 103, 104)

V tradici rozvíjení čtenářství **pokračoval učitel Bedřich Foltýn**, který také po válce založil a dlouhou dobu vedl obecní knihovnu, jejíž knižní fond byl zdrojem poučení i zábavy generací dětí, a to nejen žáků školy.

Procházka školou

Procházka školou

Není pochyb o tom, že příjemné prostředí, ve kterém se člověk cítí dobře, se velkou měrou podílí na kvalitě jeho pracovního výkonu. Poskytnout svým zaměstnancům takovéto prostředí je jednou z priorit školy. Proto bylo započato s modernizací kabinetů, které jsou pro pedagogy důležitým pracovním zázemím, kde tráví chvíle příprav na vyučovací hodiny, scházejí se ke vzájemným rozpravám nebo ke konzultacím s rodiči. Postupně, dle finančních možností, dochází k výměně nábytku a dovybavení kabinetů dalšími zařízeními. V tom směru jde o dlouhodobý záměr školy, v němž se bude dále pokračovat.

Kabinet asistentů pedagogů

Jeden z kabinetů učitelů 2. stupně

Zázemí pedagogů

Kabinet učitelů 1. stupně

Kabinet výchovného poradce

Kabinet vychovatelek školní družiny

Hlídač krav, Jindřich Jemelka, 1. třída, 2017-2018
1. místo, výtvarná soutěž „Malovaná písnička“

Mateřská škola v proměnách času

Mateřská škola v Hnojníku

Česká mateřská škola byla v Hnojníku zřízena už v roce 1937, tehdy jako pobočka státní mateřské školy ve Stříteži. Svědčí to nejen o zájmu obyvatel obce využívat takovéto sociální služby, ale také o ochotě a schopnosti obce tuto službu zajistit. Ve třicátých letech minulého století totiž nebyly mateřské školy na venkově nijak běžnou záležitostí.

Mateřská škola byla umístěna v přízemí budovy obecní školy a byla jednotřídní. Její tehdejší trvání však nebylo dlouhé. V době okupace byla česká mateřská škola zrušena a obnovena byla až počátkem školního roku 1945-1946, kdy se děti vrátily opět do budovy obecní školy. Od roku 1947 tady měla mateřská škola k dispozici dvě učebny.

V poválečném období se šířila řada infekčních nemocí a dětem stále hrozila podvýživa, proto bylo až do konce 50. let 20. století součástí práce zaměstnanců mateřské školy sledování jejich zdravotního stavu. Děti měly nárok na celodenní nutričně hodnotnou stravu, byly pravidelně váženy, podstoupily snímkování plic a jednou až dvakrát ročně školu navštívil lékař, který děti prohlédl. Mnohé zdravotnické a hygienické zásady a postupy, zavedené v této době, přetrvaly ve škole celá desetiletí.

Ve školním roce 1956-1957 bylo rozhodnuto o stavbě budovy pro mateřskou školu, neboť celkový počet dětí neustále rostl s tím, jak se obec rozrůstala a stále větší množství žen nacházelo zaměstnání. Škola byla stavěna v tzv. akci Z, kdy se do ní zapojili svou činností sami občané obce. **Stavba nové mateřské školy byla dokončena k zahájení školního roku 1961-1962.**

Počet dětí, které školu navštěvovaly se dlouhodobě pohyboval v průměru kolem 40. Aby byla co nejvíce podpořena zaměstnanost žen, byly přijímány děti od jednoho a půl roku věku do šesti let. Otevření nové budovy mateřské školy umožnilo docházku zvýšit, ne všechny děti však navštěvovaly školu pravidelně, průměr tedy zůstával kolem 40. Nové prostory však umožnily nejen vyučovat ve dvou třídách, ale poskytly větší komfort jak pro práci, tak ke hrám dětí.

Další roky byly věnovány úsilí o úpravu pozemku kolem školy tak, aby vyhovoval potřebám pobytu dětí venku a jejich tvořivým hrám.

Herna

Pracovna

Ložnice

Slavnost otevření nové mateřské školy v roce 1961

Od druhé poloviny 70. let 20. století počet dětí v mateřské škole rychle narůstal. Již nebylo možné přijímat všechny přihlášené děti, ale docházet do mateřské školy mohly jen děti zaměstnaných matek. Ve školním roce 1978-1979 byla situace natolik kritická, že z 91 dětí mohlo být přijato jen 55. Od února 1979 pak byly zařazeny do polodenní docházky alespoň děti předškolního věku.

Probíhala jednání o nutnosti dalších prostor pro potřeby mateřské školy. Bylo nezbytné otevřít třetí třídu a v první řadě zajistit přípravné oddělení pro předškolní děti. Nakonec byla třída nejstarších dětí od března 1981 umístěna v adaptovaném třípokojovém bytě v obecních bytovkách. Od školního roku 1981-1982 měla tato třída vlastní ředitelství. Od března 1983 pak bylo oddělení umístěné v bytovkách administrativně připojeno ke stávající mateřské škole, která tak měla tři třídy. Ve školním roce 1987-1988 však hygienik nepovolil další provoz oddělení umístěného v bytovce, a tak byly děti převáženy autobusem do mateřské školy v Horních Tošanovicích.

Tato navýsost **kritická situace byla vyřešena stavbou nového objektu mateřské školy, který byl uveden do provozu 1. října 1988.**

Velkoryse řešené prostory nové budovy, lépe řečeno dvou propojených budov, umožnily umístit do mateřské školy tři třídy dětí a zajistit vše nezbytné pro jejich celodenní pobyt ve škole. Také dovolily uskutečnit činnosti a akce, které do té doby musela škola konat v náhradních prostorách, jako například dětský karneval, vánoční besídku s rodiči dětí apod.

Rozlehlý pozemek školní zahrady poskytl možnosti pro pohybové a tvořivé hry dětí ve kterémkoli ročním období. V průběhu let na něm přibyla řada staveb pro dětská hřiště. V roce 2017 zde byl postaven víceúčelový altán, ve kterém se mohou konat různé kulturně společenské akce a divadelní představení pro děti.

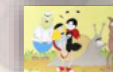
Od září 2003 se mateřská škola stala součástí Masarykovy Základní školy v Hnojníku. V průběhu posledních deseti let prošly budovy školy několika úpravami a opravami. V roce 2009 byla vyměněna okna a dveře. V roce 2013 byla budova zateplena a obnovena její fasáda.

Od roku 2015 je postupně rekonstruován a modernizován interiér školy tak, aby vyhovoval současným nárokům na předškolní výchovu a vzdělávání dětí. V roce 2017 byla realizována přístavba, která vyřešila potřebu místností pro třídu dvouletých dětí. Dnes má škola 4 třídy, 2 třídy běžného typu, třídu pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami a třídu pro dvouleté děti.

Procházka MŠ

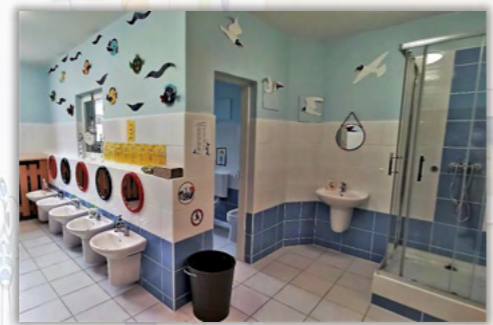
U Mravenečků

U Berušek

Procházka MŠ

Procházka MŠ

U Sluníček

U Koťátek

Procházka MŠ

Procházka MŠ

Učebna předškoláků

Kancelář mateřské školy

Úspěchy našich žáků

„At' se zdá život jakkoliv těžký, vždy existuje něco, co můžete dělat a uspět v tom.“ Stephen Hawking

Úspěchy na okresní úrovni

1949-1950

. Soutěž v pravopisu žáků 5. tříd ostravského regionu (rozhlaselem vysílané soutěžní diktáty) 2. místo žáci 5. ročníku.
Vedl Bedřich Foltýn.

1965

. Soutěž tvořivosti mládeže kategorie dramatická – 1. místo – soubor dramatického kroužku – „Pásmo písní, scének, tanců a básní“.
Vedla Anna Ševečková.

1966

. Soutěž tvořivosti mládeže kategorie dramatická – 1. místo – soubor dramatického kroužku představení „Estráda“.
Vedla Anna Ševečková.

Běh Mladé fronty – 2. místo.

1968-1969

. Odbíjená – 1. místo – žáci 9. třídy.
. Matematická soutěž – kategorie žáků 8. ročníku – 3. místo – žákyně Kačmarčíková.

1971

. Gymnastika – 1. místo.
. Běh Mladé fronty – 1. místo – žák třídy 9. B.

1971-1972

. Gymnastika družstva – kategorie chlapci 6.-9. ročník – 2. místo.
. Gymnastika jednotlivci – kategorie žáci 8.-9. ročníku – 2., 3., 4., 5. místo.
. „O pohár Beskyd“ – odbíjená – 1. místo.

1972-1973

. Olympiáda v jazyce ruském – 3. místo – žákyně Venglařová.
. Puškinův památník – 2. místo.

1974-1975

. Olympiáda v jazyce ruském – 1. místo – žákyně Jarmila Žuková.
. Soutěž branné zdatnosti – 1. místo – družstvo dívek.

1975-1976

. Puškinův památník – 1. místo – družstvo žáků.
. Závod branné všestrannosti – 2. místo – družstvo dívek.

1976-1977

. Olympiáda v ruském jazyce – 1. místo – Tatjana Folvarčná, postup do krajského kola.

1978-1979

. Matematická soutěž žáků 8. tříd – 1. místo – V. Kaczmarczyk.
. Odbíjená – kategorie žáci 8. a 9. tříd – postup do krajského kola.

1979-1980

. Soutěž o nejlepšího čtenáře – 1. místo, postup do krajského kola.
. Biologická olympiáda – 2. místo, postup do krajského kola.

1982-1983

. Atletická soutěž „O pohár Československého rozhlasu“ – postup do krajského kola – družstvo chlapců.
. Mladý historik – postup do krajského kola – žáci Szkatmary, Valachová.

1984-1985

. Přehlídka divadelních souborů – postup do krajského kola s hrou „Hastrman a detektivové“.
. Atletická soutěž „O pohár Československého rozhlasu“ – kategorie vesnických škol – postup do krajského kola.

1988-1989

. Puškinův památník – obor recitace – 3. místo – žákyně Bártková. Vedla Helena Konečná.

1989-1990

. Recitační soutěž – 3. místo.
. Pěvecká soutěž v ruském jazyce – 2. místo.
. Loutnička – pěvecká soutěž – 2. místo.

1992-1993

. Mladý historik – 2. místo.

1993-1994

. Mladý historik – 1. místo – Lukáš Szromek.

Tabulka prvků, Silvie Konečná, 9. třída, 2018-2019
3. místo, výtvarná soutěž Klubu ekologické výchovy „Chemie – pomocník, nebo nebezpečný škůdce“

- . Mladý historik – 2. místo – Romana Landecká.

1994-1995

- . Loutnička – pěvecká soutěž – 1. místo.

1995-1996

- . Mladý historik – 1. a 2. místo.
- . Loutnička – pěvecká soutěž – trio 1. místo, sólo 1. místo.

- . Recitace – 3. místo.
- . Zeměpisná soutěž – 2. a 3. místo.

1996-1997

- . Mladý historik – 1. místo. Vedla Helena Konečná.
- . Loutnička – pěvecká soutěž – 1. a 2. místo. Vedla Táňa Farná.
- . Mladý zdravotník – 2. místo. Vedla Pavlína Budinská.

1997-1998

- . Mladý historik – 1. místo. Vedla Helena Konečná.
- . Zeměpisná olympiáda – 3. místo. Vedla Dagmar Chovancová.
- . Mladý zdravotník – I. a II. kategorie – 1. a 2. místo. Vedly Pavlína Budinská, Helena Konečná.

1998-1999

- . Mladý historik – 1. místo. Vedla Helena Konečná.
- . Mladý zdravotník – 2. a 3. místo. Vedla Pavlína Budinská.
- . Přehlídka divadelních souborů – 2. místo. Vedla Anna Ševečková.

1999-2000

- . Mladý historik – 1. a 3. místo. Vedla Helena Konečná.
- . Mladý zdravotník – I. kategorie – 1. a 2. místo, postup do krajského kola. Vedla Pavlína Budinská.

2000-2001

- . Mladý zdravotník – I. kategorie – 1. místo, postup do krajského kola. Vedla Pavlína Budinská.

2001-2002

- . Loutnička – pěvecká soutěž – 1. a 3. místo. Vedla Táňa Farná.
- . Mladý zdravotník – I. kategorie – 2. místo, postup do krajského kola. Vedla Pavlína Budinská.

2002-2003

- . Mladý zdravotník – I. kategorie – 2. místo.
- . Atletický čtyřboj – 2. místo.

2003-2004

- . Mladý zdravotník – I. kategorie – 2. místo, postup do krajského kola. Vedla Pavlína Budinská.
- . Šplh dívek – 1. místo.
- . Halová kopaná – 2. místo.
- . Florbal – 2. místo.

2004-2005

- . Pěvecká soutěž Talent – 1. místo – trio M. Husová, S. Klosková, M. Žurková.
- . Skok vysoký – 1. místo – Radim Szpyrc.
- . Šplh – 2. místo – kategorie chlapci.

2005-2006

- . Šplh – 3. místo – kategorie dívky.
- . Halová kopaná – 3. místo
- . Odbíjená – 2. místo – kategorie chlapci.
- . Dějepisná olympiáda – 3. místo – Lenka Tomalová.
- . Pěvecká soutěž Talent – 1. místo – kategorie lidová píseň – trio M. Husová, S. Klosková, M. Žurková.
- . Výtvarná soutěž 165 let TŽ – 1. místo.

2006-2007

- . Pěvecká soutěž „Jaro přišlo k nám“ – 1. místo – B. Farná, Z. Niemczykova, M. Žurková.
- . Festival pěveckých sborů – 1. místo – Zlaté pásmo.
- . Šplh – 1. místo – kategorie dívky.

2007-2008

- . Pěvecká soutěž „Jaro přišlo k nám“ – duo 1. místo, sólo 3. místo.
- . Festival pěveckých sborů – 2. místo – Stříbrné pásmo.
- . Dětská scéna 2008 – postup do krajského kola.
- . Zeměpisná olympiáda – 1. místo – postup do krajského kola.
- . Šplh – kategorie dívky – 1. místo.
- . Šplh – družstva – kategorie chlapci – 1. místo.
- . Odbíjená – 2. místo.
- . Minikopaná – kategorie 1. stupeň – 3. místo.

2008-2009

- . Pěvecká soutěž „Jaro přišlo k nám“ – 2. a 3. místo.
- . Festival pěveckých sborů – 2. místo – Stříbrné pásmo.
- . Dětská scéna 2009 – postup do krajského kola.
- . Šplh – 2. místo – družstva – kategorie chlapci.
- . Šplh – 1. místo – jednotlivci – kategorie chlapci – Jiří Wawrzyczek.

2009-2010

- . Dětská scéna 2010 – postup do krajského kola.
- . Šplh – kategorie chlapci – družstvo – 3. místo.

2010-2011

- . Přespolní běh – kategorie chlapci – družstvo – 1. místo.

2012-2013

- . Pěvecká soutěž Talent – 2. místo – 9. A.
- . Přespolní běh – 1. místo – kategorie mladší děvčata.
- . Florbal – 1. stupeň – 1. místo.
- . Florbal – mladší žáci – 1. místo.
- . Florbal – mladší žáci – dívky – 2. místo. Vedla Jana Březovjáčková.

- . Florbal – starší žáci – dívky – 3. místo. Vedla Jana Březovjáčková.

2014-2015

- . Olympiáda v zeměpise – 3. místo – Nela Wardasová.
- . Festival dětských pěveckých sborů – 1. místo – Zlaté pásmo. Vedla Táňa Farná.

2015-2016

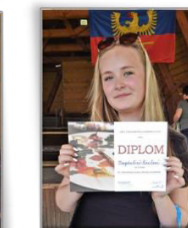
- . „Dětská scéna“ – soutěž v recitaci – 2. místo – Filip Bosák, 3. místo – Kristýna Pawliková.

- . „O pohár čeladenské ovečky“ – výtvarná soutěž – 3. místo – Julie Raszyková, 5. tř. Vedla Dagmar Lokayová, 3. místo – Magdalena Kozlová, 8. A. Vedla M. Luzarová.

- . Festival kreslení „Krajina kolem nás“ – kategorie 6.-7. třída – 1. místo – Ivana Vávrová, 2. místo – Kateřina Bilková, Nikol Bialoňová, - kategorie 8.-9. třída – 2. místo – Magdalena Kozlová.

- . **Florbal** – kategorie 8., 9. třídy – dívky – **3. místo**. Vedla Jana Březovjáková.
- . **Florbal** – kategorie 7., 8. třídy – dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.

- . **Halová kopaná** – kategorie dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.
- . **Minikopaná** – kategorie dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.

2016-2017

- . **Florbal** – dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.

- . **Košiková** – kategorie dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.
- . **Zeměpisná olympiáda** – **3. místo** – **Vojtěch Pytlík**. Vedla Jana Březovjáková.

- . „**O pohár čeladenské ovečky**“ – výtvarná soutěž – kategorie mladší žáci – **2. místo**, kategorie starší žáci – **2. a 3. místo**.

- . **Mladý zahrádkář** – **2. místo** – **Martin Kohut**. Vedla Magda Luzarová.

2017-2018

- . **Kalusův kalamář** – **1. místo a cena žakovské poroty** – **Nela Wardasová**. Vedla Jarmila Valášková.

- . **Dějepisná olympiáda** – **5. místo** – postup do krajského kola – **Martin Kohut**. Vedla Lenka Plachtová.
- . **Recitační soutěž** – **4. místo** – **Nikola Tlustá**.
- . **O pohár čeladenské ovečky** – výtvarná soutěž – **3. místo** – **Natali Rusnok**, **3. místo** – **Silvie Konečná**.
- . **Mladý zahrádkář** – **1., 1., 3. místo** – **Martin Kohut, Natali Rusnok, Ethel Bialoňová**. Vedla Magda Luzarová.

- . **Fotbal** – kategorie dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.

- . **Basketbal** – kategorie dívky – **2. místo**. Vedla Jana Březovjáková.

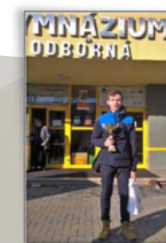
- . **Přehazovaná** – kategorie chlapci – **3. místo**. Vedla Jana Březovjáková.

- . **Paragrafiáda aneb Nebojte se veřejné správy** – **1. místo** – **Martin Kohut**.

- . **Zlatá cihla** – matematická soutěž – **1. místo** – **Martin Kohut**.

- . **Olympiáda v českém jazyce** – **8. místo** – **Aneta Ptáková**. Vedla Jarmila Valášková.

2018-2019

- . **Mladý zahrádkář** – kategorie 6. a 7. třída – **1. místo** – **Marie Stryjová**, **2. místo** – **Klára Kutajová**, **3. místo** – **Antonín Przccek**, - kategorie 8. a 9. třída – **4. místo** – **Tereza Przczková**, **5. místo** – **Viktorie Šlachtová**, **6. místo** – **Miriám Černá**. Vedla Magda Luzarová.

- . **Pohár rozhlasu** – soutěž v atletice – jednotlivci – běh na 600 metrů – **1. místo** – **Natálie Ernstová**, běh na 60 metrů – **2. místo** – **Natálie Ernstová**, skok do výšky – **3. místo** – **Natálie Ernstová**, vrh koulí – **2. místo** – **Dominik Fober**, **4. místo** – **Nikol Bialoňová**. Vedla Jana Štěpánková.

- . **Floristická soutěž** – **2. místo** – **Marie Stryjová**, **3. místo** – **Johana Kozlová**. Vedla Magda Luzarová.

- . Soutěž fotoklubu Art Collegium – 1. místo – Viktorie Pezdová,
2. místo – Ema Golcová,
3. místo – Kamila Pavlicová.

Vedla Magda Luzarová.

- „Krajina kolem nás“ – výtvarná soutěž – kategorie starší žáci – 1. místo – Kristýna Valachová, 2. místo – Johana Kozlová.

- . Čeladenská ovečka – výtvarná soutěž – cena poroty – Silvie Konečná.
- . „Rozkvetlá škola“ – soutěž Nehlsen – 1. místo – žáci školy. Vedla Magda Luzarová
- . Fotbal – kategorie dívky – 2. místo. Vedla Jana Štěpánková.
- . Přehazovaná – kategorie dívky – 3. místo. Vedla Hana Kurillová.

2019-2020

- . Matematika hrou – žáci 2. stupeň – 4. místo.
- . Florbal – kategorie dívky 8. a 9. roč. – 5. místo.

- . Přespolní běh – kategorie starší žákyně – 3. místo – Natálie Ernstová, Marie Povalová, Kristýna Valachová, Barbora Majerová, Marie Glombíčková a Tereza Pietrzyková. Vedla Jana Štěpánková.

- . Božkova kasička – soutěž ve finanční gramotnosti – 1. místo – Matěj Lach a Jan Stoklásek.

- . Fotografická soutěž fotoklubu Art Collegium F-M – vernisáž a výstava fotografií – Kamila Pavlicová, Barbora Boháčová, Viktorie Pezdová. Vedla Magda Luzarová.
- . „Badatelská činnost žáků mateřských, základních, středních a vysokých škol – pozvání na seminář a prezentace badatelské práce – Barbora Swatková, Ondřej Švéda. Vedla Magda Luzarová.

2020-2021

- . Olympiáda v českém jazyce – 1. místo – Ondřej Švéda. Vedla Hana Kurillová a Petra Kuřová.

Úspěchy na krajské a regionální úrovni

1972-1973

- . Co víš o SSSR – 2. místo – družstvo ve složení Kubo, Guznar, Kateřinová, Podešva, Bělíček obdrželo čtrnáctidenní zájezd do SSSR. Vedla Emilie Folvarčaná.

1973-1974

- . Odbíjená – kategorie vesnických družstev – 2. místo.

1988-1989

- . Puškinův památník – obor zpěv – 3. místo – trio Mičochová, Rozbrojová, Labudová. Vedla Táňa Strnadová.

1993-1994

- . Soutěž mladých historiků – oblastní kolo v Přerově 2. a 3. místo – Lukáš Szromek, Romana Landecká. Postup do celostátního kola. Vedla Helena Konečná.

1995-1996

- . Loutnička – pěvecká soutěž – 1. místo, postup do celostátního kola.

1996-1997

- . Mladý zdravotník I. st. – 1. místo. Vedla Pavlína Budinská.
- . Mladý zdravotník II. st. – 2. místo. Vedla Pavlína Budinská.

1997-1998

- . Mladý historik – 4. místo, postup do celonárodního kola. Vedla Helena Konečná.

1998-1999

- . Mladý historik – 1. místo, postup do celonárodního kola. Vedla Helena Konečná.

2000-2001

- . Dětská scéna 2001 – divadelní soubor „Paleček“ – účast v regionálním kole. Vedla Anna Ševečková.

2001-2002

- . Dětská scéna 2002 – čestné uznání v regionálním kole. Vedla Anna Ševečková.

2002-2003

- . Projekt Občan – postup do celonárodního kola. Vedla Dana Bednářová.
- . Dětská scéna 2003 – čestné uznání. Vedla Anna Ševečková.

2003-2004

- . Dětská scéna 2004 – 3. místo. Vedla Anna Ševečková.
- . Projekt Občan – postup do celonárodního kola. Vedla Dana Bednářová.

2004-2005

- . Dětská scéna 2005 – 3. místo – soubor „Paleček“. Vedla Anna Ševečková.
- . Pěvecká soutěž Talent – 2. místo – Žaneta Witosová.
- . Projekt Občan – postup do celonárodního kola. Vedla Dana Bednářová.

2006-2007

- . Pěvecká soutěž „Jaro přišlo k nám“ – 1. místo – I. Honzáková.
- . Projekt Občan – postup do celonárodního kola. Vedla Dana Bednářová.
- . Šplh – 3. místo – Kostrhúnová.

2007-2008

- . Projekt Občan – postup do celonárodního kola. Vedla Dana Bednářová.
- . Šplh – kategorie chlapci – družstva – 1. místo.

jednotlivci – 1. místo.

2008-2009

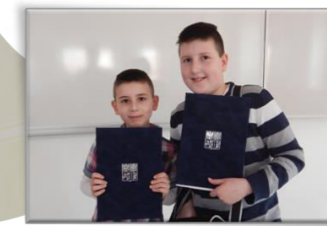
- . Projekt Občan – postup do celonárodního kola. Vedla Dana Bednářová.
- . Šplh – 1. místo – jednotlivci – kategorie chlapci – Jiří Wawrzyczek.

2010-2011

- . Přespolní běh – kategorie chlapci – družstvo – 2. místo.

2015-2016

- . Konference žákovských badatelských projektů EVO – 1. místo – Aleš a Daniel Bulawovi. Vedla Magda Luzarová.

. Korchem – Korepondenční chemická soutěž (PřF OU Ostrava) – 12. místo – **Alexandra Sikorová**. Vedla Magda Luzarová.

. „Zpěvák“ – pěvecká soutěž – 1. místo – **Adéla Schlesingerová**. Vedla Táňa Farná.

. Ekolympiáda – 1. místo. Vedla Magda Luzarová.

. Přespolní běh – kategorie chlapci – družstvo – 2. místo.

2016-2017

. EkoEnergie 17 a Smart region – 1. místo. Vedla Magda Luzarová.

. Konference Envofórum – ocenění hejtmana MSK za badatelskou práci – **Aleš a Daniel Bulawovi**. Vedla M. Luzarová.

. Časopis roku 2017 – kategorie grafika – 1. místo – redakce časopisu (Za)školáček – **Martin Kohut, Michaela Formalová, Silvie Konečná, Viktorie Kačorová, Marek Witas**. Vedla Eva Fojtíková.

. Puškinův památník – 2. místo – **Nela Wardasová, Agáta Unucková**. Vedla Alma Cieslarová.

. Ekolympiáda – 1. místo – **Agáta Unucková, Nela Wardasová, Martin Kohut**. Vedla Magda Luzarová.

. Memoriál Janka Ušiaka – branný závod – kategorie smíšených družstev 8. a 9. tříd – 3. místo. Vedla Jana Březovjáčková.

. Konference žákovských badatelských projektů EVVO – 2. místo – **Martin Kohut, Lukáš Hrádek**. Vedla Magda Luzarová.

2017-2018

. Florbal – kategorie dívky – 4. místo. Vedla Jana Březovjáčková.

. Recyklohraní – EVVO – sběr baterií – 1. místo a titul Skokan roku. Vedla Magda Luzarová.

. Badatelské projekty EVVO 2018 – 2. místo – **Emma Sušovská, Nela Wardasová a Martin Kohut**. Vedla Magda Luzarová.

. „Malovaná písnička“ – výtvarná soutěž – 1. místo – **Jindřich Jemelka, 1. třída**. Vedla Dagmar Lokayová.

. Titul Ekologická škola v MSK – za mimořádné ekologické aktivity – zisk 11 000 Kč na nákup experimentálního vybavení pro přírodovědné obory. Vedla Magda Luzarová.

. Korchem – Korepondenční chemická soutěž – 6. místo – **Martin Kohut**. Vedla Magda Luzarová.

. Časopis roku 2018 – kategorie žáci I. a II. stupně – 1. místo. Redakce časopisu (Za)školáček – **Silvie Konečná, Ondřej Švéda, Viktorie Kačorová, Marek Witas, Jan Stoklásek, Simona Konečná**. Vedla Eva Fojtíková.

. „Pěvci pro pěvce“ – soutěž ZOO Ostrava – 1. místo. Vedla Magda Luzarová, Jiří Siuda a Petra Kufová.

. Hledáme nejlepšího mladého chemika – soutěž Univerzity Pardubice ve spolupráci se Svazem chemického průmyslu – účastník regionálního kola (30 nejlepších řešitelů regionu) – **Martin Kohut**. Vedla Zdeňka Věřbová.

. Velká cena malých zoologů – soutěž ZOO Ostrava – 1.-5. třída – 8. místo.

2018-2019

. Ekolympiáda – kategorie družstva – 2. místo – Ondřej Švéda, Vojtěch Pytlík, Martina Wardasová.

3. místo – Marie

Povalová, Marie Glombíčková, Sára Vávrová.

– kategorie jednotlivci – 1. místo Marie Glombíčková,

4. místo Vojtěch Pytlík,

5. místo Ondřej Švéda.

Vedla Magda Luzarová.

. Krajská chemická soutěž Korchem – 1. místo – Silvie Konečná.

Vedla Magda Luzarová.

. Puškinův památník – soutěž v ruském jazyce –

3. místo – Karolína Walterová, Antonín Kozel, 4. místo – Kristýna Poláková. Vedla Irina Romaněnko.

. Recyklohraní – „Věnuj mobil a pojed' do ZOO“ – cena=návštěva ZOO – 3. třída. Vedla Pavlína Budinská.

. Astronomická olympiáda – 29. místo – žák 4. třídy Jan Stoklášek.

. Ekoenergie 18 – Chytrý region – 1. místo – Barbora Swatková, Ondřej Švéda. Vedla Magda Luzarová.

. Floristická soutěž ČZS „Staň se hvězdou floristiky“ – moravské zemské kolo – 3. místo – Johana Kozlová. Vedla Magda Luzarová.

. Badatelská konference EVVO 2019 –

2. místo – Silvie Konečná, dvoudenní přírodovědná exkurze – Silvie Konečná, Barbora Swatková, Ondřej Švéda. Vedla Magda Luzarová.

. Časopis roku 2019 – 2. místo v kategorii I. a II. stupeň

1. místo za obsah

1. místo za grafiku

– redakce časopisu (Za)školáček – Silvie Konečná, Ondřej Švéda, Viktorie Kačorová, Marek Witas, Jan Stoklášek, Simona Konečná. Vedla Eva Fojtíková.

. Envofilm – nominace na vítěze v kategorii cena laické poroty za snímek „Píseň pro pěvce“. Vedla Magda Luzarová.

2019-2020

. „Staň se hvězdou floristiky“ – floristická soutěž ČZS – moravské zemské kolo – 3. místo – Johana Kozlová. Vedla Magda Luzarová.

Úspěchy na celostátní úrovni

1964

Celostátní setkání čtenářů Mateřídoušky – Eva Mecová.

Vedl Bedřich Foltýn.

1971-1972

Gymnastika – žákyně – 1. místo – Anna Pohludková,

– 5. místo – J. Kusová.

1993-1994

Soutěž mladých historiků – ocenění Romaně Landecké za seminární práci „Josef Mánes a Těšínsko“. Vedla Helena Konečná.

1994-1995

Soutěž mladých historiků – nejlepší seminární práce – žák M. Kísza, 8. třída. Vedla Helena Konečná.

Soutěž mladých historiků – 5. místo. Vedla Helena Konečná.

1996-1997

Mladý zdravotník I. – 3. místo. Vedla Pavlína Budinská.

2000-2001

Mezinárodní festival kreslení v Zabrze v Polsku – účast.

2002-2003

Projekt Občan – 6. celostátní slyšení a prezentace v Senátu ČR. Vedla Dana Bednářová.

Mezinárodní literární soutěž v Bielsko-Biale „Tvoříme vlastní nakladatelství“ – 1. místo.

Obaly bez obalu – ocenění v celorepublikové výtvarné soutěži.

2003-2004

Projekt Občan – 7. celostátní slyšení a prezentace. Vedla Dana Bednářová.

2004-2005

Projekt občan – 8. celostátní slyšení a prezentace. Vedla Dana Bednářová.

2005-2006

Projekt občan –

9. celostátní slyšení

a prezentace. Vedla

Dana Bednářová.

2006-2007

Projekt občan – 10. celostátní konference žákovských a studentských týmů.

2007-2008

Projekt občan – celostátní konference žákovských a studentských týmů – Senát ČR.

2009-2010

Přehlídkový festival námořní písně v Bielsko Biale – 1. místo – Liliana Tomeczková, Beata Pientoková.

2015-2016

Mezinárodní řemeslné hry – Werk aréna Třinec – 2. místo.

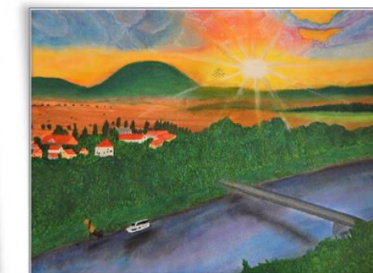
Výtvarná soutěž Klubu ekologické výchovy „Stopy Karla IV. V Čechách, na Moravě a ve Slezsku“ – 3. místo – Kateřina Bílková.

Vedla Magda Luzarová.

2016-2017

Výtvarná soutěž Klubu ekologické výchovy „Propagujeme turistiku v regionech Čech, Moravy a Slezska“ – 1. místo – Eliška Górecká. Vedla Magda Luzarová.

2017-2018

- . Výtvarná soutěž „Správným směrem“ s tematikou proti závislostem – 2. místo a 4. místo – Veronika Stasicová a Agáta Unucková.

- . Mladý zahrádkář – 11. místo – Martin Kohut. Vedla M. Luzarová.
- . Soutěž KEV k 100. výročí založení Československa – téma „Lípa, národní strom“ – výtvarná, fotografická a literární část – 1. místo Denisa Vrublová, 1. místo Ethel Bialoňová, 1. místo Tomáš Novotný.

2018-2019

- . Recyklohraní – literární soutěž „Příběhy vysloužilého elektra“ – 2. místo – Karolína Tomicová. Vedla Hana Kurillová.

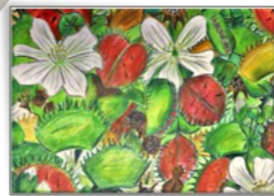
- . Mezinárodní zahrádkářská soutěž – 4. místo – Ethel Bialoňová, 6. místo – Martin Kohut, 8. místo – Natali Rusnok. Vedla Magda Luzarová.

- . „Chemie – pomocník, nebo nebezpečný škůdce?“ – soutěž KEV – literární část – 2. místo – Tomáš Novotný. Vedla Jarmila Valášková. – výtvarná část – 3. místo – Silvie Konečná. Vedla Magda Luzarová.

- . Výtvarná soutěž „Moje oblíbená rostlina“ – Český zahrádkářský svaz – 6. místo za „Mucholapka podivná“ – Silvie Konečná. Vedla Magda Luzarová.

- . „Přeměna odpadů na zdroje“ – soutěž Ministerstva průmyslu a obchodu – kategorie videoprojekty ZŠ – 1. místo – za školní ekotým Ondřej Švéda, Barbora Swatková a Lenka Kovářová. Vedla Magda Luzarová.

- . „Sýkory světa“ – ornitologický projekt Fakulty životního prostředí ČZU Praha – čestné uznání – Johana Kozlová, Ivana Vávrová. Vedla Magda Luzarová.

- . Časopis roku 2018 – 2. místo v kategorii obsah, 7. místo v kategorii I. a II. stupeň – redakce časopisu (Za)školáček – Silvie Konečná, Ondřej Švéda, Viktorie Kačorová, Marek Witas, Jan Stoklásek. Vedla Eva Fojtíková.

2019-2020

- . Floristická soutěž „Staň se hvězdou floristiky“ – národní kolo – 1. místo – Johana Kozlová. Vedla Magda Luzarová.

- . Mezinárodní soutěž dětí v zahradnických dovednostech – 5. místo – Johana Kozlová. Vedla Magda Luzarová.

- . „Včely – královny života. Tajemství úlu.“ – výtvarná soutěž Polského institutu v Praze – zvláštní uznání – Viktorie Pezdová. Vedla Magda Luzarová.

- . „Škola pro planetu aneb Co jsme letos udělali pro životní prostředí“ – 1. místo + laboratorní vybavení EdLab pro přírodovědné předměty v hodnotě 50 000 Kč. Vedla Magda Luzarová.

- . Časopis roku 2019 – 4. místo v kategorii I. a II. stupeň, 1. místo v kategorii obsah, – redakce časopisu (Za)školáček – Silvie Konečná, Ondřej Švéda, Viktorie Kačorová, Marek Witas, Jan Stoklásek, Simona Konečná, Michaela Bičanovská. Vedla Eva Fojtíková.

- . Středoškolská a žákovská konference Klubu ekologické výchovy – využití prezentace žáků Barbory Swatkové a Ondřeje Švédy ve výuce na Karlově univerzitě Praha.

- . Fotografická soutěž ČSZ „Krása květů“ – 2. místo – Kamila Pavlicová, 3. místo – Barbora Boháčková. Vedla Magda Luzarová.

2020-2021

. „Náš život s rostlinami“ – fotografická soutěž Českého zahrádkářského svazu – 4. místo – Dorota Kotasová. Vedla Magda Luzarová.

. „Staň se hvězdou floristiky“ – floristická soutěž Českého zahrádkářského svazu – 2. místo – Johana Kozlová. Vedla Magda Luzarová.

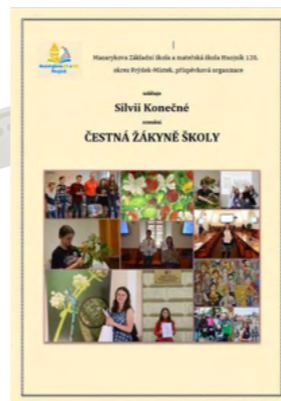

. „Zahrada plná života“ – výtvarná soutěž Českého zahrádkářského svazu – 3. místo – žáci 2. oddělení školní družiny. Vedly Marie Bijoková a Eva Fojtíková.

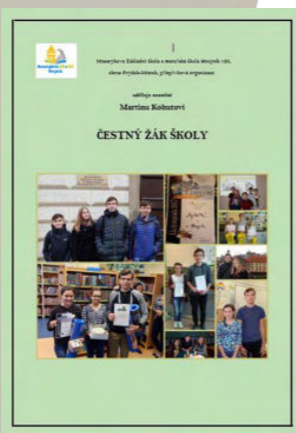
Silvii Konečné bylo uděleno ocenění Čestná žákyně školy za:

- . výborné studijní výsledky,
- . vzornou a samostatnou práci na tvorbě školního časopisu,
- . ochotu a obětavou pomoc při školních akcích,
- . vzornou reprezentaci školy v soutěžích.

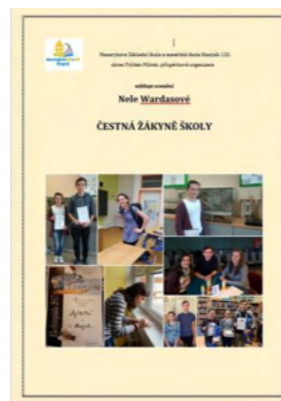
Martinu Kohutovi bylo uděleno ocenění Čestný žák školy za:

- . výborné studijní výsledky,
- . práci ve školním parlamentu,
- . práci ve školním ekotýmu,
- . práci na projektu obnovy školní zahrady,
- . práci na tvorbě šk. časopisu,
- . vedení badatelských prací,
- . ochotu a obětavou pomoc při školních akcích,
- . vzornou reprezentaci školy

Nele Wardasové bylo uděleno ocenění Čestná žákyně školy za:

- . výborné studijní výsledky,
- . aktivní přístup ve školní samosprávě,
- . vzornou, samostatnou práci ve školním ekotýmu,
- . práci na tvorbě školního časopisu,
- . ochotu a obětavou pomoc při školních akcích,
- . vzornou reprezentaci školy.

Pohled na kostel v Komorní Lhotce, pastel, Ivana Vávrová, 6. třída, 2015-2016
1. místo, festival kreslení „Krajina kolem nás“

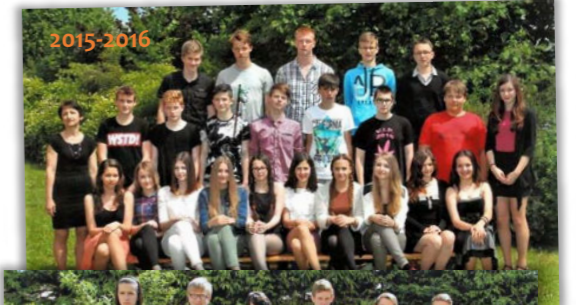
Absolventi

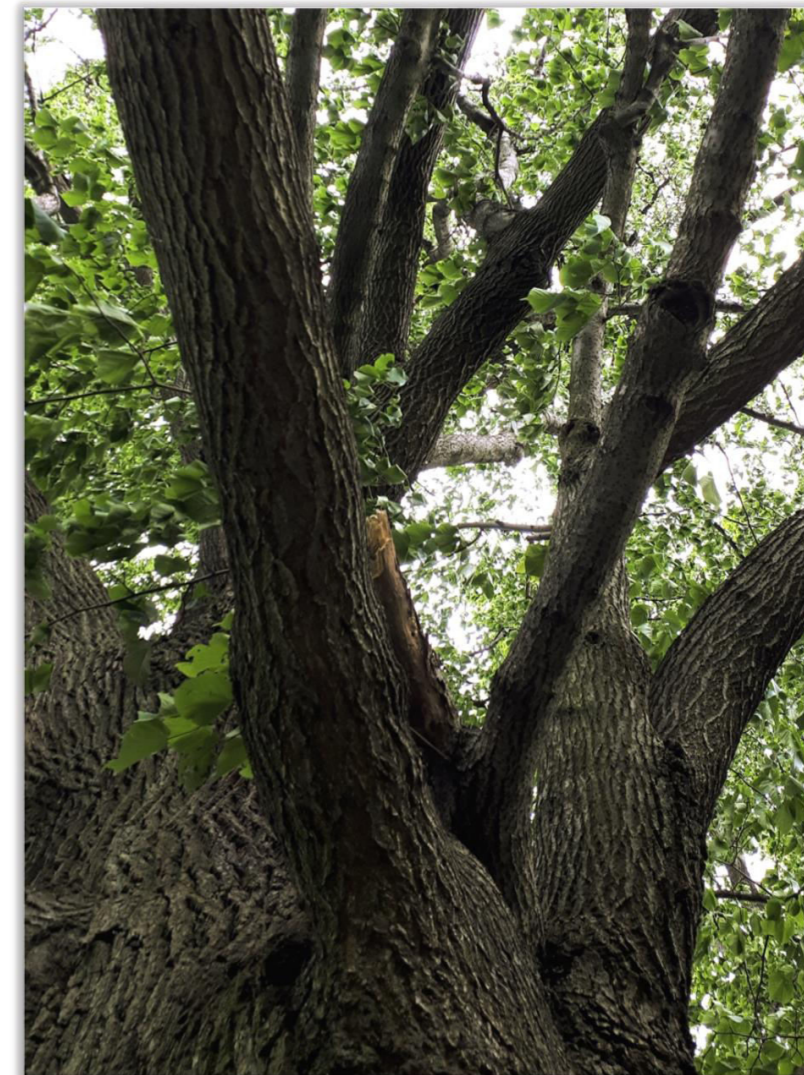

Lípa, Ethel Bialoňová, 2018
1. místo, fotografická soutěž KEV k 100. výročí založení ČSR

Se školou žijeme více než devět let

V mateřské škole

Zápis do 1. třídy

Loučení předškoláků s MŠ

Loučení s předškoláky, 2017

1. třída

Slavnost slabikáře, 2018

Pasování na čtenáře

Radost i smutek z loučení (2019)

Loučení devětáček – 2012

2019 →

Ve škole se učíme ...

... být spolu a respektovat jeden druhého

Adaptační kurz, 6. tř., 2017

Adaptační kurz, 7. tř. 2016

Adaptační kurz, 7. tř., 2016

... spolu si hrát, stavět, tvořit, vytvářet a číst si

Tvoříme se školním klubem, DOD

Tvoříme ve školním klubu, 2017

Čtenářský kroužek čte prvňáčkům, 2019

Soutěž o Pexesoého krále, družina 2018

Stavíme věž, 2019

Prvňáci čtou dětem v MŠ, 2017

... učit se navzájem, společně řešit a nacházet řešení, poradit druhému

Prezentace ekotýmu o chameleonech a jejich chovu pro družinu, 2019

Učíme se vyslechnout přednášku připravenou staršími spolužáky, 2019.

Starší radí mladším, jak na to.

Učíme se a vzbudit zájem mladších spolužáků předáváním poznatků z naší badatelské činnosti.

Dáváme hlavy dohromady při řešení společného úkolu. Frýdecká skládka 2019

Připravujeme pro děti v MŠ překvapení. 2018

Učíme se pomáhat přírodě a obci. Den Země 2016

Noc s Andersenem
Připravujeme program pro mladší spolužáky. 2017

Dáváme hlavy dohromady se staršími. 2016

Ve škole poznáváme svět kolem nás a učíme se zkušeností

Legjovlak, 2018

Osvětím, 2016-2017

Jak se včelaří, ŠD 2019

Ekologicko-ozdravný pobyt, Hejnice, 2020

Den se záchranáři, 2017

Záchranáři v družině, 2019

Ekologické centrum Hostětín, 2018

Pozorování zatmění Slunce, 2019-2020

TRIANON, separace a zpracování nebezpečných odpadů, 2020

Frýdecká skládka, 2020

Tiskárna FINIDR, 2018

Archeopark Chotěbuz, 2017-2018

Ve škole poznáváme svět kolem nás a učíme se zkušeností

Anglie, 2018

Alpy, 2019

Alpy, 2019

Chorvatsko

Anglie, 2018

Vídeň, 2017

Chorvatsko

Anglie, 2018

Anglie, 2018

Vídeň, 2017

Ve škole žijeme naplno

- . muzicírujeme
- . zpíváme
- . tancujeme
- . hrajeme divadlo

Den matek, 2019

Noc s Andersenem, 2019

Radováňky, 2018

2018

Den otevřených dveří, 2015

Loučení s devátáky 2019

Oslavy 50. let dětského divadla

Sbor v domové důchodců, 2016

Sedmáci na divadelních prknech 2018-2019

Oslavy 70. let založení školy, 2001

Děti před oponou 2019

V zimě, v létě žijeme ve škole sportem a pohybem

Lyžařský výcvik, 2016

Easy přejezd Beskyd na kolech, 2016

Lysá hora, 2019

Přejezd Beskyd, 2016

S Beskydáčkem k vítězství, 2015

Školní klub na ledě, 2018

Lysá hora, 2020

Florbal, 2015

Loučení s předškoláky, 2017

Přejezd Beskyd na běžkách 2018

1. třída, 2017

Minivolejbal, 2019

Bez názvu, Viktorie Pezdová, 7. třída, 2019-2020
Zvláštní uznání ve výtvarné soutěži Polského institutu v Praze „Včely – královny života – Tajemství úlu“

Slovo závěrem

Přinášíme tento almanach, abychom se ohlédli za cestami, jimiž naše škola prošla. Od chvíle slavnostního otevření budovy měšťanské školy uběhlo devadesát let. Během této doby zaujala Masarykova škola trvalé místo ve výchově a vzdělávání generací dětí Hnojníka a okolních obcí.

O životě školy jsme při tvorbě tohoto almanachu nacházeli řadu dokladů, které vypovídají o jejím významném postavení, jež si v průběhu dlouhých let v obci a regionu získala, udržela a zaujímá jej i dnes.

Vycházeli jsme z informací, které jsme získali především studiem autentických záznamů ředitelů škol v obci (měšťanské, obecní a později základní), z obecní kroniky, obecních zpravodajů a regionálního tisku. V některých oddílech almanachu jsme využili také osobních sdělení účastníků dějů, jež se ve škole odehrávaly.

Dalšími podklady vypovídajícími o životě ve škole a v obci, a hlavně o těch, kteří s ní byli a jsou svázáni, jsou fotografie a další obrazové dokumenty. Bez nich by tento almanach nebyl úplný. Získali jsme je dílem z archivu školy, dílem z archivů soukromých, ale také z veřejných zdrojů a ze spolupráce s fotografy profesionálními.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, bez jejichž podpory a pomoci by náš almanach nemohl vzniknout. Poděkování patří především těm, kteří byli nápomocní při sběru materiálu a při zpracování informací.

Byly to především paní Jarmila Konečná a paní Marie Bijoková, bez jejichž spolupráce by některé oddíly naší práce nebyly úplné, nebo by nemohly vzniknout. Děkujeme za jejich ochotu poskytnout cenné informace a relevantní dokumentární materiál a za veškerý čas, který věnovaly konzultacím se zpracovatelkou informací.

Poděkování patří paní Anně Ševečkové za poskytnutí cenných

informací k získání podkladů ke kapitole Dětské divadlo – 50 let krásného bláznovství.

Je na místě poděkovat panu Zdeňku Ruzzovi, bez jehož odborné pomoci by některé oddíly almanachu, vybavené fotografiemi, nemohly vzniknout ve výsledné podobě. A bez jeho fotografií současného vzhledu budovy bývalé měšťanské školy by byli čtenáři almanachu ochuzeni o výjimečné pohledy na ni.

Překlenout některá úskalí při zpracování tématu přístavby školy pomohla radou paní Adéla Kapitanová. Za podnětnou konzultaci a inspiraci, kterou zpracovatelce almanachu poskytla, jí patří poděkování.

Za inspirativní pohledy do života školy, v níž strávil celou svou profesní dráhu, děkujeme panu Jaroslavu Molinovi.

Nebývalou podporu a pomoc poskytovala po dobu zpracování almanachu kolegyně paní Magda Luzarová, které touto cestou rovněž vyjadřujeme poděkování, dále pak kolegyním paní Pavlíně Budinské a paní Ivetě Vranayové za jejich podněty, připomínky a poskytnutý dokumentační materiál.

Děkujeme všem, kteří pomohli shromáždit rozsáhlý fotomateriál.

Po celou dobu, kdy almanach vznikal, byla neocenitelnou glosátorkou, rádkyní a trpělivou konzultantkou paní Dagmar Tobolová, ředitelka školy. Jí především patří poděkování za to, že almanach mohl vzniknout v tak velkém rozsahu.

Věříme, že si každý čtenář v tomto rozsáhlém materiálu, který vypovídá o zásadních obdobích ve vývoji školy a přináší i pohledy do její současnosti, najde pro sebe to zajímavé či důležité. Přejeme všem, kteří náš almanach vezmou do ruky, aby s ním strávili příjemné chvíle vzpomínek.

Eva Fojtíková, školní knihovnice

Za tvorbou tohoto almanachu jsou stovky hodin mravenčí práce paní knihovnice PhDr. Evy Fojtíkové, která trpělivě hledala informace ve všech dostupných pramenech, hovořila s pamětníky, konzultovala vše s mnohými kolegy, pátrala v archivu, shromažďovala materiály a fotografie, aby čtenáře provedla historií i současností Masarykovy základní a mateřské školy.

Celý koncept almanachu navrhla, vybrala ze všech shromážděných materiálů a fotografií ty nejvíce vypovídající, vytvořila texty, vše seřadila a vytvořila tuto krásnou publikaci. Zcela po právu jí tedy patří největší, závěrečné poděkování nejen moje, ale jistě i všech čtenářů.

Dagmar Tobolová, ředitelka školy

Prameny a zdroje:

Kronika měšťanské školy Hnojník 1927-1940, 1. díl

Kronika obecné školy Hnojník, 1. díl

Kronika obecné školy Hnojník, 2. díl

Kronika Základní školy v Hnojníku 1945-2003

Kronika Mateřské školy v Hnojníku

Kronika Obce Hnojník, část 2003-2010

Výroční zprávy Masarykovy Základní školy a mateřské školy Hnojník, 2012/13 – 2019/20

Stonávka – Zpravodaj obcí sdružených v mikroregionu Stonávka

Hnojnický zpravodaj, 1999 – 2001

fm.denik.cz/zpravy_region/

www.zshnojnik.com

www.ulozto.cz

Materiály ze soukromých archivů zaměstnanců školy a občanů Hnojníka

Autorem fotografie Noční pohled na školu je hnojnický občan pan Zdeněk Ruzs.

Výtvarná díla a fotografie žáků publikované v almanachu vznikala pod vedením

Mgr. Magdy Luzarové a Mgr. Dagmar Lokayové.

Sestavení a grafická úprava almanachu: PhDr. Eva Fojtíková

Masarykova Základní škola a mateřská škola Hnojník 120,

okr. Frýdek-Místek, příspěvková organizace

739 53 Hnojník 120

Tel.: 558 694 275, 727 946 229

e-mail: sekretariat@zshnojnik.com

www.zshnojnik.com

Vydáno v červnu 2021

Vytiskla tiskárna Kleinwächter, Čajkovského 1511, Frýdek-Místek

Masarykova Základní škola a mateřská škola Hnojník 120
okres Frýdek-Místek, příspěvková organizace
739 53 Hnojník

www.zshnojnik.com